

AdevarulPrezent.com

Timpul Sfarsitului

Written by Jeff Pippenger

Traducere în limba româna de Valentin Rusu

Cuprins

Marturia celor doua Râuri

Nimic nou sub soare

Istoria în tranzitie

Timpul sfârsitului

Tara minunata moderna

Marea Scapare

Edom, Moab, Amon

Revenire din moarte

Zvonuri înspaimântatoare

Nimeni nu va veni în ajutor

Partea 1: Pina la Istoria In Tranzitie

Marturia celor doua Râuri

În urmatoarea serie de articole, vom studia Daniel 11:40 - 45. Aceste sase versete din cartea lui Daniel au continuat sa ramâna neelucidate pâna în timpul nostru. Generatia noastra este cea care are onoarea de a înțelege si de a recunoaste împlinirea profetica a acestui pasaj biblic. Ne vom stradui sa aratam ca aceste versete descriu o succesiune de evenimente care ne conduc pâna la încheierea timpului de proba pentru omenire si dincolo de acesta. Vom vedea ca Daniel 11, care este amplificat în Apocalipsa capitolele 13 - 18, prezinta tocmai evenimentele despre care Sora White spunea ca vor fi de natura "finala".

Daniel 11:40 - 45 constituie cheia profetica desemnata de Domnul pentru a calauzi, pregati si întari pe poporul Sau în timpul ultimelor momente ale istoriei pamântului, si pentru a-i ajuta sa desluseasca viitorul pe cei care cauta sa cunoasca aceste evenimente.

Înainte de a intra în detaliile studiului, merita sa evidentiem cel puțin patru consideratii de ordin general.

În primul rând, dovezile profetice, în ansamblu, ne conduc spre convingerea ca suntem ultima generatie a poporului lui Dumnezeu pe acest pamânt; tocmai acea generatie pe care oamenii sfinti si profetii din vechime au dorit nespus de mult sa o vada.

În al doilea rând, seria evenimentelor finale a început deja sa se desfasoare odata cu caderea

Uniunii Sovietice, cu toate ca Adventismul, în general, a ramas indiferent cu privire la acest fapt.

În al treilea rând, aceste versete biblice au fost destinate de Dumnezeu sa îndeplineasca rolul de catalizator al redesteptarii spirituale finale a poporului Sau.

Si, în cele din urma, aceste versete indica succesiunea acelor evenimente despre care sora White vorbeste atât de adesea, avertizându-ne ca vor cunoaste o desfasurare foarte rapida.

Cadrul istoric

Înca de la începutul studiului, ne propunem sa stabilim daca a sosit sau nu aceasta perioada de timp asociata evenimentelor finale din Daniel 11. Biblia si Spiritul Profetic descriu cu o deosebita claritate tocmai timpul în care traим. Unul dintre pasajele care prezinta conditiile timpului nostru, se afla în capitolul introductiv al volumului noua din Testimonies:

"Traim în timpul sfârșitului. Semnele, care se împlinesc cu repeziciune, declara ca venirea lui Hristos este aproape. Zilele în care traим sunt importante si solemne. Treptat, dar sigur, Duhul lui Dumnezeu se retrage de pe pamânt". Plagile si judecatile au început deja sa se abata asupra celor ce disprețuiesc harul lui Dumnezeu. Calamitatile care se produc pe mare si pe uscat, starea de neliniste sociala si vestile alarmante despre razboaie constituie o realitate prezenta. Acestea prevestesc apropierea unor evenimente de dimensiuni extreme.

"Slujitorii raului își unesc forttele si își consolideaza pozitia. Ei se pregatesc pentru ultima mare criza. Curând, în lumea noastra vor avea loc mari schimbari, iar evenimentele finale vor fi rapide.

"Starea de lucruri din lume demonstreaza ca timpul de strâmătorarii este chiar înaintea noastra. Ziarele cotidiene sunt pline de indicii privitoare la un conflict teribil ce va avea loc în viitorul apropiat. Jafurile sunt frecvente. Bataile sunt ceva obisnuit. La fiecare pas se comit crime si tâlharii. Oameni posedati de demoni ucid barbati, femei si copii mici. Omul a ajuns posedat de vicii si pretutindeni se vad tot felul de rele. . .

"Chiar si în rândul educatorilor si al oamenilor de stat, foarte putini înțeleg cauzele starii actuale a societatii. Cei care se afla în conducerea guvernelor nu sunt în stare sa rezolve problema coruptiei morale, a lipsurilor, a saraciei si a cresterii criminalitatii. Ei se lupta sa înfiinteze sisteme mai sigure pentru operatiunile financiare, dar eforturile lor sunt zadarnice. Daca ar acorda mai multa atentie învataturilor Cuvântului lui Dumnezeu, oamenii ar gasi o solutie pentru problemele care îi depasesc. . .

"Lumea este tulburata de spiritul razboiului. Împlinirea celui de-al unsprezecelea capitol din Daniel este aproape de finalizare. Curând se vor desfasura scenele de necaz si strâmătorare despre care se vorbeste în profetie. . .

"Satana este un cercetator sârguincios si perseverent al Bibliei. El stie ca nu mai are decât puțin timp si cauta sa contracareze prin toate mijloacele lucrarea Domnului pe pamânt. Experienta poporului lui Dumnezeu, care va trai pe pamânt când slava cereasca va însoti repetarea persecutiilor din trecut este imposibil de imaginat. Ei vor umbla în lumina venita de la tronul lui Dumnezeu. Îngerii vor realiza o comunicare continua între cer si pamânt. Iar Satana, înconjurat de îngerii rai, pretinzându-se a fi Dumnezeu, va face minuni de tot felul, pentru a însela, daca este posibil, chiar si pe cei alesi". Testimonies, vol. 9, p. 11, 13 - 14, 16. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.)

Vorbesc aceste citate despre zilele noastre? Observati cadrul descris de catre sora White, în contextul în care ne face cunoscut faptul ca, "împlinirea celui de-al unsprezecelea capitol din Daniel este aproape de finalizare". Aceasta este o referinta clara cu privire la zilele noastre, prin urmare, Daniel 11 se va împlini curând.

Retragerea Duhului Sfânt

Nu vedem noi, în judecatile care se abat asupra pamântului, o dovada a retragerii Duhului lui Dumnezeu? Desigur, cutremurele, inundatiile, eruptiile vulcanice, uraganele, razboaiele, crimele, foametea si bolile, toate confirma faptul ca influenta protectoare a Duhului lui Dumnezeu se îndeparteaza de aceasta planeta si de locuitorii ei.

Observam, de asemenea, coalizarea lumii religioase prin intermediul miscarii ecumenice. Marile afaceri se unesc în corporatii imense. Tarile semneaza tratate de colaborare, cum ar fi GATT si NAFTA, realizând aliante economice si încercând sa creeze o piata mondiala, cu scopul de a "înfiinta sisteme mai sigure pentru operatiunile financiare". Vedem cum Natiunile Unite se dezvolta, devenind o putere de neconceput în urma cu cincizeci de ani, desi au existat încercari de consolidare a lumii prin intermediul unei bancii mondiale, a unui sistem medical global, a unei politii internationale, a unui tribunal international cu legi mondiale, a unei populatii mondiale si prin intermediul miscarilor ecologice. Problemele omenirii sunt prezentate acum în presa internationala ca fiind probleme "ale întregii planete". Recent, am participat la Marsul Unui Milion de Crestini în Washington, D.C., unde l-am auzit pe militantul de culoare, Louis Farakan, adresând un apel pentru consolidarea familiei si, în special, un apel adresat comunitatii de culoare, în care îi sfatua pe negrii sa se uneasca într-o singura grupare economica si politica. El insista asupra faptului ca aceasta unire constituie o necesitate imperioasa pentru comunitatea de culoare. Dar, si mai semnificativ era apelul lui de a lasa la o parte orice deosebiri religioase, pentru ca astfel, toti negrii sa se poata coaliza pentru binele Americii negre, care, desigur, în opinia lui, era mai importanta decât diferentele religioase.

Fara îndoiala, criminalitatea din zilele noastre constituie o împlinire a prezicerilor sorei White, iar afirmatia ca liderii acestei natiuni "lupta în zadar sa înfiinteze baze mai sigure pentru operatiunile financiare", descrie în mod fidel criza economica a tarii noastre. Sora White ne adreseaza, de asemenea, un avertisment cu privire la faptul ca misiunea pe care suntem chemati sa o îndeplinim ca popor, trebuie îndeplinita înainte ca banii nostri sa devina inutili. Cu toate acestea, alaturi de acest avertisment exista si fagaduinta ca Dumnezeu se afla la cârma evenimentelor. Printr-o descriere clara, Ellen White ne înstiinteaza ca previziunile economice nefaste cu care se confrunta conducatorii acestei natiuni, nu L-au luat prin surprindere pe Dumnezeu. Este de asemenea o certitudine, faptul ca "spiritul razboiului" poate fi usor observat în aceste timpuri.

O dubla tematica istorica

Acesta este contextul istoric în care profeta încadrează punctul culminant al capitolului 11 din Daniel și asociază în cadrul descrierii, evenimente finale care prezintă două aspecte, dulce-amar, declarând: "Este imposibil să ne imaginăm experiența poporului lui Dumnezeu care va trăi pe pământ, când slava cerească va însoți repetarea persecuțiilor din trecut". Ibid., p. 16. În fața poporului lui Dumnezeu se află două experiențe - experiența slavei, care îi însoțește pe cei ce trăiesc și apară adevărul în ultimele ceasuri ale istoriei pământului, și experiența confruntării cu puterile apostate, care caută să se opună adevărului înainte de sfârșitul lumii.

Ellen White identifică aceste două aspecte ale mesajului și într-un alt loc, atunci când menționează pentru a doua oară Daniel capitolul 11:

"Lumina primită de către Daniel din partea lui Dumnezeu a fost dată în mod special pentru aceste zile din urmă. Viziunile avute de el pe malurile Ulaiului și Hidechelului, marile râuri ale Sinearului, se afla acum în curs de împlinire, și toate evenimentele prevestite se vor desfășura curând". Testimonies to Ministers, p. 112 - 113.

Viziunea avută pe malurile râului Ulai este viziunea din Daniel opt, și singura parte a carei împlinire nu se încheiase încă la data când sora White a făcut această declarație a fost Daniel 8:14, care începuse să se împlinească în 1844. Cu toate acestea, viziunea era, și continua să fie, "în curs de împlinire". Când ajunge în mare, râul Ulai încetează să mai existe. Tot astfel, când Hristos își încheie lucrarea din Locul Prea Sfânt, mesajul Evangheliei vesnice și-a încetat misiunea. Cei care îl urmează pe Hristos în lucrarea din Locul Prea Sfânt sunt cei pe care Daniel îi vede "curățiti, albiți și lamuriti", și pe care Ioan îi descrie ca fiind "biruatorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei, stând pe o mare de sticlă amestecată cu foc". Daniel 12:10; Apocalipsa 15:2.

Viziunea despre care Ellen White spunea că este "în curs de împlinire" și care îi fusese dată lui Daniel pe malul râului Hidechel, este viziunea ultimelor șase versete din Daniel unsprezece - singura parte din Daniel unsprezece care ramăsese încă neîmplinită în timpul Ellenei White. Când ajunge în mare, râul Hidechel încetează să mai existe. Tot astfel, când împratul de la mieza-noapte "își va ajunge sfârșitul și nimeni nu-i va fi într-ajutor", marturia lui Daniel cu privire la Babilon va fi împlinită. În mod asemănător, Ioan vede sfârșitul Babilonului astfel: "Fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea a fost prins proorocul mincinos. . . [și] au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă". Apocalipsa 19:20. Cele două râuri se varsă în două mari total diferite: Ulai, alături de Râul Vietii, în marea de cristal; Hidechel, alături de Eufrat, în iazul de foc.

Viziunile avute pe malurile celor două râuri prezintă, atât istoria celor răscumparați, cât și istoria celor pierduți. Pe măsura ce râurile curg spre mare, mesajele lor se extind dincolo de limita timpului de har pentru omenire - separându-i pentru totdeauna pe cei neprihanți de nelegiuți.

"Oh, cine poate descrie regretele și plânsul care se vor auzi pe pământ în clipele care despart timpul de eternitate, când dreptul Judecător își va ridica glasul și va declara, 'E prea târziu'. Porțile cerului au fost pentru ei multă vreme deschise, și multă vreme solii cerești au strigat invitația: 'Cine vrea, să ia apa vieții fără plată!' Apocalipsa 22:17. 'Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile'. Dar verdictul continuă: 'Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană, să traiască și

mai departe fara prihana. Si cine este sfânt, sa se sfinteasca si mai departe!" Apocalipsa 22:11." In Heavenly Places, 362.

Dubla tematica aflata în povestea acestor doua râuri este ilustrata si în întreita solie îngereasca din Apocalipsa capitolul paisprezece. Aceste solii, nu numai ca îndruma omenirea spre Evanghelia vesnica si spre judecata desfasurata în Locul Prea Sfânt din Sanctuarul ceresc, dar identifica, de asemenea, si puterea vrajmasa care se va împotrivi acestui mesaj în ceasul final al judecatii.

Sora White ne învata ca Daniel si Apocalipsa sunt carti complementare:

"Toate cartile Bibliei își regasesc încheierea în cartea Apocalipsei. Aici se afla completarea cartii lui Daniel. Una constituie profetia, cealalta descoperirea. Cartea care a fost sigilata nu este Apocalipsa, ci profetia referitoare la zilele din urma, din cartea lui Daniel. Îngerul i-a poruncit: 'Tu, însa, Daniele, tine ascunse aceste cuvinte, si pecetluiește cartea, pâna la vremea sfârșitului'. Daniel 12:4". Acts of Apostles, 585.

Daniel si Apocalipsa se completeaza reciproc din multe puncte de vedere, inclusiv în privinta semnificatiei celor doua râuri folosite pentru a identifica ultimul dublu mesaj al cartii lui Daniel. De asemenea, aceste râuri își regasesc corespondentul simbolic în cele doua râuri din Apocalipsa. Acolo descoperim râul vietii, care poarta mesajul fagaduintei vietii pentru cei ce accepta Evanghelia vesnica, în timp ce Eufratul secaturit este înțeles ca fiind o ilustrare a coruptiei închinării babiloniene.

În timp ce bem din apa vietii, trebuie sa-i avertizam pe cei ce beau din apele murdare ale Eufratului, sa fuga de puturile crapate ale Babilonului decazut. Cartea lui Daniel contine ultima solie de avertizare pentru aceste ceasuri finale ale istoriei pamântului. Aceasta ultima solie, simbolizata în viziunea de pe malurile râurilor Hidechel si Ulai, identifica, atât închinarea falsa a împaratului de la miază-noapte, cât si închinarea adevarata a Împaratului care se afla acum în Locul Prea Sfânt din Cer.

O mare înviorare

Cu siguranta, viziunile primite pe malurile Ulaiului si Hidechelului constituie doar o parte a povestirii lui Daniel, dar ce importanta au toate acestea pentru noi azi? Sora White accentueaza în mod deosebit legatura dintre studierea cartilor Daniel si Apocalipsa si declansarea unei mari reînviatori spirituale:

"Când cartile lui Daniel si Apocalipsa vor fi înțelese mai bine, credinciosii vor trai o experienta religioasa complet diferita. Ei vor fi luminati de razele care stralucesc prin portile deschise ale cerului, într-o asemenea masura, încât inima si mintea lor vor fi impresionate de caracterul pe care trebuie sa-l dezvolte cei ce doresc sa înțeleaga binecuvântarea oferita ca rasplata a puritatii inimii. . . . În urma studiului cartii Apocalipsei, un lucru va fi înțeles în mod sigur si anume - relatia dintre Dumnezeu si poporul Lui este temeinica si apropiata". The Faith I Live By, p. 345.

Stim de asemenea ca cea mai mare nevoie a noastra este venirea acestei reînviatori spirituale în poporul lui Dumnezeu:

"Cea mai mare si cea mai urgenta dintre nevoile noastre este reînviatori adevaratei evlavii. Cautarea acesteia ar trebui sa fie cea mai importanta dintre lucrarile noastre". Review and Herald, 22 Martie, 1887.

Întelegerea faptului ca o reînviore spirituala adevarata constituie cea mai mare dintre nevoile noastre si ca aceasta reînviore va fi legata de studiul cartilor lui Daniel si Apocalipsa, nu se refera în mod necesar la profetia privitoare la cele doua râuri ca fiind cheia declansarii ei. Cu toate acestea, poate fi usor de observat ca viziunea data pe malurile Ulaiului cu referire la lucrarea lui Hristos în Locul Prea Sfânt este în mod sigur legata de aceasta mult asteptata reînviore, deoarece nici o adevarata înviore nu ar putea fi separata de lucrarea lui Hristos în cer.

Când poporul lui Dumnezeu se va implica în experienta Locului Prea Sfânt, va înțelege ca relatia dintre ei si Dumnezeu este tot atât de "temeinica si de apropiata" precum a fost relatia dintre Tatal si Domnul Hristos în timpul umblarii Lui printre oameni. Singura modalitate de a fi mai aproape de Tatal este data de prezenta Duhului Sfânt în propria viata. Dar, înțelegerea faptului ca viziunea data pe malurile Ulaiului este legata de reînviorea finala, nu înseamna neaparat ca si viziunea de pe malurile Hidechelului trebuie sa aiba vreo influenta în acest sens. Deoarece ea nu vorbeste despre adevarul cu privire la sanctuar, ci despre vrajmasii care resping acest adevar. Contribuie mesajul Hidechelului la experienta noastra într-o asemenea masura încât sa produca reînviorea? Da. Mesajului Hidechelului are o contributie tot atât de mare, ca si solia celui de-al treilea înger care avertizeaza împotriva primirii semnului fiarei. Totusi, poporul lui Dumnezeu va fi pregatit sa reziste si prin înțelegerea acestui mesaj.

"Cartea care a fost sigilata nu este Apocalipsa, ci profetia referitoare la zilele din urma, din cartea lui Daniel. Scriptura spune, "Tu, însa, Daniele, tine ascunse aceste cuvinte, si pecetluiesc cartea, pâna la vremea sfârșitului. Atunci multi o vor citi, si cunostinta va creste" (Daniel 12:4). Când cartea a fost deschisa, s-a auzit declaratia: 'Nu va mai fi nici o zabava' (vezi Apocalipsa 10:6). De acum, cartea lui Daniel este desigilata, iar descoperirea facuta lui Ioan de catre Domnul Hristos trebuie sa ajunga la toti locuitorii pamântului. Prin cresterea cunostintei, urmeaza a fi pregatit un popor care sa reziste în zilele de pe urma" Selected Messages, vol. 2, p. 105.

În acest citat, observam ca va avea loc o "crestere a cunostintei" si ca, tocmai prin aceasta "crestere a cunostintei", "va fi pregatit un popor care sa reziste". Ce înseamna aceasta "sporire a cunostintei" care ne va pregati sa rezistam? În aceeasi sectiune, cu doua paragrafe mai jos, aflam raspunsul:

"În solia primului înger, oamenii sunt chemati sa I se închine lui Dumnezeu, Creatorul nostru, care a facut pamântul si tot ceea ce este pe el. Ei își adusesera omagiul unei institutii papale, desfiintând Legea lui Iehova, dar avea sa urmeze o crestere a cunostintei cu privire la acest subiect." Ibid., p. 106.

Cresterea cunostintei care va pregati poporul lui Dumnezeu pentru a rezista se refera la o cunostinta privitoare la contrafacerea Sabatului si este legata de solia cu privire la obligarea întregii lumi la închinarea în sabbatul fals care constituie semnul Papalitatii. Aceasta cunostinta implica, atât acceptarea avertismentelor celor trei îngeri împotriva închinarii la fiara, cât si acceptarea mesajului descoperit pe malurile râului Hidechel, în Daniel 11:40 - 45, deoarece împaratul de la miază-noapte este Papalitatea. Iata ce ni s-a spus:

"Scenele legate de lucrarea omului faradelegii sunt ultimele date ale istoriei pamântului, care au fost dezvaluite cu claritate". Ibid., p. 102.

Daniel 12:1

Stim ca ultimele sase versete din Daniel unsprezece ajung pâna la scenele finale ale "istoriei acestui pamânt", deoarece, în urmatorul verset, Daniel 12:1, este raportata încheierea timpului de proba. "Ultimele date" ale acestor "scene" sunt legate de activitatea "omului faradelegii" și de efortul de a aduce întregul pamânt sub controlul lui prin impunerea legii duminicale. Împaratul de la mieza-noapte este "omul faradelegii".

"Apoi, atentia mi-a fost îndreptata spre lucrurile odioase rostite de catre unii dintre acesti calatori ai Legii lui Dumnezeu. Mi-a fost aratata o lumina stralucitoare, venita de la Dumnezeu, pentru a-i calauzi pe toti cei care doresc sa mearga pe calea mântuirii si pentru a-i avertiza pe cei pacatosi sa se fereasca de mânia lui Dumnezeu si sa se supuna de buna voie cerintelor Lui. Atât timp cât lumina va continua sa existe, înca mai exista speranta. Dar va urma o perioada în care lumina va înceta. Atunci, cei sfinti vor ramâne sfinti pentru totdeauna, iar cei întinati vor ramâne întinati pentru totdeauna. Când Isus se va ridica în picioare; când lucrarea Lui în Locul Prea Sfânt va fi încheiata, nu va mai exista nici o alta raza de lumina pentru pacatosi.

"Dar Satana, prin intermediul slujitorilor lui alesi, îi înseala pe unii, asa cum o înselase pe Eva în Eden, declarând: "Hotarât ca nu veti muri". El le spune ca va mai exista un timp pentru pocainta, un timp de har, când cei întinati vor putea deveni curati. Colaboratorii Satanei si îngerii lui plaseaza lumina într-un veac viitor, învatând ca va exista un timp de proba dupa venirea lui Hristos. Ei îl înseala pe pacatos si îi inspira un sentiment de siguranta în inima lui împietrita. Pacatosul este neglijent si indiferent, si traieste în pacat chiar în timpul cercetarii sale. Lumina este situata undeva departe, unde este întuneric total. Mihail se ridica în picioare. În locul harului, pacatosul înselat simte mânia Lui Dumnezeu care nu mai este atenuata de har. Iar el se trezeste prea târziu din aceasta înselatorie fatala. Acest plan a fost inventat de Satana si adus la îndeplinire prin slujitorii lui, care înlocuiesc adevarul lui Dumnezeu o minciuna". Spiritual Gifts, vol. 2, p. 275-276.

Daniel 12:1 anunta încheierea timpului de proba care are loc în perioada împlinirii profetiilor din Daniel 11:44 - 45. Aceste ultime sase versete prezinta "scene legate de lucrarea omului faradelegii" si apartin viziunii primite pe malurile Hidechelului, care se afla în prezent "în curs de împlinire". Viziunea descrie scenele finale legate de "omul faradelegii", cu privire la care va fi o "crestere a cunostintei" prin care "va fi pregatit un popor care sa reziste".

Ultimele sase versete din Daniel 11 constituie un tipar al scenelor finale ale istoriei pamântului. Ele contureaza în primul rând istoria Papalitatii, precum si istoria vindecarii ranii de moarte, a revenirii Papalitatii pe tronul lumii si, în cele din urma, a "sfârșitului" ei. Ce trebuie sa retinem noi?

Ni s-a spus ca Daniel 11 se afla în prezent în curs de împlinire si ca studiul cartilor Daniel si Apocalipsa constituie un factor catalizator în declansarea reînviarii spirituale mult asteptata. Am fost informati ca va exista o crestere a cunostintei cu privire la Papalitate si cu privire la semnul autoritatii ei, ceea ce va contribui la pregatirea poporului lui Dumnezeu pentru a rezista. De asemenea, am fost avertizati ca suntem responsabili de cunoasterea acestor evenimente:

"În istoria profetica, toate evenimentele trecute, despre care Dumnezeu declarase în mod explicit ca se vor împlini, s-au împlinit; iar cele care urmeaza la rând, vor avea loc. Daniel,

profetul lui Dumnezeu, își îndeplinește menirea. Ioan își îndeplinește menirea. În Apocalipsa, Leul din tribul lui Iuda a rupt pecetile pentru toti cercetatorii profetiei din cartea lui Daniel, și astfel Daniel își îndeplinește menirea. El își aduce marturia pe care Domnul i-a descoperit-o în viziunea evenimentelor mari și solemne pe care trebuie să le cunoaștem acum, când ne aflăm chiar în pragul împlinirii lor". Selected Messages, cartea 2, p. 109.

Toate poruncile lui Dumnezeu sunt făgăduințe și, dacă Dumnezeu ne spune că "trebuie să cunoaștem" aceste evenimente, înseamnă că El a rostit și făgăduința că vom fi în stare să le cunoaștem, dacă vom cauta aceasta:

"A sosit timpul ca Daniel să ocupe locul care i-a fost rânduit. A sosit timpul ca lumina care i-a fost dată lui Daniel să străbata lumea ca niciodată până acum. Dacă aceia pentru care Domnul a făcut atât de mult vor umbla în lumina, pe măsura ce se apropie de încheierea istoriei acestui pământ, cunostinta lor cu privire la Domnul Hristos și cu privire la profetiile referitoare la El, va fi mult sporită". The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, p. 1174.

În timp ce continuăm această serie de articole, trebuie să acceptăm în mod solemn porunca de a studia profetiile, și de a ne ruga cu umilinta, ca lumina făgăduita să fie descoperită de către cei ce se străduiesc să se afle în rândul celor înțelepți.

Este necesar să recunoaștem și să ne asumăm, fiecare în mod individual, propria responsabilitate de a proclama solia de avertizare simbolizată prin râul Hidechel, care îl identifică pe împăratul de la miez-noapte ca fiind Papalitatea. Mai important, este necesar să recunoaștem și să aducem la îndeplinire responsabilitatea pe care o avem, de a trăi în propria experiență, solia simbolizată prin râul Ulai, care indică lucrarea finală desfășurată în Sanctuarul ceresc. Dacă nu suntem dispuși să ne implicăm în experiența simbolizată prin râul Ulai, solia Hidechelului, pentru noi, își pierde orice însemnătate. Fără puterea primită prin trăirea evenimentelor petrecute dincolo de catapeteasma în Locul Prea Sfânt, toate soliele de avertizare pe care le-am putea rosti, vor rămâne lipsite de efect asupra celor ce le aud și nu vor avea nici o valoare pentru mântuirea noastră personală.

Putem trăi o experiență veritabilă cu Hristos în Locul Prea Sfânt, fără să înțelegem mesajul din Daniel 11:40 - 45. De asemenea, putem înțelege Daniel 11:40 - 45, fără a avea o experiență cu Hristos. Istorisirea celor două râuri din cartea lui Daniel ne invită să înțelegem semnificația lor. Aceste solii ne somează să încheiem lucrarea în viețile noastre, pentru a fi de folos în încheierea lucrării în lume, prin puterea Duhului Sfânt. Semnele timpului dovedesc că Domnul Hristos este pregătit să pună capăt istoriei privitoare la aceste două râuri. Noi suntem pregătiți?

Nimic nou sub soare

În prezentarea anterioară, am identificat două teme ce străbat cartile Daniel și Apocalipsa. În cartea lui Daniel, aceste teme sunt asociate semnificației celor două râuri, Ulai și Hidechel. Primul râu identifică mesajul Evangheliei vesnice în legătura cu lucrarea Domnului Hristos în Locul Prea Sfânt, în timp ce al doilea râu identifică vrajmasul, care se opune acestei lucrări, la sfârșitul timpului. Aceste două teme se regăsesc și în soliele celor trei îngeri din Apocalipsa 14.

Am revăzut câteva dintre sfaturile inspirate care identifică Daniel și Apocalipsa ca fiind o

parte importanta a catalizatorului redesteptării finale ce se va produce în poporul lui Dumnezeu la sfârșitul timpului. De asemenea, am observat ca poporul va fi pregătit sa reziste în zilele din urma, prin intermediul unei creșteri a cunoștinței. Am definit aceasta cunoștința ca fiind identificarea Papalității, a semnului autorității ei și implicațiile acestuia cu privire la Sabat. În continuarea cercetării pasajului biblic din Daniel 11:40 - 45, ne vom ocupa acum de un alt element care definesc Daniel și Apocalipsa ca fiind cărți destinate reînviării spirituale a poporului lui Dumnezeu:

"Pe măsura ce ne apropiem de încheierea istoriei acestui pământ, profetiile scrise de Daniel solicita o deosebită atenție din partea noastră, deoarece se referă tocmai la timpul în care trăim. Aceste profetii trebuie asociate învățăturilor ultimei cărți a Scripturilor Noului Testament. Satana a condus pe mulți să creadă ca partea profetică a scrierilor lui Daniel și Ioan descoperitorul, nu pot fi înțelese. Dar făgăduința este clară și anunță o binecuvântare specială ce va însoți studiul acestor profetii. Declarația "Cei pricepuți vor înțelege" (Daniel 12:10), a fost rostită cu privire la viziunile lui Daniel, care urmau să fie desigilate în zilele din urma; iar descoperirea pe care Domnul Hristos i-a oferit-o slujitorului Sau Ioan are menirea de a calauzi poporul lui Dumnezeu de-a lungul secolelor. „Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și pazesc lucrurile scrise în ea” Apocalipsa 1:3".

Aici, atât Daniel, cât și Apocalipsa, sunt identificate ca fiind cărți în care se afla mesaje ce vor fi înțelese de către cei pricepuți. Probabil, cel mai important aspect pe care trebuie să-l recunoaștem în timp ce încercăm să deslușim aceste profetii este recomandarea de a înțelege istoria sfântă.

Evenimente mari și solemne

"În istoria profetică, toate evenimentele trecute despre care Dumnezeu declarase în mod explicit ca se vor împlini, s-au împlinit; iar cele care urmează la rând, vor avea loc. Daniel, profetul lui Dumnezeu, își îndeplinește menirea. Ioan își îndeplinește menirea. În Apocalipsa, Leul din tribul lui Iuda a rupt pecetile pentru toți cercetătorii profetiei din cartea lui Daniel și, astfel, Daniel își îndeplinește menirea. El își aduce marturia pe care Domnul i-a descoperit-o în viziunea evenimentelor mari și solemne pe care trebuie să le cunoaștem, acum, când ne aflăm chiar în pragul împlinirii lor". Selected Messages, book 2, p. 109. (Accentuarea cuvintelor este adăugată cu excepția cazurilor în care se fac specificații în acest sens.)

"Ne aflăm în pragul unor evenimente mari și solemne. Multe profetii sunt pe punctul de a se împlini într-o succesiune rapidă. Fiecare resursă a puterii trebuie angajată în lucrare. Istoria trecutului se va repeta; vechile controverse se vor trezi din nou la viață, iar poporul lui Dumnezeu va fi pândit de pericol la fiecare pas. Foarte teribile vor lua în stăpânire familia omenească. Tot ceea ce va exista pe pământ, va fi cuprins de aceste puteri. . .

"Studiați cartea Apocalipsei împreună cu cartea lui Daniel, deoarece istoria se va repeta. . .

"Pe măsura ce ne apropiem de încheierea istoriei pământului, profetiile referitoare la zilele din urma vor necesita o atenție specială din partea noastră. Ultima carte a Scripturilor Noului Testament conține adevărul pe care trebuie să-l înțelegem. Satana a orbit mințile multor oameni, astfel încât aceștia au fost dispuși să invoce orice scuza posibilă, pentru a nu face din cartea Apocalipsei un obiect al studiului lor". Testimonies to Ministers, p. 116 - 117.

A te afla "în pragul" unor evenimente mari și solemne, înseamnă că acestea sunt chiar înaintea noastră. Noua ni s-a poruncit să cunoaștem aceste evenimente. Pentru a le identifica, suntem îndrumați, ca punct de referință, spre istoria poporului lui Dumnezeu:

"Biblia a adunat laolaltă comorile ei pentru această generație. Toate evenimentele mari și

solemne ale istoriei Vechiului Testament s-au repetat si se repeta în biserica acestor zile din urma. . . . Toate adevarurile acumulate ne sunt prezentate acolo cu putere, pentru ca noi sa beneficiem de învataturile lor". Selected Messages, book 3, p. 339.

Duhul Sfânt ofera cunostintele si discernamântul necesare identificarii si recunoasterii evenimentelor solemne care se afla în fata noastra, în mod special prin studierea istoriei bisericii Sale. În cunoasterea relatiei dintre Dumnezeu si poporul Sau din trecut, noi descoperim o asigurare pentru prezent:

"Revizuiind istoria noastra trecuta, pe parcursul fiecarui pas al înaintarii pâna în stadiul prezent, pot sa spun: 'Laudat fie Domnul!' Când vad lucrarile lui Dumnezeu, sunt plina de uimire si de încredere în conducerea lui Hristos. Nu avem nici un motiv de teama cu privire la viitor, cu exceptia faptului ca am putea uita modul în care ne-a condus Dumnezeu pâna acum". Testimonies to Ministers, p. 31.

O reînviore spirituala din trecut

Recunoscând faptul ca cea mai mare nevoie a noastra este o reînviore spirituala, si ca aceasta reînviore este legata de înțelegerea cartilor Daniel si Apocalipsa, nu este greu sa privim înapoi în istoria bisericii noastre, si sa descoperim un timp în care înțelegerea acestor carti a contribuit la producerea unei mari reînviore. Acesta este tocmai scenariul care s-a evidenciat la începutul miscarii millerite.

Miscarea millerita a început printr-o sporire a înțelegerii cartii lui Daniel, în special a viziunii date pe malurile râului Ulai, asa cum este raportata în capitolul opt din Daniel. Desi aceasta miscare a avut la origine înțelegerea celor 2300 de zile din Daniel 8:14, puternica reînviore s-a declansat abia dupa ce miscarea luase amploare, tocmai ca rezultat al "sporirii cunostintei" cu privire la acelasi subiect.

" În timp ce mirele zabovea, au atipit toate, si au adormit. La miezul noptii, s-a auzit o strigare: "Iata, mirele vine; iesiti-i în întâmpinare!" Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat si si-au pregatit candelile". Matei 25:5 - 7. În vara anului 1844, la mijlocul perioadei dintre data la care crezusera ca se vor încheia cele 2300 de zile si toamna aceluiasi an, când, în urma unei stabiliri ulterioare era asteptat acelasi eveniment, a fost proclamata solia: "Iata, mirele vine!", chiar în forma expresiei din Scriptura.

"Ceea ce a condus la aparitia acestei miscari a fost descoperirea faptului ca decretul lui Artaxerxe pentru reconstruirea Ierusalimului intrase în vigoare în toamna anului 457 î.Hr., si nu la începutul aceluasi an, asa cum se crezuse mai înainte. Acest decret constituia punctul de pornire al perioadei celor 2300 de zile. Recalculati din toamna anului 457, cei 2300 de ani se încheiau în toamna anului 1844". The Great Controversy, p. 390 - 398.

Ar putea fi aceasta experienta a cresterii luminii, tocmai istoria despre care ni se spune ca va fi repetata la încheierea timpului? Mai exista loc pentru cresterea luminii cu privire la aceste profetii pe care le-am declarat deja desigilate în 1844? Ar fi de asteptat sa se întâmple ceva de genul acesta, deoarece, asa cum am mentionat în primul articol, poporul lui Dumnezeu va fi pregatit sa reziste printr-o sporire a cunostintei cu privire la profetiile din Daniel si Apocalipsa:

"Cartea lui Daniel este acum desigilata, iar descoperirea facuta de Domnul Hristos lui Ioan trebuie sa ajunga la toti locuitorii pamântului. Prin cresterea cunostintei, va fi pregatit un

popor care sa reziste în zilele de pe urma. . . .

"În solia primului înger, oamenii sunt chemati sa I se închine lui Dumnezeu, Creatorul nostru, care a facut pamântul si tot ceea ce este pe el. Ei si-au adus omagiul unei institutii papale, desfiintând Legea lui Iehova, dar avea sa urmeze o crestere a cunostintei cu privire la acest subiect." Selected Messages, book 2, p. 105 - 106.

Cele zece fecioare

Când noua lumina a venit, identificând în mod corect punctul de pornire al celor 2300 de zile, poporul a început sa proclame solia: "Iata, Mirele vine!" În acele zile, acesta a fost începutul unei mari reînviari si a constituit împlinirea parabolei celor zece fecioare. Atunci s-a adaugat vestirea celei de a doua solii îngeresti, chemându-i pe oameni sa iasa din Babilon. În cultura orientala, mirele vine, atât la începutul procesiunii de nunta, cât si la încheierea acesteia. Deci mirele vine de doua ori. Ar putea fi aceasta parte a parabolei, un fragment al istoriei care urmeaza sa se repete?

O repetare a experientei pionierilor

"Mi se atrage adesea atentia asupra parabolei celor zece fecioare, dintre care cinci au fost înțelepte si cinci au fost nechibzuite. Aceasta parabola s-a împlinit deja si se va împlini din nou în viitorul apropiat, deoarece contine o aplicatie speciala pentru acest timp si, asemenea celor trei solii îngeresti, va continua sa constituie adevarul prezent, pâna la încheierea timpului" Review and Herald, 19 august, 1890.

Sora White afirma în mod clar ca va exista o repetare a parabolei celor zece fecioare, care, atunci când s-a împlinit pentru prima oara, în vara anului 1844, a fost catalizatorul experientei ploii timpurii pentru miscarea religioasa a pionierilor bisericii. De asemenea, parabola celor zece fecioare stabileste o paralela între cea de a doua si a patra solie îngereasca.

"Am vazut îngeri care urcau grabiti în cer, coborau pe pamânt, si apoi urcau iarasi în graba spre cer, pentru a pregati împlinirea unui eveniment important. Apoi, am vazut un alt înger puternic care cobora din cer pe pamânt, cu misiunea de a-si uni glasul cu îngerul al treilea si de a întari solia acestuia. Îngerul acesta era însotit de o mare putere si slava si, în timp ce cobora, pamântul se lumina de slava lui. Lumina care îl însotea, patrundea pretutindeni, iar el striga cu glas tare, 'A cazut, a cazut, Babilonul cel mare! A ajuns un lacas al dracilor, o închisoare a oricarui duh necurat, o închisoare a oricarei pasari necurate si urâte' (Apocalipsa 18:2). Solia caderii Babilonului, rostita de catre cel de-al doilea înger, este repetata cu mentionari suplimentare privitoare la coruptia ce patrunsese în biserici dupa anul 1844. Lucrarea acestui înger vine la timpul potrivit, pentru a se alatura în ultima mare lucrare a soliei celui de-al treilea înger, strigând cu glas tare. Iar poporul lui Dumnezeu este pregatit sa reziste în ceasul încercarii cu care se vor confrunta în curând. Am vazut o mare lumina care stralucea asupra lor, iar ei se uneau plini de responsabilitate pentru a proclama solia celui de-al treilea înger.

"Îngerii erau trimisi în ajutorul puternicului înger venit din cer, și am auzit glasuri care pareau să răsune pretutindeni, „Iesiti din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fii partasi la pacatele ei, și să nu fii lovit cu urgiile ei! Pentru că pacatele ei s-au îngramadit, și au ajuns până în cer; și Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei” (Apocalipsa 18: 4,5). Aceasta solie pare a fi o adaugare la ce-a de a treia, alăturându-se acesteia așa cum Strigatul de la miezul nopții se alăturase soliei celui de-al doilea înger, în 1844. Slava lui Dumnezeu salaslăua asupra sfinților care așteptau cu răbdare și vesteau fără teama ultima avertizare solemnă, proclamând caderea Babilonului și chemând poporul lui Dumnezeu să iasă din Babilon ca să fie salvați de blestemul lui îngrozitor” Early Writings, p. 277 - 278.

Sfatul adresat noua de a ne pregăti pentru viitor prin înțelegerea istoriei trecutului și a relației acesteia cu "parabola celor zece fecioare", și apelul repetat de "a ieși din Babilon", accentuează faptul că reînvierea așteptată de biserică noastră va fi o paralelă a experienței miscării pionierilor. Din această perspectivă, semnificația pasajului din Daniel 11:40 - 45 devine tot mai serioasă, deoarece tocmai în această viziune, Papalitatea, simbolizată prin împăratul de la miezul nopții, aduce întreaga lume sub dominația Romei - pentru timpul final. Sora White ne spune că reînvierea spirituală este cea mai mare și mai urgentă nevoie a noastră.

Noile informații privitoare la punctul de pornire a celor 2300 de zile au dat un impuls esențial miscării pionierilor, iar dezvoltarea înțelegerii evenimentelor istorice a conferit putere miscării.

"Demonstrând o împlinire directă a profetiei, evenimentele istorice se desfășurau chiar sub privirea poporului, iar profetia era înțeleasă ca fiind o descriere figurată a evenimentelor care conduceau spre încheierea istoriei pământului. Scenele legate de lucrarea omului faradelegii constituie ultimele date descoperite în mod clar cu privire la istoria acestui pământ". Selected Messages, book 2, p. 102.

În timp ce pionierii prezentau profetiile deja împlinite, ei indicau evenimente istorice care demonstrau că profetia se împlineste în continuare și constituiau "semnele calauzitoare" ce delimitează cursul treptat al evenimentelor care conduc spre sfârșitul lumii. De asemenea, ei înțelegeau că aceste semne calauzitoare conțin informații exprimate în mod figurat, a căror semnificație trece dincolo de simpla localizare istorică. Prin recunoașterea evenimentelor istorice care împlineau profetia, ei dezvoltau o încredere în Cuvântul lui Dumnezeu și erau pregătiți să reziste în timpul încercărilor și dezamăgirilor cu care aveau să se confrunte mai târziu.

Catalizatorul din profetiei

Această înțelegere a profetiilor împlinite a avut ca rezultat, de asemenea, o sporire a zelului lor în proclamarea profetiilor pentru cei din jur. Probabil, cel mai elocvent exemplu al puterii inspirate prin recunoașterea împlinirii unei profetii în desfășurarea unui eveniment prezent, se află în istorisirea lui Josiah Litch:

"În anul 1840, o altă remarcabilă împlinire a profetiei a stârnit un interes deosebit de răspândit. Cu doi ani de zile înainte, Josiah Litch, unul dintre propovăduitorii de seamă ai celei de a doua veniri, a publicat o expunere a capitoului noua din Apocalipsa, prezicând caderea Imperiului Otoman. În conformitate cu calculele sale, această putere imperială urma să fie rasturnată în 1840 d.Hr., cândva în perioada lunii August; și, doar cu câteva zile înainte

de împlinirea prezicerii, el scria: 'Considerând ca prima perioada, de 150 de ani, s-a împlinit cu exactitate înainte de înaltarea pe tron a lui Deacozeș, cu permisiunea Turcilor, și ca cei 391 de ani, adică cincisprezece zile, au fost parcurse la încheierea primei perioade, înseamnă ca aceasta se va termina la 11 august 1840, când ne putem aștepta ca puterea Otomana din Constantinopol să fie sfărâmată. Iar aceasta, cred eu, se va întâmpla cu adevărat!'

"Exact la data precizată, Turcia, prin intermediul ambasadorilor ei, a acceptat protecția puterilor aliate ale Europei și astfel s-a așezat sub conducerea națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit profetia cu exactitate. Când acest fapt a ajuns cunoscut, mulțimile au fost convinse de corectitudinea principiilor de interpretare adoptate de către Miller și tovarășii săi, iar mișcarea adventă a cunoscut un minunat impuls. Oamenii învățați și cei aflați în poziții sociale înalte și s-au alăturat lui Miller, atât în lucrarea de predicare, cât și în aceea de publicare a convingerilor lui, iar din 1840 și până în 1844, lucrarea s-a extins cu rapiditate".
The Great Controversy, p. 334 - 335.

În împlinirea prezicerii facute de Litch identificăm două aspecte. Pe de o parte, mișcarea a primit un impuls minunat, iar pe de altă parte, regulile de interpretare profetică utilizate de Miller și tovarășii lui s-au dovedit a fi principii de studiu corecte.

Dacă, asemenea pionierilor, respectăm interpretările profetice aflate în acord cu regulile aplicate de Miller și tovarășii săi, vom dispune de niste metode de cercetare demne de încredere, cu ajutorul cărora putem înțelege profetiile. Dacă Adventismul contemporan ar adera cu strictete la aceste metode, și nimic altceva, probabil că jumătate din ereziile cu care se confruntă biserica astăzi, ar dispărea asemenea cetei de dimineață, într-o zi de vară. Dar și mai solemnă este întrebarea, veche de un secol - Dar dacă? Dar dacă noi am fi înțeleși și proclamați - înainte de 1989 - faptul că Vaticanul și Statele Unite vor forma o alianță secretă menită să declanșeze caderea Uniunii Sovietice? Am fi fost noi luați în derâdere, așa cum au fost cei care proclamaseră prezicerea lui Litch? Ce s-ar fi întâmplat când, în cele din urmă, prezicerea noastră și-ar fi găsit împlinirea? Prezicerea lui Litch cu privire la caderea Imperiului Otoman a adus o mare putere mișcării advente timpurii. Dumnezeu a prevăzut în profetia din Daniel 11:40 un potențial "minunat îmbold" pentru lucrarea contemporană, asemenea celui primit prin intermediul prezicerii lui Litch. Dumnezeu ar fi dorit să aibă un popor care să fi recunoscut și proclamat acest adevăr, înainte ca acesta să devină deja istorie a trecutului.

"Aceia care se așează sub controlul lui Dumnezeu, pentru a fi conduși și călăuziți de către El, vor intui cursul treptat al evenimentelor planuite de Dumnezeu pentru viitor. Inspirati fiind de Spiritul Celui care Și-a dat viața pentru salvarea lumii, ei nu vor rămâne în continuare inactivi și lipsiți de putere, evidențiind lucrurile pe care nu sunt în stare să le îndeplinească. Ei vor îmbrăca armura cerului și vor înainta în luptă, plini de dorința de a face și de a îndrăzni pentru Dumnezeu și conștienți de faptul că atotputernicia Lui va împlini nevoile lor.
Testimonies, vol. 7, 14.

Evenimentele finale sunt foarte apropiate. Cu toate acestea, spre deosebire de impulsul dat soliei prin intermediul prezicerii lui Litch înainte de caderea Imperiului Otoman, caderea Uniunii Sovietice abia dacă a lasat o vagă impresie asupra poporului lui Dumnezeu din zilele noastre.

Experienta miscarii pionierilor trebuia sa se repete în zilele noastre, dar noi, în Laodicea, am ramas în stare de somnolenta. Cu siguranta, acum este timpul sa ne trezim!

"Zilele în care traim sunt pline de evenimente si de pericole. Semnele venirii sfârșitului se aglomereaza pretutindeni în jur, iar evenimentele care urmeaza sa se desfasoare vor avea o natura mult mai teribila decât oricare alte evenimente la care a fost martora omenirea pâna acum. 'Când vor zice: "Pace si Liniste!" atunci o prapadenie neasteptata va veni peste ei, ca durerile nasterii peste femeia însarcinata; si nu va mai fi chip de scapare. Dar voi, fratilor, nu sunteti în întuneric, pentru ca ziua aceea sa va prinda ca un hot. Voi toti sunteti fii ai luminii si fii ai zilei. Noi nu suntem ai noptii, nici ai întunericului. De aceea sa nu dormim ca ceilalti, ci sa veghem si sa fim trezi' 1 Tesaloniceni 5:3 - 6. 'Si aceasta cu atât mai mult, cu cât stiti în ce împrejurari ne aflam: este ceasul sa va treziti în sfârșit din somn; caci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Sa ne dezbracam dar de faptele întunericului, si sa ne îmbracam cu armele luminii' Romani 13:11 - 12. 'Vegheati dar, pentru ca nu stiti când va veni stapânul casei: sau seara, sau la miezul noptii, sau la cântarea cocosilor, sau dimineata. Temeti-va ca nu cumva, venind fara veste, sa va gaseasca dormind' Marcu 13:35 - 36". Review and Herald, 22 noiembrie 1892.

Trebuie sa cunoastem evenimentele mari si solemne care se afla pe punctul de a se împlini. Daca înțelegem istoria trecutului, care este o paralela a evenimentelor viitoare, vom fi în stare sa recunoastem aceste evenimente. Am identificat deja o experienta importanta a începuturilor acestei miscari, iar aceasta experienta se va repeta pe masura ce lucrarea Stapânului se apropie de încheiere.

În urmatorul articol, vom studia un fapt istoric, care a fost identificat de catre Spiritul Profetiei ca fiind unul dintre cele ce se vor repeta odata cu împlinirea pasajului din Daniel 11. Acest fapt istoric din trecut si repetarea lui viitoare dezvaluie, nu doar experienta poporului lui Dumnezeu, ci si pasii pe care îi face vrajmasul poporului lui Dumnezeu în perioada vindecării rânii de moarte. Înainte de studiul articolului de luna viitoare, ar fi de folos ca cititorii sa ia în considerare urmatoarele citate:

"Noi nu avem timp de pierdut. Timpurile de strâmtorare se afla în fata noastra. Lumea este tulburata de spiritul razboiului. Curând vor avea loc scenele de necaz despre care vorbesc profetiile. Profetia din Daniel 11 este aproape de împlinirea completa. Multe dintre evenimentele istorice desfasurate deja în trecut, se vor repeta. În cel de-al treizecilea verset, se vorbeste despre o putere, un împarat care 'va fi deznadajduit, si se va întoarce înapoi. Apoi, mânios împotriva legamântului sfânt, nu va sta cu mâinile în sân; ci, la întoarcere, se va înțelege cu cei ce vor parasi legamântul sfânt. Niste osti trimise de el, vor veni si vor spurca sfântul Locas, cetatuia, vor face sa înceteze jertfa necurmata, si vor aseza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingusiri pe cei ce rup legamântul. Dar aceia din popor, care vor cunoaste pe Dumnezeul lor, vor ramânea tari, si vor face mari ispravi. Înțeleptii poporului vor învăta pe multi. Unii vor cadea, vor fi ajutati putin, si multi se vor uni cu ei din fatarnicie. Chiar si dintre cei înțelepti, multi vor cadea, ca sa fie încercati, curatiti si albiti, pâna la vremea sfârșitului, caci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotarâta. Împaratul va face ce va voi; se va înalta, se va slavi mai pe sus de toti dumnezeii, si va spune lucruri ne mai auzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; si va propasi pâna va trece mânia, caci ce este hotarât se va împlini' Daniel 11:30 - 36.

"Scene asemanatoare celor descrise în aceste cuvinte, vor avea loc. Asistam la dovezile

faptului ca Satana se grabeste sa câstige controlul mintilor omenesti, care nu au nici o teama de Dumnezeu. Fie ca toti sa citeasca si sa înțeleaga profetiile acestei carti, deoarece acum intram în timpul de strâmtorare despre care este scris astfel: 'În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tau; caci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile si pâna la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tau va fi mântuit, si anume, oricine va fi gasit scris în carte. Multi din cei ce dorm în tarâna pamântului se vor scula: unii pentru viata vesnica, si altii pentru ocară si rusinea vesnica. Cei înțelepti vor straluci ca stralucirea cerului, si vor învăta pe multi sa umble în neprihanire, vor straluci ca stelele, în veac si în veci de veci. Tu, însa, Daniele, tine ascunse aceste cuvinte, si pecetluieste cartea, pâna la vremea sfârșitului. Atunci multi o vor citi, si cunostinta va creste' Daniel 12:1 - 4". Manuscript Releases, vol. 13, p. 394.

Partea 2: De la Istoria in Tranzitie pina la Tara Minunata Moderna

Istoria în tranzitie

În primele doua articole ale acestei serii, am prezentat dovezi care demonstreaza faptul ca Dumnezeu ne-a sfatuit sa înțelegem istoria. În secolele trecute, poporul lui Dumnezeu a fost nimicitor datorita lipsei de cunostinta.

"Poporul meu pierde din lipsa de cunostinta. Fiindca ai lepadat cunostinta, si Eu te voi lepada, si nu-Mi vei mai fi preot. Fiindca ai uitat Legea Dumnezeului tau, voi uita si Eu pe copiii tai!" Osea 4:6.

Cel puțin o parte a cunostintei care ne va proteja, pe masura ce ne apropiem de aceste ceasuri finale ale istoriei pamântului, constituie o cunostinta a trecutului. În cel de-al doilea articol, ne-am concentrat asupra istoriei petrecute, în anii 1843-44, în perioada primei si a celei de a doua solii îngeresti. Am identificat aceasta experienta ca fiind o prefigurare a reînviarii spirituale finale în timpul ploii târzii.

În acest articol, ne vom îndrepta atentia spre o alta perioada istorica, care de asemenea a fost identificata ca fiind foarte importanta pentru înțelegerea noastra. Aceasta perioada istorica este direct legata de subiectul principal al studiului ultimelor sase versete din Daniel 11. În anticiparea acestui articol, am încheiat articolul precedent cu urmatorul pasaj:

"Noi nu avem timp de pierdut. Timpurile de strâmtorare se afla în fata noastra. Lumea este tulburata de spiritul razboiului. Curând vor avea loc scenele de necaz despre care vorbesc profetiile. Profetia din Daniel 11 este aproape de împlinirea completa. Multe dintre evenimentele istorice desfasurate deja în trecut, se vor repeta. În cel de-al treizecilea verset, se vorbeste despre o putere, un împarat care "va fi deznadajduit". [este citat Daniel 11:30 - 36].

"Scene asemanatoare celor descrise în aceste cuvinte, vor avea loc. Asistam la dovezile faptului ca Satana se grabeste sa câstige controlul mintilor omenesti, care nu au nici o teama de Dumnezeu. Fie ca toti sa citeasca si sa înțeleaga profetiile acestei carti, deoarece acum intram în timpul de strâmtorare despre care este scris astfel: [este citat Daniel 12:1 - 4]. Manuscript Releases, vol. 13, p. 394. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.)

Sora White identifica împlinirea profetiei din Daniel 11 ca reprezentând evenimente istorice pe care ar trebui sa ne asteptam sa le vedem repetate pe masura "împlinirii complete" a lui

Daniel 11:30 - 36.

Pionierii bisericii si Ellen White au înteles ca Daniel 11 se împlinise începând cu versetul 1 si pâna la prima parte a versetului 40, profetia conducându-ne pâna în anul 1798 - "timpul sfârșitului". Prin urmare, când sora White vorbește despre o împlinire completa a capitolului 11 din Daniel, se refera la versetele 40 - 45. Îndreptându-ne atentia spre "scenele" care se vor repeta, ea mentioneaza în continuare, în mod specific istoria legata de aceste versete si citeaza Daniel 12:1 - 4. Sora White a recunoscut cu claritate momentul în care se va ridica voievodul Mihail din Daniel 12:1, ca fiind încheierea timpului de proba. Definitivarea sau completarea împlinirii versetelor 40 - 45 începe din 1798 si continua pâna la batalia Armaghedonului. În perioada desfasurarii evenimentelor descrise în aceste versete, voievodul Mihail își încheie lucrarea de mijlocire si timpul de proba al omenirii:

" În vremea aceea, se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tau; caci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile si pâna la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tau va fi mântuit, si anume oricine va fi gasit scris în carte' Daniel 12:1. Când începe aceasta vreme de strâmtorare, fiecare caz a fost deja hotărât; nu va mai fi timp de proba si nu va mai fi har pentru cei nepocăiti. Poporul lui Dumnezeu este sigilat. Aceasta mica ramasita, incapabila sa se apere în conflictul teribil cu puterile pamântului conduse de armatele diavolului, va invoca apararea lui Dumnezeu.

Decretul duminical va fi votat de catre autoritatile pamântesti si poporului lui Dumnezeu i se va impune închinarea la fiara si acceptarea semnului ei sub amenintarea persecutiei si a mortii. Fie ca Dumnezeu sa ajute acest popor acum, pentru a rezista fara mijlocitor într-un asemenea conflict înfiorator!" Testimonies, vol. 5, p. 212 - 213.

Asadar, perioada de timp în care ar trebui sa ne asteptam sa asistam la repetarea unor "scene asemanatoare" si a "multora dintre evenimentele istorice" profetizate în Daniel 11, si în special a scenelor si evenimentelor istorice reprezentate în Daniel 11:30 - 36, este tocmai perioada dintre 1798 si o data situata cândva dupa încheierea timpului de proba. Sa revedem pe scurt împlinirea istorica a profetiei din Daniel 11:

Viziunea din Daniel 11 începe cu înfrângerea împaratiei medo-persane de catre Alexandru cel Mare. În versetul patru vedem ca împaratia lui Alexandru este împartita în patru. De la versetul cinci, în continuare, sunt mentionati numai doi dintre cei patru generali ai lui. Interactiunile acestora declanseaza istoria unei continue lupte pentru dominarea lumii, raportata în restul capitolului 11 pâna la sfârșit. Aceasta batalie a puterilor este descrisa în limbaj profetic printr-un sir de conflicte între împaratul de la mieza-noapte si împaratul de la mieza-zi.

Un aspect important al acestei relatari este felul în care Scriptura identifica împaratii de la mieza-noapte si mieza-zi. Comparând datele istorice cu marturia din Daniel 11, cercetatorii si pionierii bisericii au descoperit ca împaratul de la mieza-noapte reprezinta împaratia care a dominat zona geografica a Babilonului. Ei au descoperit, de asemenea, ca împaratul de la mieza-zi a fost împaratia care a dominat zona geografica a Egiptului. Acest principiu de interpretare coreleaza marturia Scripturii cu rapoartele istorice. Iar cheia geografica va constitui metoda pe care o vom aplica în interpretarea pasajului din Daniel 11:40 - 45, pe masura ce vom identifica împaratii de la mieza-noapte si de la mieza-zi. Acest adevar istoric este, fara îndoiala, unul dintre punctele cheie spre care Spiritul Profetiei intentionase sa ne îndrepte atentia în vederea recunoasterii timpului în care profetia va ajunge la "împlinirea completa".

În primele treisprezece versete descoperim fluxurile și refluxurile istoriei, pe măsura ce diferitele imperii se ridică și cad. În versetul paisprezece, se află subiectul principal al întregului capitol Daniel 11, identificat pentru prima oară în viziune, prin expresia, "o ceată de derbedei". Acest verset afirmă că "ceata de derbedei" va "împlini viziunea". Uriah Smith se referă la această expresie din versetul paisprezece, prin următoarea observație:
" 'A împlini viziunea'. Mai mult decât oricare alt popor, Romanii constituie cu precădere subiectul profetiei lui Daniel. Prima lor intervenție în treburile acestor împărați este menționată aici ca fiind împlinirea, sau demonstrarea, adevărului viziunii care prezisese existența unei asemenea puteri". Daniel and the Revelation, p. 244.

Din acest punct, viziunea continuă cu descrierea istoriei Romei, fie a celei păgâne, fie a celei papale. În versetul 20, descoperim Roma păgână obligându-l pe Iosif să meargă la Betleem pentru a plăti impozitele. În versetul 22, Roma păgână nimicește "capetenia legământului", prin crucificarea lui Hristos.

În versetul 24, perioada de domnie a Romei păgâne este prezentată în termeni de timp profetici. Ultima expresie a acestui verset, "va ține o vreme", precizează durata timpului în care Roma va domni lumea, și anume 360 de ani. Uriah Smith și alți pionieri și istorici sunt de acord cu privire la începerea și încheierea acestei perioade, astfel:
"Războiul s-a dat în 2 septembrie, 31 în Hr., la intrarea în golful Ambracia, aproape de cetatea Actium. Lumea se afla în pragul . . .

"Fără îndoială, acest război marchează începutul 'vremii' menționate în versetul 24. Deoarece, în perioada descrisă prin termenul "vreme", planurile veneau din cetatea întărită, sau Roma, ar trebui să tragem concluzia că, la încheierea acestei perioade, supremația occidentală va lua sfârșit, sau că în imperiu va avea loc o schimbare care va face ca cetatea să înceteze a fi capitala imperială. Din anul 31 în Hr. o "vreme" profetică, sau 360 de ani, ne conduce până în anul 330 d.Hr. Din acest motiv, devine foarte semnificativ faptul că, tocmai în acel an, capitala imperială este mutată de la Roma la Constantinopol, de către Constantin cel Mare". Ibid., p. 262 - 264; vezi de asemenea Encyclopedia Britannica, Ediția a 11-a, Vol. VII, p. 3, art., "Constantinople".

La cei 360 de domnie a Romei păgâne asupra lumii, se adaugă cei 1250 de ani de domnie ai Romei papale, descriși în termeni de timp profetici. Dar, mai important pentru studiul nostru, este faptul că domnia Romei păgâne se încheie exact în punctul în care încep versetele subliniate în mod special de către sora White. Versetele 30 - 36 tratează istoria în care este inclusă tranziția de la Roma păgână la cea papală. În scenele și evenimentele din această perioadă de tranziție, vom descoperi o paralelă a evenimentelor succesive descrise în versetele 40 - 45. Înainte de a începe să ne ocupăm de versetele 30 - 36, menționăm încă o dată referirile lui Uriah Smith cu privire la Daniel 11:29:
"Timpul stabilit constituie, probabil, perioada din versetul 24, care fusese amintită mai înainte. Aceasta s-a încheiat, așa cum s-a arătat deja, în 330 d.Hr. . . . Mutarea capitalei la Constantinopol a fost semnalul caderii imperiului. După aceea, Roma și-a pierdut prestigiul. . . ."

În continuare, comentând de data aceasta versetul 30: "Ce reprezentau corabiile din Chitim, care înaintasera împotriva acestei puteri, și când s-a înfăptuit acest act? . . . Cartagina.
"Sa fi fost războiul maritim cu Cartagina, baza operațiilor declanșate repetat împotriva

Imperiului Roman? Noi ne gândim la teribilele atacuri pe care Roma le-a suferit din partea Vandalilor aflați sub comanda sângerosului Genseric, și răspundem cu ușurință în sens afirmativ". Ibid., p. 266 - 267.

Dacă considerăm Daniel 11:30 - 36 ca fiind un tipar istoric așa cum este numit de către Spiritul Profetiei, observăm că această istorie trecută a fost de fapt perioada de tranziție suferită de Roma. Roma păgână era pe punctul de a părăsi scena evenimentelor în care se aflase la cârma lumii, iar Roma papală se pregătea să pasească în locul ramas gol. Daniel 7 vorbește exact despre aceeași tranziție:

În Daniel 7:23 - 24 descoperim că după ridicarea celei de a "patra împărății", "se va ridica o alta împărăție". Aceasta este o descriere a caderii Romei păgâne și a ridicării celei papale. În profetia din Daniel 7, vedem că, venind la putere, cel de-al cincilea împărat "va doborî trei împărați". Genseric, regele Vandalilor, a fost unul dintre acești trei împărați.

Odată cu venirea la putere a Romei papale, cele trei coarne, sau trei împărății, aveau să fie îndepărtate, pentru a pregăti calea. Aceasta a fost în esență o repetare a istoriei, deoarece și Roma păgână, când a preluat conducerea lumii, a trebuit mai întâi să cucerească trei zone. În Daniel 8:9, "cornul cel mic", care simbolizează Roma păgână, s-a extins spre miază-zi, spre răsărit și spre țara cea minunată, ilustrând astfel cele trei direcții ale cuceririlor Romei în preluarea controlului asupra lumii. Subliniem în mod special aceste aspecte istorice, deoarece și împăratul de la miază-noapte din Daniel 11:40 - 45 va lua în stăpânire tot trei entități, înainte de a prelua conducerea lumii.

În Daniel 11:30 - 36 vedem că puterea Romei păgâne descrește. În trecut, Roma se ridicase deasupra amenințărilor altor puteri. Dar nu așa se întâmpla de data aceasta, când Roma porneste la luptă, dar este "deznădăjduită" - datorită incapacității ei de a învinge. În această perioadă, cele "trei coarne", care porniseră la război împotriva Romei păgână, au pornit, de asemenea, și un război teologic împotriva Catolicismului.

Herulii, Gotii și Vandalii, simbolizați prin cele trei coarne, adăseră la arianism. În această perioadă de timp, în încercarea de a apăra supremăția doctrinelor catolice față de credința ariană, Iustinian I-a numit pe episcopul de la Roma cap al bisericii și pedepsitor al ereticilor. Eforturile lui Iustinian de a menține integritatea dogmelor catolice în fața atacurilor deschise ale arianismului, i-au dat Bisericii Catolice libertatea de a interzice anumite cărți care amenințau doctrinele lor omenești. Această interdicție includea și Biblia, deoarece ei începuseră să susțină că singurii care puteau să o citească fără a fi expuși pericolelor erau părinții bisericii. Atacul împotriva Bibliei reprezintă "mânia împotriva legământului sfânt", iar numirea episcopului de la Roma în funcția de cap al bisericii reprezintă "înțelegerea cu cei ce vor părăsi legământul sfânt", descrisă în versetul 30.

Versetul 31 menționează "niste osti trimise de el". Odată cu înaintarea istoriei și a profetiei, următorul pas în succesiunea evenimentelor care au contribuit la instaurarea Romei papale pe tronul lumii a fost actul prin care Clovis, regele Franței, și-a dedicat puterea militară și țara în slujba Papalității. Franța a fost prima dintre cele șapte împărății ale Europei, care au devenit catolice și au renunțat la credințele lor păgâne, aderând la Catolicism, și, de asemenea, prima națiune care s-a așezat în slujba Papalității. Aceasta alianță i-a oferit Papalității posibilitatea și mijloacele necesare pentru înfrângerea celor trei coarne ariene. Profetia spunea că aceste trei

coarne vor fi înlaturate din calea Papalitatii, înainte ca aceasta sa pretinda autoritatea asupra lumii.

Clovis si celelalte coarne ale Europei, nu numai ca si-au pus la dispozitie finantele si ostile în lupta împotriva celor trei coarne, dar au si încetat sa opuna rezistenta fata de Catholicism. Acest fapt este ilustrat prin expresia, "vor face sa înceteze jertfa necurmata" (literal, "necurmatul" - n.tr.).

Vorbind despre "necurmatul", sora White declara: "Apoi, în legatura cu 'necurmatul' (Daniel 8:12), am vazut ca termenul 'jertfa' a fost adaugat prin interventia înțelepciunii omenesti, si nu apartine textului, dar Domnul le-a oferit celor ce au vestit solia ceasului judecatii, o înțelegere corecta cu privire la aceasta. Înainte de 1844, când exista o unitate de vederi, aproape toti erau de acord în privinta interpretarii corecte a termenului 'necurmatul', dar, în confuzia care a urmat dupa 1844, au fost adoptate alte conceptii si s-a asternut întunericul si incertitudinea". Early Writings, p. 74 - 75.

Pionierii au interpretat termenul "necurmatul" ca simbolizând atacul influentelor pagânismului împotriva adevarului lui Dumnezeu. Uriah Smith descrie ceea ce înțelegeau ei, astfel:

"În locul cuvântului jertfa "ar fi trebuit sa fie cuvântul 'pustiire'. Expresia lasa sa se înțeleaga ca este vorba despre o putere pustiitoare al carei corespondenta este urâciunea pustiirii, careia îi urmeaza din punct de vedere istoric. Prin urmare, pare limpede faptul ca pustiirea 'necurmata' a fost pagânismul, iar 'urâciunea pustiirii' este Papalitatea. . .

. . . În cel de-al noualea capitol, Daniel vorbeste despre pustiiri si urâciuni, la plural. Asadar, împotriva bisericii s-au ridicat mai multe urâciuni, nu una singura; ceea ce înseamna, din perspectiva bisericii, ca, atât pagânismul, cât si Papalitatea, sunt urâciuni. Dar, deoarece au fost diferite, limbajul este diferit. Una este pustiirea 'necurmata', iar cealalta este în mod evident nelegiuirea sau 'urâciunea' pustiirii.

"Cum a fost înlaturat 'necurmatul' sau pagânismul? . . . Despre convertirea lui Clovis [496 d.Hr] se spune ca a constituit ocazia binecuvântarii monarhului francez cu titlurile de 'Maiestatea cea mai Crestina' si 'Fiul cel Mare al Bisericii'. De la aceasta data si pâna la 508 d.Hr., [toate celelalte coarne ale Europei] au ajuns supuse Papalitatii.

"Din . . . 508 d.Hr., Papalitatea a început sa fie triumfatoare asupra pagânismului. . . Când marile puteri ale Europei au renuntat la atasamentul lor fata de pagânism, nu mai ramânea decât sa-si continue urâciunile într-o alta forma; deoarece, prin modul de manifestare, Biserica Romano-catolica nu era altceva, si nu este, decât pagânism botezat." Daniel and the Revelation, p. 270 - 272.

Istoria din Daniel 11:31 este o descriere a modului în care puterile pagâne ale Europei au venit în ajutorul Papalitatii, în vederea instaurarii acesteia pe tronul lumii. Înlaturarea "necurmatului" si întinarea "sanctuarului" constituie o descriere a convertirii lor, de la un pagânism deschis, care fusese mai înainte religia lor declarata, simbolizata în termeni biblici prin "sanctuarul cetatuii". Expresia "a da la o parte" are, în original, o dubla semnificatie, sugerând, nu numai o îndepartare (o încetare - asa cum este în versiunea Cornilescu [Daniel 11:31] - n. trad.), ci si o - înaltare, o promovare. Când a fost înlaturat de catre puterile Europei, prin aderarea lor la Catholicism, pagânismul a fost de fapt promovat, deoarece Catholicismul este cea mai mare manifestare a pagânismului din toate timpurile.

În anul 508 d.Hr., puterile Europei au pornit la razboi împotriva tarilor reprezentate în profetie prin cele "trei coarne" si, pâna în anul 538, a fost înfrânt si ultimul dintre aceste coarne, iar Papalitatea a urcat pe tronul lumii. Atunci a fost instaurata "urâciunea pustiitorului", simbol al Papalitatii.

În versetele 32 - 35 este ilustrata persecutia Evului Întunecat, iar propozitia finala a versetului 35 indica încheierea celor 1260 de ani, prin cuvintele, "pâna la vremea sfârșitului: caci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotarâta". Aceasta propozitie ne îndreapta atentia spre versetul 40. Dar, înainte ca Daniel sa ajunga la versetul 40, versetele 36 - 39 prezinta o descriere a subiectului principal al lui Daniel - Papalitatea:

"Împaratul va face ce va voi; se va slavi mai presus de toti dumnezeii, si va spune lucruri ne mai auzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; si va propasi pâna va trece mânia, caci ce este hotarât se va împlini". Daniel 11:36.

Aici se afla o descriere clara a Papalitatii, iar apostolul Pavel parafrazeaza acest pasaj în cea mai puternica dintre declaratiile sale cu privire la papalitate:

"Nimeni sa nu va amageasca în vreun chip; caci nu va veni înainte sa fi venit lepadarea de credinta, si de a se descoperi omul faradelegii, fiul pierzarii, potrivnicul, care se înalta mai presus de tot ce se numeste 'Dumnezeu', sau de ce este vrednic de închinare. Asa ca se va aseza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu" 2 Tesaloniceni 2:3 - 4.

Sora White descrie papalitatea, combinând atât expresiile lui Daniel cu privire la împaratul care "va face ce va voi", cât si pe cele ale lui Pavel, care o numeste "omul faradelegii":

"Acest compromis dintre pagânism si crestinism a dat nastere 'omului faradelegii', despre care profetia prevesteste ca se va împotrivi si se va înalta pe sine însusi mai presus de Dumnezeu. Uriusul sistem al falsei religii este capodopera puterii lui Satana - un monument al eforturilor lui de a se aseza pe tron, pentru a conduce pamântul dupa cum va voi". The Great Controversy, p. 50.

În continuarea studiului lui Daniel 11:40 - 45, vom urmari o succesiune de evenimente care constituie o paralela evidenta a istoriei pe care tocmai am examinat-o. Vom evidentia dovezi care demonstreaza ca Daniel 11:40 este o descriere a unui razboi spiritual declansat între papalitate si ateism, razboi care a început în anul 1798. Vom arata, de asemenea, ca în 1798 Franta a purtat coroana împaratului de la miazazi, iar în 1917 acea coroana a fost transmisa succesorului ei - Uniunea Sovietica. Vom demonstra ca în 1798 împaratul de la miazanoapte a fost Papalitatea si ca Papalitatea înca mai poarta aceasta coroana profetica.

Versetul 40 ne învata ca, la început, în razboiul dintre împaratul de la miazazi si împaratul de la miazanoapte, împaratul de la miazanoapte a fost deznadajduit (Daniel 11:30) în abilitatea lui de a câstiga lupta contra împaratia de la miazazi. De fapt, razboiul începe cu ranirea de moarte a împaratului de la miazanoapte si cu înlaturarea puterii lui politice.

Scriind cu privire la Daniel 11:30, sora White ne îndreapta atentia spre un timp când Roma a ajuns incapabila sa-si învinga dusmanii. Apocalipsa 13 descrie Papalitatea ca fiind capul ranit de moarte. Rana de moarte a Romei papale este o repetare a deznadajduirii Romei pagâne, datorita incapacitatii ei de a-si mentine controlul asupra fostului imperiu. Vezi Daniel 11:30. Razboiul si deznadajduirea Papalitatii sunt descrise în Daniel 11:40, unde împaratul de la miazazi "se va împunge" cu împaratul de la miazanoapte.

Dar versetul 40 spune ca va avea loc o schimbare. Mai târziu, împaratul de la miazanoapte se va întoarce si, prin putere militara si economica, "va îneca" tarile împaratului de la miazazi.

zi. Vom vedea ca puterea militara si economica i-a fost asigurata împaratului de la mieza-noapte, în acelasi fel în care Clovis a oferit ajutor Papalitatii în trecut.

De asemenea, vom vedea ca împlinirea acestui verset va fi constituita de faptul ca Uniunea Sovietica, împaratul modern de la mieza-zi, a fost "încata" de catre papalitate - împaratul de la mieza-noapte. Aceasta "încare" a fost realizata prin alianta cu Statele Unite. Aceste scenarii recente, nu numai ca reprezinta o paralela a istoriei evidentiate de sora White în Daniel 11:30 - 31, dar si sustin marturia din Apocalipsa 13, care identifica Statele Unite ca fiind fiara care va veni în ajutorul Papalitatii la sfârsitul timpului.

Ne-am referit deja la cele trei zone geografice pe care Roma pagâna le-a cucerit odata cu instaurarea ei pe tronul lumii. Am comparat aceste cuceriri cu înlaturarea celor trei coarne, care a precedat înaltarea Papalitatii si începutul Evului Întunecat. În urmatorul articol, vom vedea ca versetul 40 prezinta primul dintre cei trei pasi pe care îi va face Babilonul modern, la revenirea lui pe tronul lumii, în zilele noastre. Primul pas a fost provocarea caderii împaratului de la mieza-zi, fosta Uniune Sovietica, fapt ce reprezinta deja o istorie trecuta. Al doilea pas este conturat în versetul 41, unde împaratul de la mieza-noapte preia controlul asupra tarii sfinte. Tara cea minunata din acest verset nu este alta decât cea de a doua fiara din Apocalipsa 13, care a intrat deja într-o alianta nesfânta cu Vaticanul, pentru a provoca dizolvarea Uniunii Sovietice. Întocmai precum Clovis a venit în ajutorul Papalitatii, oferindu-i sprijin economic si militar, precum si acceptarea Catolicismului în locul pagânismului, tot astfel Statele Unite si-a schimbat pozitia distinctiv protestanta care, prin definitie, excludea orice alianta cu Papalitatea.

Cel de-al treilea pas este prezentat în versetul 42, în care lumea, simbolizata profetic prin "tara Egiptului", va cadea sub pumnul de fier al Romei. Apoi, în versetul 43, puterile economice mondiale ajung sub controlul împaratului de la mieza-noapte. Când puterile economice ale lumii ajung sub controlul împaratului de la mieza-noapte, Papalitatea revine pe pozitia dominanta, ca putere geopolitica mondiala. Aceasta a fost pozitia pierduta de papalitate în 1798. Odata revenita la pozitia sa, rana de moarte a Papalitatii va fi pe deplin vindecata.

Versetul 44 vorbeste despre ploaia târzie si despre persecutia poporului lui Dumnezeu, iar versetul 45 descrie divizarea lumii în doua categorii, în timp ce ne apropiem de Armagedon. Parcurgând studiul acestor versete, vom descoperi multe aspecte interesante. Pe masura ce vom continua aceasta serie de articole, nu numai ca vom argumenta mai detaliat premisele mentionate, dar vom compara succesiunea evenimentelor, cu scenele si evenimentele istorice spre care am fost îndrumati în mod special de catre sora White.

Daniel 11:30 - 36 nu este doar un tipar istoric oferit ca model în vederea înțelegerii pasajului din Daniel 11:40 - 45; ci este chiar istoria concreta Papalitatii care s-a ridicat la putere pentru prima data la începutul Evului Întunecat. Prin intermediul sorei White, Duhul Sfânt ne îndruma sa consideram prima instaurare a Papalitatii pe tronul lumii, ca termen de comparatie a instaurarii finale a aceleiasi puteri.

Ce înseamna vindecarea rânii de moarte a Papalitatii pentru viitorul bisericii si al lumii? Rana de moarte a însemnat în trecut pierderea de catre papalitate a capacitatii de exercitare a puterii civile - nu încetarea existentei ei ca biserică.

"Influenta Romei în tarile care au recunoscut odinioara conducerea ei este înca departe de a

fi distrusa. Iar profetia prezice o restabilire a puterii ei. 'Unul dintre capetele ei parea ranit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecata. Si tot pamântul se mira dupa fiara' Apocalipsa 13:3. Lovitura care a provocat rana de moarte indica spre caderea Papalitatii în 1798. . . . Apostolul Pavel declara în mod clar faptul ca 'omul faradelegii' va continua sa existe pâna la cea de a doua venire. 2 Tesaloniceni 2:3 - 8. El își va continua lucrarea amagitoare chiar pâna la sfârșitul timpului. . .

"Trebuie sa ne amintim fara încetare ca pretentiile înfumurate ale Romei nu s-au schimbat niciodata. Principiile lui Grigore al VII-lea si Inocentiu al III-lea continua sa fie principiile Bisericii Romano-Catolice. Si, daca ar avea putere, aceasta le-ar pune în aplicare cu aceeasi vehementa acum, ca si în secolele trecute. Protestantii nu stiu ce fac atunci când propun acceptarea ajutorului Romei în activitatea de promovare a duminicii. În timp ce se unesc în realizarea obiectivului lor, Roma urmareste re-instaurarea puterii ei, pentru a-si redobândi suprematia pierduta. Daca Statelor Unite adopta principiul în virtutea caruia biserica sa poata prelua si folosi puterea statului, pentru ca rânduielile religioase sa fie impuse prin legi civile; pe scurt, daca autoritatea bisericii si a statului vor domina asupra constiintei, triumful Romei în aceasta tara va fi sigur.

"Cuvântul lui Dumnezeu a avertizat cu privire la un pericol iminent; daca acest avertisment va fi ignorat, lumea protestanta va ajunge sa vada care sunt adevaratele scopuri ale Romei, abia atunci când va fi prea târziu sa scape din cursa. Roma se dezvolta în mod discret, devenind o mare putere. Doctrinile ei își exercita influenta în consiliile legislative, în biserici si în inimile oamenilor. Ea înalta edificii masive si semete în ale caror ascunzisuri se vor repeta persecutiile din trecut. În mod discret si nebanuit, Roma își întareste pozitile pentru a fi pregatita sa atace, atunci când îi va veni timpul. Tot ceea ce doreste este o pozitie avantajoasa, iar aceasta a început deja sa-i fie acordata. În curând vom vedea si vom simti care obiectivul fundamental roman. Oricine va crede si va respecta Cuvântul lui Dumnezeu va suferi ca urmare opresiunea si persecutia". The Great Controversy, p. 579 - 581.

Împaratul de la miază-noapte si împaratul de la miază-zi

În acest articol îi vom identifica pe cei doi împarati din Daniel 11:40 - 45. În articolul precedent am parcurs sumar viziunea din Daniel 11 si am descoperit ca, din punct de vedere profetic, împarati de la miază-noapte si de la miază-zi au fost identificati în raportul istoric, în functie de localizarea puterilor politico-militare care au dominat, fie Egiptul, fie Babilonul. Puterea care a dominat Egiptul este numita - împaratul de la miază-zi, în timp ce puterea care a guvernat Babilonul este numita - împaratul de la miază-noapte. Astfel, putem stabili o regula care ne va permite sa identificam succesiunea de împarati de pe întreg parcursul capitolului unsprezece din Daniel.

Înainte de a aplica aceasta regula în interpretarea pasajului din Daniel 11:40 - 45, vom prezenta doua principii de interpretare profetica ce influenteaza în mod decisiv identificarea împaratilor care s-au succedat din 1798 încoace.

Cercetatorul adventist Louis F. Were a dedicat o mare parte a scrierilor lui înțelegerii scrierilor profetice. Desi a încetat din viata, cartile sale continua sa fie de actualitate. Referindu-ne la una dintre lucrarile sale, vom evidentia doua principii de interpretare profetica. Primul principiu este definit astfel: "Elementele de ordin global sunt simbolizate prin evenimente de ordin local".

"Principiul care spune ca elementele de ordin universal sunt simbolizate de cele de ordin local a fost folosit de catre toti profetii". Iata câteva exemple care ilustreaza utilizarea acestui principiu: " 'Profetiile lui [Tefania] cu privire la judecata iminenta ce avea sa se abata asupra lui Iuda, se refera cu aceeasi relevanta la judecatile care urmeaza sa cada asupra lumii nepocaite în timpul celei de a doua veniri a lui Hristos'. Prophets and Kings, p. 389. 'Hristos a vazut în Ierusalim un simbol al lumii. . . care se apropia în graba de confruntarea cu judecatile retributive ale lui Dumnezeu'. 'Profetia Mântuitorului cu privire la venirea judecatilor asupra Ierusalimului, va avea si o alta împlinire, . . . prin pedeapsa ce va veni asupra lumii'. The Great Controversy, p. 22, 36.

"Ar putea fi citate numeroase exemple care arata ca anumite evenimente de ordin local au fost folosite pentru a simboliza evenimente de ordin global, ce vor avea loc la sfârșitul timpului - acest principiu strabate întreaga Biblie. Asa cum declara Dr. Angus: 'Din caracterul tipologic al situatiilor din vechime, se naste încă o particularitate a profetiei. Aceasta, nu numai ca vorbeste pe înțelesul celor care au trait în timpul ei, dar de cele mai multe ori detine o dubla aplicatie'. Bible Handbook, p. 285". Bible Principles of Interpretation, p. 25. (În toate citatele, cuvintele scrise cu litere italice se afla în materialul original, iar accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.) Cel de-al doilea principiu important de interpretare profetica, pe care îl vom aplica în vederea identificării împaratilor din Daniel 11, este definit astfel: "Referirile la poporul Israel din vechime, se aplica în prezent bisericii". Acest principiu delimiteaza în mod clar situatiile în care trebuie sa înțelegem numele si locurile din profetie în sens literal, de situatiile în care acestea trebuie înțelese în sens simbolic.

"Acest principiu este fundamental în vederea înțelegerii profetiilor din Daniel si Apocalipsa - un principiu care se afla la temelia soliei lui Dumnezeu pentru ultimele zile. Domnul i-a încredintat apostolului Pavel misiunea speciala de a prezenta modul în care biserica a devenit 'Israelul lui Dumnezeu', pentru ca fagaduintele adresate Israelului literal sa se împlineasca în experienta bisericii:

" 'Aceasta însemneaza ca, nu copiii trupesti sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii fagaduintei sunt socotiti ca samânta' Romani 9:8. 'Si daca sunteti ai lui Hristos, sunteti samânta lui Avraam, mostenitori prin fagaduinta' Galateni 3:29. . .

" 'Termenul Israel ne include si pe noi. . . Toate fagaduintele binecuvântarii, primite prin ascultare, ne sunt adresate noua'. The Ministry of Healing, p. 405. 'Mi s-a aratat ca poporul ales al lui Dumnezeu este constituit de cei care se straduiesc sa asculte de El . . . "His modern Israel'. Testimonies, vol. 2, p. 109. . . În Spiritul Profetiei, principiul care spune ca istoria Israelului reprezinta un tip sau un model profetic al experientei bisericii este folosit în mod permanent'. Bible Principles of Interpretation, p. 11 - 12.

Acum, pentru a identifica împaratii din Daniel 11, vom aplica regula stabilita la început. Împaratul de la miază-noapte reprezinta puterea care a dominat Babilonul. Împaratul de la miază-zi este puterea care a dominat Egiptul. Deoarece anul 1798 era destul de îndepărtat de evenimentul crucii, trebuie sa identificam un Egipt spiritual si un Babilon spiritual si, de asemenea, sa descoperim imperiile care au dominat asupra lor.

Vom începe cu împaratul de la miază-zi. În Biblie, cuvântul "miază-zi" provine dintr-un termen ebraic asociat cu "Egiptul". Cuvântul înseamna "Sudul" (sau miază-zi în traducerea româna - n. trad.).

"miza-zi - 5045: provine dintr-o radacina semantica neutilizata, care înseamna a fi secatuit; secetos (din cauza lipsei de ploaie); folosit în mod specific cu referire la pustiul Negeb, adica partea sudica a tarii lui Iuda, ocazional, Egipt (care se afla la sudul Palestinei): în sud sau la miza-zi (cu referire la o tara, la o zona, sau un cartier)". Strong's Exhaustive Concordance of the Bible.

Apocalipsa 11:8 aminteste în termeni figurativi "cetatea cea mare" si o numeste "în înteles duhovnicesc", "Sodoma si Egipt", identificând în felul acesta Franta.

" 'Cetatea cea mare', pe ale carei strazi au fost omorâti martorii si unde zac trupurile lor moarte, este Egiptul 'spiritual'. Dintre toate natiunile reprezentate în istoria Bibliei, Egiptul a fost cel care a negat în maniera cea mai îndrazneata existenta Dumnezeului cel viu si s-a împotrivit poruncilor Lui. Nici un monarh nu s-a aventurat într-o razvratire atât de deschisa si de aroganta împotriva autoritatii Cerului, asa cum a facut-o faraonul Egiptului. Când Domnul i s-a adresat prin intermediul lui Moise, faraon a raspuns cu îngâmfare: 'Cine este Domnul, ca sa ascult glasul Lui, si sa las pe Israel sa plece? Eu nu cunosc pe Domnul, si nu voi lasa pe Israel sa plece' Exodul 5:2. Aceasta atitudine înseamna ateism; iar natiunea simbolizata de Egipt trebuia sa dea glas unei opozitii similare fata de cerintele lui Dumnezeu si sa manifeste un spirit asemanator al necredintei si razvratirii. 'Cetatea cea mare' este comparata, de asemenea, cu Sodoma 'în înteles duhovnicesc'. Pacatul Sodomei, prin încalcarea legii lui Dumnezeu, s-a manifestat în mod special prin imoralitate. Iar acest pacat de asemenea trebuia sa constituie o caracteristica distinctiva a natiunii care urma sa împlineasca descrierile specifice ale acestui pasaj biblic.

'Deci, în conformitate cu declaratiile profetului, cu putin înainte de anul 1798, trebuia sa apara o putere de origine satanica si cu un caracter satanic, care sa porneasca razboi împotriva Bibliei. Iar tara în care urma sa fie adusa la tacere marturia celor "doi martori ai lui Dumnezeu", trebuia sa manifeste ateismul lui Faraon si imoralitatea Sodomei.

" 'Aceasta profetie a cunoscut cea mai precisa si uimitoare împlinire în istoria Frantei. În timpul revolutiei din 1793, pentru prima data, lumea a auzit consiliu alcatuit din oameni nascuti si educati în mijlocul civilizatiei, care își asumau dreptul de a governa una dintre cele mai nobile dintre natiunile Europei, si care își ridicau glasurile pentru a nega cel mai solemn adevar pe care îl poate primi un suflet omenesc, renuntând în unanimitate la credinta si închinarea fata de Divinitate'. - Sir Walter Scott, Life of Napoleon, vol. 1, cap. 17. 'Franta este singura natiune a lumii, cu privire la care a ramas pâna în prezent un raport autentic, si care si-a ridicat mâna, ca natiune, împotriva Autorului universului, într-un act de razvratire deschisa'. Blackwoods Magazine, noiembrie, 1870". The Great Controversy, p. 269 - 270. Identificarea "împaratului de la miza-zi" în profetia din Daniel 11 este determinata de identificarea puterii care a dominat sau continua sa domine Egiptul, din punct de vedere istoric - cu referire la trecut, sau din punct de vedere spiritual - în timpurile mai recente. În 1798, natiunea despre care Biblia preciza ca întruneste caracteristicile spirituale ale Egiptului, a fost Franta. Deci, în 1798, împaratul de la miza-zi a fost Franta.

Daniel 11:40 declara ca, în timpul sfârșitului, împaratul de la miza-zi se va împunge cu împaratul de la miza-noapte. Cuvântul tradus aici prin "se va împunge" înseamna "va porni razboi împotriva".

"a se împunge" - 5055: cu referire la "coarne" care împung; în sens figurat, a duce razboi împotriva: a porni împotriva, a se ciocni". Strong's

Daniel foloseste cuvântul "a împunge" pentru a descrie cuceririle militare ale Medo-Persiei: "Am vazut cum berbecele împungea cu coarnele spre apus, spre mieza-noapte si spre mieza-zi; nici o fiara nu putea sa-i stea împotriva, si nimeni nu putea sa scape pe cine-i cadea în mâna; ci el facea ce voia, si a ajuns puternic" Daniel 8:4.

În Daniel 11:40, cuvântul "a împunge" semnifica un razboi care izbucneste în timpul sfârșitului - 1798. Acest razboi va fi îndreptat împotriva împaratului de la mieza-noapte si va fi initiat de catre împaratul de la mieza-zi - Franta. Care a fost puterea politica si militara care a dominat Babilonul - spiritual - în 1798? Dupa cum termenul "mieza-zi" este asociat în Biblie cu Egiptul, tot astfel termenul "mieza-noapte" este asociat cu Babilonul.

"Iata, voi trimite sa aduca toate popoarele de la mieza-noapte, zice Domnul; si voi trimite la robul Meu Nebucadnetar, împaratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei tari si împotriva locuitorilor ei, si împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca sa le nimiceasca cu desavârsire si sa faca din ele un pustiu si o pricina de batjocura, niste darâmaturi vesnice" Ieremia 25:9.

"Caci asa vorbeste Domnul, Dumnezeu: 'Iata ca aduc de la mieza-noapte împotriva Tirului pe Nebucadnetar, împaratul Babilonului, împaratul tuturor împaratilor, cu cai, care, calareti si cu o mare multime de popoare" Ezechiel 26:7.

Sora White este cea care identifica puterea ce domneste Babilonul spiritual:

"Femeia (Babilonul) din Apocalipsa 17 este descrisa ca fiind 'îmbracata cu purpura si stacojiu; împodobita cu aur, cu pietre scumpe si cu margaritare. Tinea în mâna un potir de aur, plin de spurcaciuni si de necuratiile desfrânării ei. Pe frunte purta scris un nume, o taina: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor si spurcaciunilor pamântului'. Profetul spune: 'Am vazut pe femeia aceasta, îmbatata de sângele sfinților si de sângele mucenicilor lui Isus. Apoi, Babilonul este denumit 'cetatea cea mare care are stapânire peste împaratii pamântului' Apocalipsa 17:4 - 6, 18. Puterea care a exercitat timp de secole o stapânire despotica asupra monarhilor crestinatatiei este Roma". The Great Controversy, p. 382.

"Desfrânata" Romei reprezinta puterea care domneste asupra Babilonului spiritual modern. Prin urmare, împaratul de la mieza-noapte este Papalitatea. Descriind Franta în Apocalipsa 11:8, Ioan o identifica drept "cetatea cea mare". În Apocalipsa 17:8, Babilonul este din nou mentionat ca fiind "cetatea cea mare". În profetie, o cetate reprezinta o împaratie.

"Nunta reprezinta preluarea de catre Domnul Hristos a Împaratiei Sale. Cetatea Sfânta, Noul Ierusalim, care este capitala si reprezentanta împaratiei, este numita 'mireasa, nevasta Mielului'. Îngerul i-a zis lui Ioan: 'Vino sa-ti arat mireasa, nevasta Mielului. . . . Si m-a dus, în Duhul, pe un munte mare si înalt', spune profetul, 'Si mi-a aratat cetatea sfânta, Ierusalimul, care se pogora din cer de la Dumnezeu' Apocalipsa 21:9 - 10. . . . El va lua în primire cetatea sfânta, Noul Ierusalim, 'gatita ca o mireasa împodobita pentru barbatul ei' Apocalipsa 21:2. Vezi Daniel 7:14. Dupa ce va primi împaratia, El va veni în slava Sa, ca Împarat al împaratilor si Domn al Domnilor". The Great Controversy, p. 426 - 427.

În 1798, Franta, descrisa în Daniel 11:40 ca fiind împaratul de la mieza-zi, a pornit razboi împotriva Papalitatii - descrisa ca fiind împaratul de la mieza-noapte. Papalitatea a primit rana de moarte în 1798, când Napoleon, împaratul Frantei, l-a luat în captivitate pe Papa. Din acel

moment, Papalitatea a încetat sa fie o împaratie, deoarece a fost privata de puterile politice si civile. Cu toate acestea, Papalitatea nu a încetat sa existe ca biserica. Aceasta si-a pierdut doar autoritatea si puterea în calitate de împaratie. Rana pe care a primit-o în 1798, se va vindeca în cele din urma, când Papalitatea își va redobândi fosta pozitie în calitate de împaratie geopolitica dominanta.

În cartea sa, *The Keys of This Blood*, Malachi Martin își expune convingerea personala cu privire la existenta unei concurente tripartite în lupta pentru dominarea lumii, între papalitate, Uniunea Sovietica si Statele Unite. El crede ca Papalitatea se va întoarce pe tronul lumii înca înainte de încheierea acestui secol si afirma ca aceasta lupta va fi decisiva în stabilirea puterii care va controla structura geopolitica ce va conduce lumea. De asemenea, Malachi descrie pierderile suferite de papalitate în 1798:

"Termenul 'geopolitic' este o inventie relativ recenta. Acesta este compus din doua cuvinte grecesti, însemnând 'pământ' si 'sistem politic'. Grecii antici nu a combinat niciodata aceste cuvinte. . .

"Papa Paul si-a exprimat conceptia cu privire la o lume care împartasese o georeligie veritabila si, aflat la încheierea a doua mii de ani de existenta, cel de-al 263-lea succesori al umilului Mare Pescar, împarateste si guverneaza în Roma, în calitate de conducator de drept al acestei georeligii adăpostite de un adevarat edificiu geopolitic. Deoarece Ioan Paul II nu este doar conducatorul spiritual al unui corpus mondial de credinciosi, ci este de asemenea, seful executiv al unui stat suveran, recunoscut ca membru al comunitatii statelor acestui sfârșit de secol douazeci. Cu o structura si un obiectiv politic? Da, cu o structura si un obiectiv geopolitic. Pentru ca, într-o analiza finala, Ioan Paul II, în calitate de Vicar recunoscut al lui Hristos, are pretentia de a reprezenta forul de judecata suprem al comunitatii statelor ca întreg". *The Keys of This Blood*, p. 371, 374 - 375.

Când situatia mondiala se va conforma punctului de vedere al lui Malachi Martin, rana de moarte va fi vindecata. Profetia spune ca aceasta se va întâmpla, iar Papalitatea nu face altceva decât sa astepte sa-i vina timpul.

"Trebuie sa ne amintim fara încetare ca pretentiile înfumurate ale Romei nu s-au schimbat niciodata. Principiile lui Grigore al VII-lea si Inocentiu al III-lea continua sa fie principiile Bisericii Romano-catolice. Si, daca ar avea putere, aceasta le-ar pune în aplicare cu aceiasi vehementa acum, ca si în secolele trecute. Protestantii nu stiu ce fac atunci când propun acceptarea ajutorului Romei în activitatea de promovare a duminicii. În timp ce se unesc în realizarea obiectivului lor, Roma urmareste reinstaurarea puterii ei, pentru a-si redobândi suprematia pierduta. Daca Statele Unite adopta un principiu în virtutea caruia biserica sa poata prelua si folosi puterea statului, pentru ca rânduielile religioase sa fie impuse prin legi civile; pe scurt, daca autoritatea bisericii si a statului vor domina asupra constiintei, triumful Romei în aceasta tara va fi sigur". *The Great Controversy*, p. 581.

Un alt motiv pentru care împaratul de la miez-noapte este identificat ca fiind Papalitatea, este dat de principiul biblic conform caruia profetiile ulterioare amplifică, extind si confirma profetiile anterioare. Acest principiu este numit, "Repetitie si Extindere". Louis F. Were face referire la el astfel:

"Dumnezeu a ales poporul evreu ca sa proclame adevarul Sau, iar forma de exprimare a acestui popor era repetitia - repetitia reprezentând o expunere mai larga a ceea ce fusese prezentat anterior. . .

"În lucrarea sa, 'Personal Names in the Bible', Rev. W. F. Wilkinson, M.A., la pagina 17, spune: 'Luând în considerare talentul creator specific poeziei evreilor, când cuvintele și expresiile repeta în esența acelasi continut, exprimându-l în versuri paralele sau antitetice, diferentele aflate în de-al doilea vers, în raport cu primul, constituie o explicație, sau o expunere mai largă a mesajului, având rolul de a aprofunda semnificația notiunilor continute în primul vers'. . .

"Biblia nu doar că abundență în repetiții explicative a unor versete individuale, ci este plină de repetiții explicative a învățăturilor ei în ansamblu, prin parabole, predici, profetii, rapoarte istorice, etc.

"Temele biblice sunt scrise după un plan ascendent. Cartile timpurii asează temeliiile unor dezvoltări ulterioare. Detaliile se acumulează, până când, asemenea artistului care își îmbibă pensula în diferite culori, rezultă o tablou detaliat și complet". The Certainty of The Angel's Message, p. 110 - 111.

În virtutea acestui principiu, viziunea din Daniel 11 ar trebui să repete și să lărgască conținutul viziunilor precedente. În cartea lui Daniel sunt patru profetii. În cadrul acestor profetii descoperim dovezi temeinice cu privire la faptul că împăratul de la miez-noapte reprezintă Papalitatea. Aceste dovezi se încadrează perfect în forma de exprimare definită de principiul repetiției și expunerii largite.

Prima profecție din Daniel 2 descrie cinci imperii succesive: Babilonia, Medo-Persia, Grecia, Roma și împăratia finală, descrisă prin imaginea pietrei care se desprinde din munte "fără ajutorul vreunei mâini" și distruge toate celelalte împăratii, extinzându-se pe întregul pământ. Aceasta împăratie finală este împăratia lui Dumnezeu care se va instaura la sfârșitul lumii. Următoarea profecție din Daniel se află în capitolul șapte. În această profecție sunt identificate aceleași patru imperii, dar informațiile precedente privitoare la ele sunt repetate și expuse într-o manieră mai detaliată. Apoi, în Daniel 8, cea de-a treia profecție cuprinde aceeași perioadă de timp istoric, repetând încă o dată informațiile precedente, pe care le detaliază. În viziunea din Daniel 11, primul imperiu, Babilonul, nu este menționat, deoarece acesta parase deja scena istoriei. Profecția începe cu Mezii și Persii, urmați de Grecia. Unii ar putea spune că împăratia finală nu este Roma. Toate cele trei profetii precedente din Daniel plasează Roma la sfârșitul lumii, când aceasta își primește pedeapsa. Două dintre acestea menționează judecata Romei ca fiind o judecată de origine supranaturală - "fără ajutorul vreunei mâini" și "sfârșită fără ajutorul vreunei mâini". În același fel, puterea finală din Daniel 11 "își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va fi într-ajutor".

Ar fi o dovadă de inconsecvență din partea noastră, să studiem aceste patru profetii, fără a le înțelege ca fiind complementare, întregindu-se și armonizându-se reciproc.

Babilonul este capul de aur și leul.

Medo-Persia este partea bratelor și a pieptului, ursul și tapul.

Grecia este partea bustului și a coapselor, leopardul și împăratul puternic.

Roma este partea picioarelor de fier și partea din fier amestecat cu lut, fără cu zece coarne și cornul cel mic. În armonie cu profeciile precedente, rezultă în mod evident că Roma este și împăratul de la miez-noapte din Daniel 11:40 - 45.

Aplicând principiul repetiției explicative, înțelegem că subiectul profecției finale din Daniel este Roma papală.

Exista si o alta cale de a identifica împaratul de la miaza-noapte ca fiind Papalitatea. Sora White ne îndreapta atentia asupra Papalitatii, vorbind despre "ultimele date descoperite în mod clar cu privire la istoria acestui pamânt".

"Scenele istorice legate de activitatea omului faradelegii sunt ultimele date descoperite în mod clar cu privire la istoria acestui pamânt". Selected Messages, book 2, p. 102.

Sucesiunea evenimentelor din Daniel 11:40 - 45 începe în 1798. Dar aceasta succesiune nu se încheie odata cu versetul 45. Scenele istorice descrise continua pâna la Daniel 12:4, în care lui Daniel i se spune sa "tina ascunse aceste cuvinte si sa pecetluiasca cartea". Daniel 12:1 este o continuare a pasajului precedent, deoarece expresia introductiva a acestui verset necesita integrarea lui în contextul evenimentelor anterioare: "În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tau; caci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile si pâna la vremea aceasta. Dar în vremea aceea. Poporul tau va fi mântuit si anume oricine va fi gasit scris în carte" Daniel 12:1. La data venirii acestui timp, fiecare caz este hotarât; timpul de proba s-a încheiat, harul si mila pentru cei pacatosi au încetat. Poporul viului Dumnezeu este sigilat". Testimonies, vol. 5, p. 212 - 213.

Împaratul de la miaza-noapte "îsi va ajunge sfârșitul" la putina vreme dupa încheierea timpului de proba, deoarece "în vremea aceea", Mihail se va ridica în picioare, încetând lucrarea de mijlocire în Locul Prea Sfânt.

Împaratul de la miaza-noapte este omul faradelegii, Papa de la Roma, capul ultimei împaratii mondiale descrise în toate profetiile lui Daniel. Papalitatea este puterea care conduce Babilonul spiritual, puterea pe care Franta, reprezentata de împaratul de la miaza-zi, a învins-o în 1798. Razboiul izbucnit între acesti împarati în 1798 a continuat pâna la caderea Uniunii Sovietice, în trecutul apropiat.

În articolul precedent ne-am concentrat asupra pasajului în care sora White spunea ca, scene si evenimente istorice asemanatoare celor descrise în Daniel 11, si în special în versetele 30 - 36, se vor repeta. Am observat de asemenea venirea la putere a Romei pagâne si papale. Înainte de a prelua conducerea lumii, ambele au trebuit sa învinga trei împaratii. Cornul cel mic al Romei pagâne a trebuit sa cucereasca spre miaza-zi, spre rasarit si spre tara minunata. Vezi Daniel 8:9. Roma papala a trebuit sa smulga trei coarne - Vandalii, Gotii si Herulii. Si, înainte de vindecarea ranii de moarte care o împiedica sa-si exercite puterea civila asupra lumii, papalitatea trebuie de asemenea sa învinga trei entitati. Aceste trei entitati sunt trei ziduri sau trei obstacole ce stau în calea ei.

Pe masura ce vom înainta în studiul nostru, vom vedea ca, odata cu caderea Uniunii Sovietice si împlinirea profetiei din Daniel 11:40, a cazut si zidul simbolic numit Cortina de fier. Evenimentul crucial al acestei caderi a fost marcat de darâmarea Zidului Berlinului. În Daniel 11:41, urmatoarea directie a cuceririlor este identificata ca fiind "tara minunata". Tara minunata reprezinta Statele Unite care se închina înaintea puterii Romei atunci când legiuitorii natiunii fauresc un chip al fiarei, prin instituirea Legii duminicale. Când se va întâmpla acest lucru, zidul de despartire dintre stat si biserica va fi darâmat.

Apocalipsa 13:11 - 12 ne învata ca, imediat dupa ce Statele Unite va începe sa vorbeasca asemenea unui balaur, (fapt identificat de Spiritul Profetic ca fiind votarea Legii duminicale), aceasta va obliga întreaga lume sa procedeze la fel. Lumea va urma exemplul Americii, înaltând chipul fiarei. Definitia acestui chip include impunerea legilor religioase prin

intermediul puterii civile. Fara o asemenea impunere, nu putem vorbi despre o înaltare a chipului fiarei.

Dupa ce împaratul de la miază-noapte intra în țara minunată, în versetul 41, precum conducerea asupra Egiptului care reprezintă întreaga lume. Înainte ca lumea să poată fi condusă de un guvern mondial, guvernele statelor vor fi obligate să renunțe la drepturile lor în calitate de națiuni individuale. Când se va întâmpla acest lucru, zidul simbolic al suveranității naționale va fi dărâmat. Acest gen de lege se afla deja în curs de elaborare în Statele Unite. Așa cum Roma păgână a cucerit trei împărății pentru a prelua conducerea lumii, și Roma papală a cucerit tot trei împărății. În realizarea acestui deziderat, Roma păgână și-a folosit propria forță armată, în timp ce Roma papală se va urca pe tronul lumii, folosind puteri militare externe. Ambele însă s-au angajat în războaie reale, în care au fost implicate armate literale.

La întoarcerea lui pe poziția de conducător, pierdută în 1798, împaratul de la miază-noapte, va cucerii trei împărății. Cele trei obstacole cu care se va confrunta Papalitatea, vor fi doborâte pe un câmp de luptă spiritual, într-un război spiritual care corespunde, prin contrast, războaielor literale. Lupta se desfășoară pe câmpul ideologic și doctrinar. Primul zid simbolic luat cu asalt în acest război simbolic este de acum de domeniul istoriei și reprezintă batalia dintre ateism și Catolicism, începută odată cu Revoluția franceză. Acest zid a fost deja sfărâmat.

Următoarele două ziduri implică tot batalii spirituale, care se vor dezlantui în jurul doctrinelor adevărate și false. Având în vedere că Papalitatea își va întinde mâna în mod simbolic, mai întâi spre țara minunată, și apoi spre Egipt, înseamnă că, în batalia pentru tronul lumii, mai întâi va cădea Statele Unite și apoi lumea întreaga. Când aceste ultime două ziduri vor fi dărâmate, rana de moarte va fi vindecată, împaratul de la miază-noapte va prelua controlul structurilor economice mondiale, așa cum descrie Daniel 11:43. Acest pas reprezintă o revenire totală pe poziția de împărăție geopolitică dominantă, pierdută în anul 1798.

În continuarea studiului acestor evenimente finale, trebuie să ne amintim că, deși toate cele trei ziduri simbolice vor cădea, mai există încă un zid de apărare, daruit nouă de Creator, care va rămâne în picioare și ne va oferi scăpare și siguranță.

"Și am văzut că dacă Dumnezeu ar fi schimbat sâmbătoarea Sabatului în prima zi a săptămânii, ar fi trebuit să schimbe porunca privitoare la Sabat, scrisă pe tabla de piatră, care se afla acum în chivotul din Locul Prea Sfânt, în templul din cer; și ar fi trebuit să scrie astfel: Prima zi a săptămânii este Sabatul Domnului Dumnezeului tău. Dar Eu am văzut că scrie același lucru care a fost scris cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră date lui Moise pe Sinai. 'Dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău' Exod 20:10. Am văzut că Sabatul sfânt este și va rămâne zidul de despărțire dintre adevăratul Israel al lui Dumnezeu și necredinciosii; și că Sabatul este puntea care unește inimile sfinților iubiți ai lui Dumnezeu". Early Writings, p. 33.

Timpul sfârșitului

"La vremea sfârșitului împaratul de la miază-zi se va împunge cu el. Și împaratul de la miază-noapte se va napusti ca o furtună peste el, cu căra și calareți, și cu multe corabii; și înainta asupra țarilor lui, se va revarsa ca un râu și le va îneca" Daniel 11:40. În studiul anterior, am

identificat anul 1798 ca fiind "vremea sfârșitului" mentionata în acest verset. Am observat ca pretutindeni în Daniel 11, puterea care a dominat în mod literal sau spiritual Egiptul a fost împaratul de la miază-zi, iar cea care a dominat Babilonul a fost împaratul de la miază-noapte.

În 1798, - în conformitate cu Apocalipsa 11:7 - 11 si cu declaratiile din cartea The Great Controversy p. 267 - 270 - puterea care a întrunit caracteristicile spirituale ale Egiptului a fost Franta. În acelasi moment al istoriei, în lumina descrierii aflate în Apocalipsa 17:1 - 6 si în The Great Controversy p. 382, puterea care a întrunit caracteristicile spirituale ale Babilonului a fost Papalitatea.

Am descoperit ca termenul "a se împunge", aflat în prima parte a textului din Daniel 11:40, înseamna "a porni razboi împotriva". Când Napoleon l-a luat în captivitate pe Papa de la Roma, în anul 1798, prima parte a versetului 40 s-a împlinit: "În vremea sfârșitului, împaratul de la miază-zi se va împunge cu el". Acum ne vom ocupa de restul versetului.

Urmatoarea parte a acestui verset prezice ca împaratul de la miază-noapte "se va napusti" asupra împaratului de la miază-zi "ca o furtuna". Acest fapt presupune un contraatac al împaratului de la miază-noapte. Cu toate acestea, nu este doar un simplu contraatac, ci o rasturnare dramatica a situatiei acestui razboi, deoarece, în partea finala a textului, împaratul de la miază-noapte "se va revarsa asupra tarilor" împaratului de la miază-zi "si le va îneca". În continuare, vom vedea ca termenul "ca o furtuna" înseamna a spulbera fara teama, asemenea unei furtuni. Acest cuvânt este asociat cu cuvântul "împotriva", ilustrând, nu doar o manifestare distrugatoare, ci si o înaltare pe o pozitie de suprematie.

Ultima parte a versetului descrie faptul ca împaratul de la miază-noapte îl va învinge si îl va înlatura pe cel de la miază-zi, deoarece termenul "a se revarsa peste" înseamna a cuceri, a invada, a înlatura; iar termenul "a îneca" înseamna a absorbi, a trece peste, a învinge. Sa examinam în dictionarul ebraic al lui "Strong", definitiile câtorva dintre cuvintele cheie în Daniel 11:40:

"furtuna" - 8175: radacina semantica a termenului este: a sufla cu putere; termenul implica provocarea tremuraturii (din cauza frigului), sau a fricii: - a face pe cineva sa-i fie teribil de frica; teama; a izbucni asemenea unei furtuni; a fi agitat pâna la violenta; a veni (a spulbera) ca o furtuna.

"asupra" - 5921: aceeasi semnificatie prezentata în pozitia 5920, folosit ca prepozitie (la singular sau plural, adesea cu prefix, sau asociat cu o particula asezata la sfârșitul termenului): deasupra, asupra, sau împotriva

"5920: provine din semnificatia prezentata în pozitia 5927. . . .

"5927: radacina semantica primara este: a se înalta, a ascende; în forma intransitiva (a fi la înaltime) sau în forma tranzitiva (a urca); folosit într-o mare varietate semantica, în sens direct sau indirect, literal sau figurativ. . .

"a se revarsa - 7857: radacina semantica a termenului este: a curge în jet puternic; cu implicatia de a inunda, a curata; prin analogie, a înainta într-un ritm galopant, a cuceri. . . .

"a îneca - 5674: radacina semantica primara este: a trece peste; folosit foarte des în exprimarea unei tranzitii (în sens literal, figurativ sau causal); în mod specific a acoperi. . . ." Strong's Exhaustive Concordance. (Sublinierile prin accentuare au fost adaugate).

Versetul 40 ne spune ca, la o anumita data, dupa 1798, împaratul de la miaza-zi va fi spulberat într-o maniera violenta de catre împaratul de la miaza-noapte, iar acesta se va înalta, va ascende.

În articolele precedente, am sugerat ca Daniel 11:40 - 45 este o profetie desemnata de Dumnezeu cu rolul de catalizator al redesteptarii spirituale a poporului Sau la sfârșitul lumii. Am sugerat de asemenea ideea ca în viitor ne putem astepta la o paralela a miscarii milerite si la o repetare a unora dintre evenimentele petrecute în perioada pionierilor. Ne-am referit în mod specific la profetia lui Josiah Litch cu privire la caderea Imperiului Otoman, ca o ilustrare a impactului pe care îl are împlinirea unei profetii asupra poporului lui Dumnezeu si asupra lumii.

În legatura cu acel eveniment istoric, si cu prezicerea ca anumite experiente ale miscarii pionierilor se vor repeta, am sugerat ca recenta cadere a Uniunii Sovieticii a constituit o posibila corespondenta a caderii Imperiului Otoman, cu exceptia faptului ca acestei profetii i-a lipsit elementul de timp profetic specific si ca, din acest motiv, poporul lui Dumnezeu nu a beneficiat de o prezentare publica a prezicerii acestui eveniment. Desigur, afirmatia naste întrebări. De exemplu, cum a fost posibil ca împaratul de la miaza-zi sa fie, la început, Franta, iar apoi sa devina Uniunea Sovietica?

Pretutindeni pe parcursul fluxurilor si refluxurilor istoriei, asa cum sunt evidentiata în Daniel 11, împaratii de la miaza-noapte si de la miaza-zi s-au ridicat si au cazut, în timp ce alte noi puteri cucureau împaratiile precedente. În mod asemanator, dupa 1798, coroana împaratului de la miaza-zi si-a schimbat la rândul ei posesorul.

În 1798, deoarece întrunea caracteristicile spirituale ale Egiptului (ateismul), cea care a purtat coroana împaratului de la miaza-zi a fost Franta. Cu toate acestea, dupa Revolutia Franceza, desi filozofia ateista a început sa se dezvolte si sa câstige teren, Franta a abandonat ateismul ca principiu fundamental de guvernământ.

Promovat initial în Franta, ateismul s-a raspândit în întreaga Europa si chiar în întreaga lume. Chiar daca influenta lui intelectuala s-a dezvoltat, glasul ateismului si-a pierdut forta, deoarece din punct de vedere profetic, pentru a fi auzit, acest glas avea nevoie de puterea unui sistem de guvernământ.

"Când o natiune 'vorbeste' înseamna ca aceasta actioneaza prin intermediul autoritatii ei legislative si juridice". The Great Controversy, p. 442.

Împaratul de la miaza-zi nu revine în scena, decât atunci când apare o alta natiune care sa întruneasca trasaturile necesare pentru a i se atribui coroana, adica promovarea si integrarea ateismului în sistemul ei de guvernare.

Un fapt interesant de observat în istoria natiunilor este acela ca, de fiecare data când s-a impus ca forta ideologica, ateismul a fost însoțit de o revolutie. Odata cu Revolutia Franceza, ateismul a început prin a aseza resedinta împaratului de la miaza-zi în Franta; pentru ca apoi, din 1917, prin izbucnirea Revolutiei Bolsevice, sa mute resedinta acestui împarat, în Rusia. În 1917, împaratul de la miaza-zi a iesit din exil si si-a continuat lupta neîntrerupta împotriva puterilor Catolicismului. Sora White ne lasa sa se înțeleaga faptul ca principiile ateismului vor continua sa se dezvolte si vor ocupa pozitii mai importante decât cele avute în Revolutia Franceza:

"Centralizarea bogatiei si a puterii; coalizarile vaste în scopul îmbogățirii câtorva pe seama celor multi; coalizarea claselor mai sarace pentru apararea intereselor si a revendicarilor lor; spiritul de neliniste, de revolta si varsare de sânge; raspândirea în întreaga lume a acelorasi învățături care au condus izbucnirea Revolutiei Franceze - toate tind sa implice întreaga lume într-o lupta similara celei care a zguduit Franta". Education, p. 228. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.)

Istoria cuceririlor Uniunii Sovietice este revelatoare din multe puncte de vedere. În primul rând, observam ca modalitatea principala prin care tarile au ajuns, una dupa alta, sub controlul acestei împaratii, a fost revolutia. Planul Comunismului a fost acela de a se infiltra, de a îndoctrina si de a provoca o revolutie.

Un alt aspect al acestei dezvoltari este acela ca aproape toate tarile care au fost aduse sub umbrela Uniunii Sovietice, fusesera mai înainte sub dominatie catolica. Catolicismul a pierdut reduta dupa reduta.

Pe masura ce revolutiile comuniste se raspândeau pretutindeni în lume, Papalitatii i se oferea posibilitatea de a se alatura Statelor Unite împotriva Uniunii Sovietice, care devenise un dusman comun. Acest dusman comun a pregătit cu minuzitate calea spre alianta prezentata în versetul patruzeci si descrisa mai detaliat în Apocalipsa 13.

Versetul 40 ne învata ca împaratul de la mieza-noapte îl va "îneca" pe împaratul de la mieza-zi - "cu care, calareti, si multe corabii". Identificarea acestor simboluri profetice indica rolul Statelor Unite în acest razboi.

În profetia Biblica, "carele" si "calareti" sunt simboluri ale puterii militare: "Adonia, fiul Haghitei, s-a sumetit pâna acolo încât a zis: 'Eu voi fi împarat!' Si si-a pregătit care si calareti, si cizme de oameni care alergau înaintea lui" 1 Împarati 20:1.

De asemenea, "corabiile" sunt asociate adesea cu puterea economica: "Cei ce se pogorâsera pe mare în corabii, si faceau negot pe apele cele mari" Psalmii 107:23. " 'Atâtea bogatii într-un ceas s-au prapadit!' - Si toti cârmacii, toti cei ce merg cu corabia pe mare, marinarii, si toti cei ce câștiga din mare, stateau departe; si când au vazut fumul arderii ei, strigau: "Care cetate era cetatea cea mare?" Si își aruncau tarâna în cap, plângeau, se tânguiau, tipau si ziceau: "Vai! Vai! Cetatea cea mare, al carei belsug de scumpeturi a îmbogătit pe toti cei ce aveau corabii pe mare, într-o clipa a fost prefacuta într-un pustiu!" Apocalipsa 18:17 - 19.

Împaratul de la mieza-noapte (Papalitatea) a fost "deznadajduit" în 1798, prin faptul ca si-a pierdut puterea politica. În Daniel 11:30, împaratii Imperiului Roman fusesera "deznadajduti", prin incapacitatea lor de a rezista atacurilor sângeroase ale "coarnelor" din Daniel 7, care îi reprezentau pe Goti, Vandali si Heruli. Franta a devenit prima tara catolica, în momentul în care regele ei, Clovis, si-a dedicat propria natiune în scopul înlăturării celor trei "coarne". Identificarea presiunilor economice si militare exercitate de catre Statele Unite care vin în ajutorul Papalitatii, pentru a-l alunga pe împaratul de la mieza-zi, precum si descrierea caderii Uniunii Sovietice în rapoartele istorice recente, nu sunt altceva decât o paralela a istoriei lui Clovis.

Daniel 11:40 afirma ca, atunci când împaratul de la mieza noapte "se va revarsa" asupra împaratului de la mieza-zi si îl va "îneca", "va înainta asupra tarilor lui". Aceasta propozitie evidentiaza faptul ca împaratia de la mieza-zi va fi constituita dintr-o confederatie de tari -

aspect într-un tot adevărat cu privire la fosta Uniune Sovietică și la numeroasele țări aflate sub influența ei.

Profetia se împlineste

Sora White face o declarație care ne îndăduie să verificăm scenariul pe care tocmai l-am prezentat ca o comparație a marturiei rapoartelor istorice.

"Evenimentele istorice care demonstrează împlinirea directă a profetiei le-au fost descoperite oamenilor, iar profetia a fost înțeleasă ca o descriere figurată a evenimentelor desfășurate până la încheierea istoriei acestui pământ. Scenele legate de activitatea omului faradelegii sunt ultimele date descoperite în mod clar cu privire la istoria acestui pământ". Selected Messages, book 2, p. 102.

În timp ce presa înregistrează "evenimentele istorice" asociate cu colapsul Uniunii Sovietice, noi descoperim o descriere a istoriei războiului năpădărit dintre ateism și Catolicism. Alianța dintre Statele Unite și Papalitate este un fapt confirmat, inclusiv rolul economic și militar îndeplinit de către Statele Unite. Ceea ce observăm în mod incredibil este faptul că autorii acestor articole nereligioase au fost adesea înclinați să aleagă pentru ilustrarea relatărilor lor, cuvinte aflate tocmai în descrierea biblică din versetul 40. Dumnezeu intenționează ca poporul Lui să înțeleagă faptul că aceste "evenimente istorice" sunt "o împlinire directă a profetiei". Dumnezeu ar dori ca noi să recunoaștem această succesiune de evenimente ca fiind un semn de trezire a Laodiceii.

Confirmarea din presa nereligioasă

"Plecăciunea lui Gorby în fața Legiunilor Romane" - Titlu din U.S. News & World Report. "Când Sfântul Împărat Roman Henric al IV-lea a decis să caute iertarea Papei Grigore al VII-lea, în 1077, a așteptat trei zile fără încălțăminte în zapada din curtea papei, la Canossa, în Italia. Concordatul lui Gorbaciov cu biserica nu a fost cu nimic mai puțin semnificativ în acest sens". Time, 11 decembrie, 1989.

"Vineri, întâlnirea președintelui sovietic cu Papa Ioan Paul al II-lea a fost cea mai recentă etapă a unei revoluții în lumea comunistă, pe care Papa a ajutat-o să izbucnească și careia Gorbaciov i-a permis să se întâmple". U.S.A. Today, articol de copertă, 1989.

"Până recent, batalioanele marxismului pareau să fie cu un pas înaintea soldaților Crucii. În 1917, la izbucnirea Revoluției Bolșevice, Lenin a vorbit în favoarea toleranței, dar a răspândit teroarea. 'Rusia a ajuns scaldată în sângele martirilor', spune Parintele Gleb Yakunin, cel mai curajos militant ortodox în favoarea libertății. În primii cinci ani ai puterii bolșevice, 28 de episcopi și 1200 de preoți au fost junghiați de seceră roșie. Stalin a accelerat în mare măsură teroarea și, până la sfârșitul guvernării lui Hrușciov, procesul de lichidare a clerului atinsese un număr de 50000 de victime. După cel de-al doilea război mondial, deși mai puțin sângeroasă, persecuția s-a răspândit în Ucraina și în noul bloc sovietic, afectând milioane de romano-catolici, protestanți și ortodocși". Time, 4 decembrie, 1989.

"Prin întrevăderi particulare cu conducători de stat, prin consultări în anticamera cu grupări dizidente și printr-o propagandă perseverentă în favoarea cruciadei sale împotriva tiraniei, acesta [Ioan Paul al II-lea] a contribuit la dezvoltarea celei mai mari schimbări politice de la Revoluția Rusă încoace". Life, decembrie 1989.

"În 1979, turneul sau triumfator [al Papei Ioan Paul al II-lea] în Polonia, spune episcopul polonez, a schimbat 'mentalitatea fricii, teama de politie și de tancuri, teama de a pierde locul de munca, de a nu fi promovată, de a fi dat afară din școli sau de a nu primi un pasaport. Oamenii au învățat că dacă încetează să se teamă de sistem, sistemul ajunge neputincios'. Așa s-a născut Solidaritatea, aparată de biserică și condusă de câțiva prieteni ai Papei, cum ar fi Lech Walesa și Tadeusz Mazowiecki, care a devenit mai târziu cel dintâi prim ministru creștin al blocului sovietic". Time, 4 decembrie, 1989.

"În 1935, Iosif Stalin, conducătorul suprem al Uniunii Sovietice, a primit un sfat nesolicitat. I s-a spus să întreprindă un gest reconciliant față de Vatican. Dacă vor fi împinse prea departe, țările lui catolice ar fi putut deveni antirevolutionare. Mustata lui cea mare a amplificat disprețul lui Stalin. 'Papa? Câte divizii are Papa?' a răspuns el. I s-a spus că nu are nici una. Acum s-ar putea răspunde că nici nu are nevoie de vreuna. Sistemul comunist se farâmitează la o atingere". Life, decembrie 1989.

"Goana după libertate din Europa răsăriteană este o placută victorie pentru Ioan Paul al II-lea". Life, decembrie 1989.

Cuvântul "a goni" este un verb folosit pentru a descrie răspândirea acestor libertăți. El "se va revarsa [va goni] ca un râu și le va îneca". Acest autor a ales termenul "se va împunge" pentru a descrie războiul Comunismului împotriva Catolicismului.

"Dintre toate evenimentele care au zguduit blocul sovietic în 1989, nici unul nu este mai plin de semnificație pentru istorie - și mai incredibil - precum întâlnirea politică ce va avea loc săptămâna aceasta în Cetatea Vaticanului. Acolo, în spațioasa sală de ceremonii a Palatului Apostolic din secolul al 16-lea, țarul lumii ateiste, Mihail Gorbaciov, se va întâlni cu Vicarul lui Hristos, Papa Ioan Paul al II-lea.

"Momentul va fi emoționant, nu numai pentru că Ioan Paul a contribuit, în țara sa de origine, Polonia, la exacerbarea febrei după libertate care s-a răspândit ca un foc în miriste în toată Europa Răsăriteană. Dincolo de aceasta, întâlnirea celor doi oameni simbolizează încheierea celui mai dramatic război spiritual al secolului al XX-lea, conflict în care forța aparent irezistibilă a Comunismului s-a confruntat cu obiectivul neschimbător al Creștinătății". Time, 4 decembrie, 1989.

"În timp ce politica de retragere a lui Gorbaciov era cauza imediată a reacției în lant a libertății care s-a răspândit în întreaga Europa răsăriteană în ultimele luni, Ioan Paul merita să i se acorde un credit mult mai extins". Time, 4 decembrie, 1989.

Aici este folosit termenul "a se răspândi" și definește expresia biblică "se va napusti ca o furtună". Acest eveniment este descris ca fiind cel mai dramatic război spiritual al secolului al douăzecilea, în timp ce Gorbaciov este denumit țarul lumii ateiste. Autorii nereligioși identifica lumea comunistă ca fiind lumea ateistă.

"Triumful lui Ioan Paul al II-lea - valul libertății care se revarsa peste Europa răsăriteană răspunde celei mai fierbinti rugăciuni a acestuia. Life, decembrie 1989.

Cine a ales aceste cuvinte pentru rapoartele nereligioase ale evenimentelor?

"Zile ale Furtunii" - titlu al unui articol din Newsweek, 25 decembrie 1989, care prezintă cronologia căderii Comunismului. Autorul s-a gândit că cel mai potrivit titlu al articolului a

fost acelasi cuvânt folosit de doua ori de catre Daniel - pentru a descrierea profetica exact a aceluasi eveniment.

Care si calareti

"În 1981, blocul comunist primise un alt soc. Un nou presedinte american, Ronald Regan, a început sa-si puna în aplicare promisiunea de a-i înfrunta pe sovietici fara nici o ezitare. Pe parcursul urmatoilor ani, el a accelerat procesul de consolidare militara si a anuntat Initiativa Strategica de Aparare (SDI), un sistem de aparare aeriana destinat protectiei împotriva atacurilor cu rachete. Regan a sustinut rebelii anti-comunisti din Nicaragua, Angola, Cambogia si Afganistan. Iar trupele americane au eliberat insula Grenada de hoardele comuniste.

"Simtamântul de siguranta al sovieticilor a fost zguduit. . .".

"De asemenea, Europa Occidentala exercita si ea presiuni asupra sovieticilor. NATO s-a lansat într-un proces de modernizare militara. Electoratul german si-a manifestat repulsia fata de "uverturile împaciutoare" ale Rusiei si a ales un guvern care a votat construirea unor rachete noi cu raza medie de actiune. . .

"Presiunea militara a aliantei americano - occidentala a determinat o retragere rapida a sovieticilor". Reader's Digest, martie 1990.

Cu multe corabii

"Gorbaciov a înteles de asemenea ca supravietuirea politica si economica depinde de bunavointa poporului sovietic, aflat printre crestinii care i-au depasit întotdeauna din punct de vedere numeric. Mai mult, Gorbaciov are nevoie de cooperarea Occidentului, observa parintele Mark, un preot ortodox reformator din Moscova, care considera ca programul lui Gorbaciov în U.R.S.S. este un rezultat al necesitatilor impuse de politica externa". Time, 4 decembrie, 1989.

"În anii '1980, economia comunista, dintotdeauna ineficienta, a ajuns în pragul falimentului. Înainte, consumul era redus si produsele de lux erau abundente. Dar acum, rezervele de materie prima au început sa se epuizeze. Când minerii sovietici s-au revoltat în 1989, cererile lor includeau sapunul, hârtia de toaleta si zaharul". Reader's Digest, martie 1990.

"Pentru Gorbaciov, framântarea din zona Baltica nu a însemnat doar zguduirea unui colt retras al imperiului construit de Lenin si Stalin, ci chiar zguduirea temelii imperiului însusi. Problema nationalitatilor este un semn semnificativ, dincolo de care se ascund multe alte pericole, de la prabusirea economica si pâna la conflictele etnice violente, un semn care anunta ca dezintegrarea fulgeratoare a Imperiului Sovietic aflat în Europa Rasariteana, ar putea sa nu se opreasca la granitele Uniunii. Pe masura ce economia se deterioreaza si se diminueaza rezervele, dezamagirea publica fata de Comunism si fata de Gorbaciov însusi este din ce în ce mai pregnantă, iar republicile si gruparile etnice ostile si diferitele grupuri de interes concureaza într-o maniera din ce în ce mai acerba pentru obtinerea puterii politice si a unor parti din economiei aflate în declin. Coruptia si crima sunt nestavilite; minerii si lucratorii cailor ferate ameninta cu întreruperea aprovizionării cu combustibil, în mijlocul unei ierni grele; azerbaigienii au blocat legatura feroviara cu enclava armeană din interiorul

teritoriului lor; fermierii retin alimentele, lasând goale rafturile magazinelor din orase". U.S. News and World Report, 15 ianuarie, 1990.

Începutul Furtunii

"În Polonia, miscarea de eliberare se nascuse cu trei decenii în urma, când Episcopul de Cracovia cauta aprobare pentru constructia unei noi biserici. Deoarece autoritatile comuniste au refuzat cererea lui, episcopul a înaltat o cruce gigantica si a tinut serviciul religios în aer liber. Comunistii au smuls-o cu forta, dar membrii bisericii au înlocuit-o din nou si din nou, pâna când comunistii au cedat". Jubilee, aprilie, 1990.

Cine era episcopul de la Cracovia? Nimeni altul decât Papa Ioan Paul al II-lea. "Solidaritatea (Uniunea Muncitorilor Polonezi) a luat fiinta cu sprijinul Papei, si Ioan Paul al II-lea a trimis un mesaj Moscovei, în care avertiza ca, daca armatele sovietice vor distruge Solidaritatea, el însusi va merge în Polonia si se va alatura poporului wau". Reader's Digest, martie 1990.

"În august 1989, când Tadeusz Mazowiecki a venit la putere, fiind cel dintâi prim ministru ne-comunist în ultimii patruzeci si cinci de ani, a fost întrebat daca este socialist. 'Eu sunt catolic' a raspuns el laconic". U.S. News and World Report, 21 mai, 1990.

"Anul trecut, cei doi Episcopi ai Lituaniei s-au întors în fruntea diocezei lor, dupa 53 de ani însumati de exil intern, iar catedrala din Vilnius, folosita mai înainte ca muzeu de arta, a fost redata serviciilor religioase. Anul acesta, dupa 63 de ani, Republica Bielorusa si-a primit primul Episcop, fapt care a pregatit calea Arhiepiscopului Angelo Sodano, responsabil cu relatiile externe ale Vaticanului, în vederea realizarii pregatirilor necesare vizitei istorice a lui Gorbaciov la Sfântul Scaun.

"Aceste concesii facute Catholicismului nu sunt decât o parte a procesului de eliberare religioasa înfaptuit de catre Gorbaciov" Time, 4 decembrie, 1989.

"Trei noi episcopi catolici au fost numiti recent în Cehoslovacia. Iar în luna aceasta, în cursul unei vizite întreprinse în Italia, Gorbaciov se întâlnește cu Papa Ioan Paul al II-lea - prima confruntare fata în fata dintre cei doi lideri, ai Vaticanului si Cremlinului. Întrunirile pot conduce la legalizarea îndelung oprimatei Biserici Catolice Ucrainiene în U.R.S.S.". Life, decembrie, 1989.

"Se asteapta ca reînvierea libertatii religioase sa includa si încetarea interdictiilor oficiale adresate Bisericii Catolice Ucrainiene, care a supravietuit în ilegalitate din 1946, când Stalin ordonase absorbirea acesteia de catre Biserica Ortodoxa Rusa. Câstigarea drepturilor de catre Biserica Ucrainiana a fost dintotdeauna obiectivul principal al Papei. Oficialii Uniunii Sovietice spun ca vor deschide calea în vederea legalizarii Catholicismului, prin îngaduirea înregistrarii catolicilor ucrainieni, asemenea celorlalte grupari religioase care sunt solicitate sa o faca, de data aceasta prin lege". U.S. News and World Report, 11 decembrie, 1989. Stirile mondiale anunta alianta Catholicismului cu Statele Unite, pentru a provoca caderea comunismului, folosind presiuni economice, sociale, religioase, politice si militare. În ciuda relatarilor minunate cu privire la triumful evangheliismului în Europa Rasariteana, putem sa fim siguri ca Biserica Catolica înainteaza cu rapiditate spre momentul revendicarii fostelor ei centre de influenta asupra acestor tari. Timpul oportunitatii este cu siguranta foarte scurt,

deoarece aceste versete ne învata ca Catolicismul "se va revarsa ca un râu si va îneca" aceste tari.

Pentru a discuta coalizarea Statelor Unite cu Vaticanul, în scopul doborârii Comunismului, revista Time, din 24 februarie, 1992, a ales titlul, "Sfânta Alianta".

Revista se preocupa de natura secreta a acestei aliante si de relatia apropiata dintre Vatican si Statele Unite. Ea prezinta legatura dintre Vatican si Statelor Unite, identificând Solidaritatea ca fiind unul dintre pionii principali în aceasta intriga. Revista mentioneaza, de asemenea, folosirea armatei, a serviciilor secrete (CIA) si a presiunilor financiare, ca fiind elementele cheie în aceasta colaborare.

"Luni, 7 iunie, 1982, în sala de întruniri a Vaticanului au fost prezente doar doua persoane: Papa Ioan Paul al II-lea si presedintele Ronald Reagan. A fost prima întâlnire dintre cei doi lideri, iar discutia a durat aproximativ cincizeci de minute. . .

"La aceasta întrunire, Reagan si Papa au ajuns la un acord în vederea lansarii unei campanii clandestine, menite sa grabeasca dezmembrarea Imperiului Comunist. Richard Allen, consilierul numarul unu al Securitatii Nationale, declara: 'Aceasta a fost una dintre cele mai mari aliante secrete din toate timpurile'. . .

" 'Reagan a venit la întrunire având câteva idei foarte simple si ferme', spune Amiralul Bobby Inman, fost director deputat al CIA. 'Faptul ca el a considerat caderea (comunismului) ca fiind apropiata si ca a fortat-o - din greu, constituie un punct de vedere cât se poate de valid'. În timpul primei jumatati a anului 1982, a fost planuita o strategie compusa din cinci etape, care avea ca obiectiv prabusirea economiei sovietice. . .

"[1] Unul dintre elementele centrale ale strategiei a fost procesul de consolidare militara a Statelor Unite, aflat deja în curs de desfasurare, care urmarea sa-i faca pe sovietici incapabili sa concureze financiar Initiativa de Aparare Strategica a lui Reagan - Razboiul Stelelor.

"[2] Operatiunile secrete urmureau sa încurajeze miscarile reformatoare din Ungaria, Cehoslovacia si Polonia.

"[3] Ajutorul financiar acordat natiunilor membre ale Pactului de la Varsovia era determinat de disponibilitatea acestora de a proteja drepturile omului si de a îndeplini reforme politice si economice liberale.

"[4] Izolarea economica a Uniunii Sovietice si împiedicarea accesului spre Moscova a tehnologiei Occidentale si Japoneze. Administratia se concentra asupra respingerii unui plan care reprezenta pentru U.R.S.S. speranta celei mai importante surse financiare pentru secolul douazeci si unu: profitul obtinut de pe urma conductei de alimentare cu gaz natural a Europei Occidentale.

"[5] Utilizarea tot mai larga a posturilor Radio Liberty, Voice of America si Radio Free Europe, pentru transmiterea mesajelor Administratiei catre natiunile Europei Rasaritene.

" Asemenea tuturor conducatorilor mari si norocosi, Papa si Presedintele au exploatat puterile istoriei pentru a-si realiza propriile lor scopuri". Time, 4 februarie, 1992, 29 - 30. Ceea ce este incredibil în aceasta istorie este faptul ca Dumnezeu o oferit, prin intermediul profetului Daniel, o descriere foarte concisa a acestor evenimente, în numai un singur verset, care contine doar cincizeci de cuvinte.

În cartea sa, Keys of This Blood, Malachi Martin, personalitate din interiorul Vaticanului, descrie în cuvinte emotionante faptul ca încercarea de asasinare a Papei era considerata de

catre Ioan Paul al II-lea ca fiind dovada divina ca el trebuie sa fie acel papa care va urca pe tronul lumii. Papa a considerat ca tentativa de asasinare pe care o suferise era un semn din partea Mariei, care confirma mesajul trimis Bisericii Catolice si întregii lumi - prin aratarea asezisei "fecioare" Fatima, în Portugalia. Acest miracol, si mesajele legate de el, constituie forta calauzitoare a Catolicismului în pregatirile ei pentru urmatorul mileniu de pace. Miracolul Fatimei contine o informatie specifica privitoare la Comunism, Rusia si transformarea lumii. Suficient de ciudat, acest miracol s-a petrecut chiar în 1917 - tocmai anul Revolutiei Bolsevice.

Vindecarea rani de moarte reprezinta restaurarea puterii Papalitatii ca putere geopolitica. Vaticanul si-a pierdut tronul în 1798, când împaratul de la miazazi a pornit razboi împotriva împaratului de la miazanoapte. Este de asemenea vrednic de subliniat ca, în 1981, tentativa de asasinare a Papei - împaratul de la miazanoapte - a fost organizata, se pare, de catre împaratul de la miazazi - Uniunea Sovietica.

Pe o pagina de titlu, în care erau expuse cele doua fotografii ale tentativelor de asasinare a Papei si a lui Ronald Reagan, se afla urmatoarea declaratie:

"Legati prin confruntarea cu moartea - La prima lor întâlnire, Reagan si Ioan Paul al II-lea au discutat si cu privire la un alt lucru pe care îl aveau în comun: ambii supravietuisera tentativelor de asasinat care s-au petrecut cu numai sase saptamâni înainte în 1981, si ambii credeau ca Dumnezeu îi salvase pentru o misiune speciala. De asemenea, ambii faceau referire la modul 'miraculos' în care 'supravietuisera!'"

"În mai 1981, Papa Ioan Paul fusese împuscat de catre Mehmet Ali Ağa, sub ochii unei vaste audiente în piata Sfântul Petru, suferind rani multiple. Imediat s-a facut speculatia ca tragatorul turc fusese trimis de catre conspiratorii blocului răsăritean din Bulgaria si platit de politia secreta sovietica. Scopul lor era sa aduca la tacere singurul om capabil sa zguduie temeliile comunismului international". Life, decembrie 1989.

"Solidaritatea (Partidul muncitorilor polonezi) a luat fiinta cu sprijinul Papei, iar Ioan Paul al II-lea a trimis mesaj Moscovei, anunând ca, daca armatele sovietice vor distruge Solidaritatea, el însusi va merge în Polonia si se va alatura poporului sau. Sovieticii au fost atât de alarmati, încât s-au hotărât sa-l ucidă. . . . Papa i-a avertizat pe liderii Solidaritatii, îndeosebi pe prietenul sau Lech Walensa, sa actioneze cu precautie. Acestia au facut întocmai. În 1988, Generalul Wojciech Jaruzelski, conducator comunist polonez, a încercat sa ajunga la o înțelegere cu acestia. Solidaritatea insista sa se desfasoare alegeri, având de partea ei 80% dintre voturi. Când guvernul comunist a cazut, impactul asupra Europei Răsăritene fusese electricizant". Reader's Digest, martie 1990.

Ultimii pasi în procesul de vindecare a rani de moarte a Papalitatii au început deja si, în mod ironic, însusi papa a suferit o rana mortala fizica, în acest timp. Împlinirea pasajului din Daniel 11:40, constituie primul dintre cei trei pasi necesari în vederea vindecării complete a rani de moarte a Papalitatii. Primul pas este de acum de domeniul istoriei. Rapoartele istorice confirma faptul ca razboiul dintre cele doua împaratii va continua pâna la sfârșitul timpului. Urmatoarea cucerire spre care se îndreapta Vaticanul este "tara minunata" a Statelor Unite. Probabil, cel mai semnificativ aspect din versetul 40 este acela ca Statele Unite au realizat deja o alianta cu vrajmasul care se pregateste sa preia controlul asupra ei. Acest fapt constituie o repetare a modului în care Papalitatea a ajuns pe tronul lumii înca de la

începuturi, deoarece, așa cum Clovis a renunțat la concepțiile lui păgâne când a venit în ajutorul Papalității, tot astfel Statele Unite a renunțat la concepțiile ei protestante, venind în ajutorul Papalității. Acest fapt este adevărat, deoarece pentru a corespunde definiției de protestant, cineva trebuie să protesteze împotriva doctrinelor Catolicismului și să respingă în mod ferm orice fel de alianță cu acesta. În continuarea studiului, ne vom ocupa de consecințele acestei alianțe.

Partea 3: De la Tara Minunata Moderna pînă la Revenire din Moarte

Tara minunata moderna

"Va intra și în țara cea minunată și zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul și frunții copiilor lui Amon vor scăpa din mîna lui" Daniel 11:41.

În articolele precedente ale acestei serii, am identificat împăratul de la miez-noapte ca fiind Papalitatea. Eu sunt convins că Daniel 11:40 identifică următorul domeniu spiritual al cuceririlor împăratului de la miez-noapte ca fiind "țara cea minunată". În Strong's Concordance, termenul tradus prin cuvîntul "minunată" este definit prin expresiile: "proeminentă, splendoare, frumusețe, grandoare".

În conformitate cu definițiile de mai sus, expresia este tradusă uneori prin "țara cea bună" și este folosită de cîteva ori pentru a descrie Palestina străveche, Țara făgăduitei, în care "curge lapte și miere". Aceasta a fost țara în care Moise dorea cu ardoare să intre - deși îi fusese interzis.

"Lasa-mă, Te rog, să trec și să văd țara cea bună de dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul" Deuteronom 3:25. (Accentuarea cuvintelor este adăugată cu excepția cazurilor în care se fac specificații în acest sens.)

Marele Conducător al națiunilor declarase că Moise nu va conduce adunarea lui Israel în țara cea bună, iar rugăciunea staruitoare a slujitorului lui Dumnezeu nu a putut obține o modificare a hotărîrii Sale. Moise știa că trebuie să moară. Cu toate acestea, nu și-a neglijat nici măcar un singur moment grija față de Israel. El se străduia cu credinciosie să pregătească poporul pentru a intra în posesia mostenirii făgăduite". Patriarchs and Prophets, p. 469. Țara cea bună era "mostenirea făgăduită", destinată să împlinească un rol special în istoria Israelului din vechime.

"În Egipt, gusturile lor ajunseseră pervertite. Dumnezeu planuise să restabilească puritatea și sănătatea apetitului lor, pentru ca ei să se poată bucura de fructele simple care le fuseseră oferite lui Adam și Eva în Eden. El dorea să-i așeze într-un al doilea Eden, o țară minunată, unde să se poată bucura de fructele și cerealele pe care Domnul le va pune la dispoziția lor. Scopul Lui era acela de a înlocui alimentatia excitantă pe care o consumaseră în Egipt; deoarece dorea ca atunci când vor intra în țara cea bună spre care îi calauzea, să posede o stare de sănătate deplină, pentru ca națiunile păgâne din jurul lor să fie determinate să-L slavească pe Dumnezeu lui Israel, Dumnezeu care făcuse lucruri atît de minunate pentru poporul Lui. Dacă poporul care Îl recunostea pe El ca Dumnezeu al cerului, nu se bucura de o sănătate desăvîrșită, numele Lui nu putea fi slăvit". The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 1, 1102.

"Legea lui Dumnezeu trebuia înaltată și autoritatea Lui trebuia afirmată; și aceasta lucrare mare și nobilă îi fusese încredințată casei lui Israel. Dumnezeu i-a separat de lume, pentru a-i consacra unei misiuni sfinte. El i-a făcut depozitarii legii Sale, și Si-a propus ca prin ei să ofere lumii o cunoaștere nealterată cu privire la Sine. Astfel, lumina Cerului avea să strălucească în lumea învaluită de întuneric, iar glasul Sau avea să fie auzit, adresându-le tuturor popoarelor chemarea de a se întoarce de la idolatrie pentru a-I sluji viului Dumnezeu. "Dumnezeu a scos pe poporul ales din țara Egiptului, 'cu mare putere și cu mâna tare' (Exodul 32:11). 'A trimis pe robul Sau Moise, și pe Aaron, pe care-l alesese. Prin puterea Lui, ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, și minuni în țara lui Ham'. 'A muștrat Marea Rosie, și ea s-a uscat; și I-a trecut prin adâncuri ca printr-un pustiu' Psalmii 105:26 - 27; 106:9. El i-a salvat din starea lor de robie, pentru a-i putea duce într-o țară bună, o țară în care, în providența Sa, le pregătise un loc de scăpare împotriva vrajmasilor lor. Domnul dorea să-i aducă aproape de Sine și să-i înconjure cu armatele Sale nemuritoare; iar în schimbul bunătății și harului Sau ei trebuiau să înalte și să glorifice numele Lui pe pământ. " 'Caci partea Domnului este poporul Lui, Iacov este partea Lui de mostenire. El l-a găsit într-un ținut pustiu, într-o singurătate plină de urlete înfricosate, l-a înconjurat, l-a îngrijit și l-a pazit ca lumina ochiului Lui. Ca vulturul care își scutura cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia, și-i poartă pe penele lui; așa a calauzit Domnul singur pe poporul Sau, și nu era nici un dumnezeu străin cu El' Deuteronom 32:9 - 12. Așa i-a ales Dumnezeu pe israeliți pentru Sine, pentru că ei să poată locui la umbra Celui Prea Înalt. În mod miraculos, El i-a pazit de pericolele pelerinajului prin pustie, iar, în cele din urmă, au fost așezați în Țara făgăduitei, ca națiune favorizată". Prophets and Kings, 16 - 17.

Palestina a fost "pregătită" de către Domnul, pentru a fi o țară fertilă și prosperă, capabilă să asigure cu ușurință toate nevoile trecătoare ale Israelului din vechime. Domnul a prevăzut în mod providențial ca Palestina să fie așezată la răscrucea drumurilor care străbateau lumea antică. Această localizare centrală facilita contactul Israelului cu omenirea, iar ei cautau să "ofere lumii o cunoaștere nealterată cu privire la Sine". Dumnezeu "Își propusese" să ridice "o națiune favorizată", care urma să fie "depozitara legii Sale". Dacă ei ar fi respectat prevederile acestei "misiuni sfinte", ar fi înaltat "numele Lui" și "L-ar fi glorificat pe pământ". Pentru a corespunde acestui plan sfânt, Dumnezeu a prevăzut o țară deosebită și prosperă, așezată în centru, pe scena teatrului lumii. Definiția termenului "minunată" descrie foarte bine Palestina și scopul existenței ei, în sensul proeminenței și a frumuseții.

Daniel și Țara cea minunată

În capitolul 11, Daniel vorbește despre "țara cea minunată" de două ori. Prima dată menționează această țară în Daniel 11:16.

"Cel ce va merge împotriva lui, va face ce va voi, și nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în țara cea minunată, nimicind cu desăvârșire tot ce-i va cădea în mână".

Comentând acest verset, Uriah Smith declară: "După ce a pus capăt războiului, Pompei a demolat zidurile Ierusalimului, a transferat mai multe cetăți din jurisdicția Iudeii sub jurisdicția Siriei, și a impus un tribut pentru iudei. Pentru prima dată, Ierusalimul a fost luat în stăpânire prin cucerire de către Roma, puterea care avea să prinda cu mâinile ei de fier 'țara cea minunată' până la distrugerea lui definitivă". Daniel and the Revelation, p. 247.

Uriah Smith și alți pionieri adventiști au înțeles în mod corect că descrierea cuceririi "țării

minunate" din Daniel 11:16 se refera la Palestina antica. Invazia si victoria Romei este ilustrata profetic prin folosirea simbolica a termenului "mâna".

Termenul "mâna" este folosit în profetie pentru simbolizarea unei supuneri impuse prin forta. Acest simbol poate descrie, atât o supunere literala, cât si una spirituala, în functie de context. Înțelegând semnificatia simbolica a "mâinii" ca fiind o folosire a fortei, putem înțelege modul în care va fi aplicat semnul fiarei. În Daniel 11:41, alaturi de descrierea celor care vor scapa din "mâna lui", vedem Roma papala cucerind din punct de vedere spiritual tara cea minunata a Statelor Unite. În urmatorul articol ne vom ocupa mai îndeaproape de folosirea profetica a cuvântului "mâna".

Daniel 11:16 descrie invadarea literala a Palestinei atice, înfatisând cucerirea Israelului din vechime de catre Roma pagâna. Daniel descrie Roma pagâna ca "oprindu-se" în Palestina, deoarece Roma a cucerit aceasta tara în mod literal. În Daniel 11:41, Roma papala cucerește în mod spiritual tara minunata moderna si, în realizarea acestui fapt, este descrisa ca "întrând" în tara - si nu "oprindu-se" în ea. Tara minunata a Israelului antic a fost cucerita în sens literal de catre Roma pagâna, dar tara minunata a Israelului modern va fi cucerita de catre Roma papala în sens spiritual.

Sora White ne sfatuieste, afirmând ca "întreaga experienta" a Israelului din vechime contine lectii importante, pe care Israelul modern ar trebui sa le "cerceteze cu atentie" si sa le ia în considerare.

Antic si Modern

"Întreaga experienta a Israelului contine o lectie pentru noi cei care traим în ultimele ceasuri ale istoriei. Ar trebui sa cercetam cu atentie conduita si faptele lor, precum si modul în care i-a tratat Dumnezeu si, imitând virtutile lor, sa ne ferim de acele acte care au adus dezaprobarea Lui asupra lor. Acest Dumnezeu puternic al lui Israel este Dumnezeu nostru. Ne putem încrede în El si, daca respectam cerintele Lui, El va lucra pentru noi, într-o maniera la fel de evidenta precum a lucrat pentru poporul Sau din vechime. Studiul cel mai sânguincios si efortul perseverent al Israelului modern ar trebui sa fie acela de a ajunge într-o relatie strânsa si apropiata cu Dumnezeu". The Signs of the Times, 11 noiembrie, 1880.
"Atentia mi-a fost îndrumata spre Israelul din vechime. Din poporul numeros care parasise Egiptul, doar doi adulti au intrat în tara Canaanului. Din cauza neascultarii lor, trupurile celorlalti au ramas presarate în pustie. Israelul modern se afla în pericolul de a-L uita pe Dumnezeu si de a se lasa dus în idolatrie, iar acest pericol este mai mare decât cel care pândea poporul Sau din vechime". Testimonies, vol.1 , p. 609.

"Pentru a ajunge la în înaltimea standardului dorit de Dumnezeu, Israelului din vechime i s-a cerut convingere si pocainta deplina. Dumnezeu nu cere cu nimic mai puțin de la poporul Lui din zilele noastre. Pentru intra în legământul purtarii de grija si a iubirii protectoare a lui Dumnezeu este nevoie de o umilire adevarata a inimii si de o pocainta veritabila. Dovezile inconfundabile arata ca Dumnezeu este un Dumnezeu gelos si ca El adreseaza Israelului modern îi sunt adresate are aceleasi cerinte pe care le-a pretins Israelul din vechime, adica sa asculte legea Sa. Aceasta istorie sacra, scrisa de pana inspirata este valabila pentru toti cei ce traiesc pe pamânt". The Signs of the Times, 27 mai, 1880.

"Necredinta, spiritul de nemulțumire si de revolta au împiedicat pe poporul Israel din

vechime sa se apropie de tara Canaanului timp de patruzeci de ani. Intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc este împiedicata de aceleasi pacate. În nici una dintre situatii, nu fagaduintele lui Dumnezeu sunt cele care au esuat. Ci necredinta, neconsacrarea, spiritul lumesc si certurile din interiorul poporului care pretinde a fi al lui Dumnezeu sunt ceea ce ne tine înca în aceasta lume a pacatului si a suferintei atât de multi ani". Selected Messages, book 1, p. 69.

Când sora White afirma ca "experienta Israelului contine o lectie pentru noi", si ca "aceasta istorie sfânta" a fost "scrisa" pentru "toti cei ce traiesc pe pamânt", ea recunoaste faptul ca Tara fagaduintei are un rol important în paralele dintre Israelul antic si cel modern.

Sa privim cu atentie urmatorul citat. Desi se refera în principal la Statele Unite, sora White citeaza mai întâi Ieremia 3:18 - 19. Acest pasaj mentioneaza în mod special Palestina din vechime ca fiind "tara" primita de catre Israel "ca mostenire". Apoi, sora White identifica o tara deosebit de favorizata care a fost pregatita de Dumnezeu în mod providential - pentru Israelul modern:

" În zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel si vor veni împreuna din tara de la miază-noapte, în tara pe care am dat-o în stapânire parintilor vostri. Eu ziceam: "Cum sa te pun printre copiii Mei, si sa-ti dau o tara placuta, o mostenire, podoaba între podoabele neamurilor?" Ma gândeam ca Ma vei chema: "Tata!" Si nu te vei mai abate de la Mine' Ieremia 3:18 - 19.

"Când tara pe care Domnul a pregatit-o ca loc de adapost pentru poporul Lui, pentru ca ei sa I se poata închina asa cum le dicteaza propria lor constiinta, tara care s-a bucurat multa vreme din protectia Celui Atotputernic, tara pe care Dumnezeu a favorizat-o, făcând-o depozitarea religiei curate a lui Hristos - când acea tara, prin intermediul legiuitorilor ei, se va dezice de principiile Protestantismului si va fauri un chip al apostaziei romane, desconsiderând si alterând legea lui Dumnezeu - atunci se va dezvalui ultima lucrare a omului faradelegii". Signs of the Times, 12 iunie, 1893.

Am observat ca fagaduinta facuta de Dumnezeu poporului Israel din vechime a fost ca "vor locui la umbra Celui Prea Înalt", iar El "îi va înconjura cu armatele Sale nemuritoare". Pentru Israelul modern, "tara" pregatita ca "loc de adapost pentru poporul Sau" este Statele Unite. Aceasta este "tara" care a fost "favorizata" prin "protectia Celui Atotputernic". În acest pasaj, sora White mentioneaza în mod specific "tara" de patru ori, accentuând aspectul geografic al Statelor Unite. Statele Unite a fost "prevazuta" de Dumnezeu pentru a îndeplini, pentru Israelul modern, acelasi rol pe care l-a avut Palestina pentru Israelul antic, oferindu-i poporului lui Dumnezeu numeroase avantaje spirituale si seculare pentru realizarea misiunii Sale pe pamânt.

"Domnul a facut pentru Statele Unite mai mult decât pentru oricare alta tara peste care rasare soarele. Aici, El a pregatit un loc de adapost pentru poporul Sau, în care ei sa I se poata închina asa cum le dicteaza constiinta. Doctrina datatoare de viata cu privire la unicul Mijlocitor dintre Dumnezeu si om a fost prezentata fara restrictii. Dumnezeu a prevazut ca aceasta tara sa ramâna libera pentru totdeauna, ca oamenii sa I se închine asa cum le dicteaza constiinta. Planul Lui a fost ca institutiile ei civile, prin realizarile lor expansive, sa reprezinte libertatea privilegiilor Evangheliei". Maranatha, p. 193.

"Statele Unite este o tara care s-a aflat sub protectia speciala a Celui Atotputernic. Dumnezeu

a facut lucruri mari pentru aceasta tara, dar, prin încalcare a legii Sale, oamenii au înfaptuit lucrare venita de la omul faradelegii. Satana își aduce la îndeplinire planurile sale de a implica familia omeneasca în neascultare și lipsa de loialitate". The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, p. 975.

Statele Unite a fost prevazuta sa fie tara moderna unde curge lapte și miere, pentru ca poporul lui Dumnezeu sa poata proclama ultimul mesaj de avertizare catre lume. Prosperitatea ei, principiile de guvernare și pozitia ei ca un mare creuzet pentru diferitele nationalitati ale lumii, au fost "menite" sa asigure aceleasi avantaje evanghelistice care au fost oferite Israelului antic prin tara cea minunata a Palestinei din vechime. În aceasta privinta, asemenea Israelului din vechime, nici noi nu am reusit sa profitam pe deplin de avantajul favorii providentiale. Timpul se scurge cu rapiditate!

"Oare în zadar i-a fost încredintata acestei natiuni declaratia adevarurilor vesnice care trebuie purtata în toate popoarele lumii? Dumnezeu a ales un popor și l-a facut depozitarul unor adevaruri a caror rezultate sunt vesnice. Lor le-a fost data lumina care trebuie sa lumineze lumea. A facut Dumnezeu o greseala? Suntem noi cu adevarat alesii Sai? Suntem noi barbati și femeile care trebuie sa duca lumii soliiile din Apocalipsa 14, sa proclame solia mântuirii pentru toti cei care se afla pe marginile prapastiei? Actionam noi în conformitate cu aceasta calitate?" Selected Messages, book 1, p. 92.

Asa cum am studiat în articolele precedente ale acestei serii, în razboiul dintre împaratii de la miază-zi și miază-noapte din Daniel 11:40, anul 1798 constituie punctul de pornire a conflictului dintre ateism și Catholicism. Razboiul descris în acest verset continua până când, "carele și corabiile", care simbolizeaza puterea militara și economica a Statelor Unite, se aliaza cu Catholicismul. În momentul în care au identificat U.R.S.S. - împaratul modern de la miază-zi, ca fiind dusmanul lor comun, Statele Unite și Papalitatea au format o alianta. Aceasta alianta s-a format, nu numai pentru a asigura libertatea natiunilor înrobite de catre U.R.S.S., ci și pentru a lupta împotriva filozofiei ateismului.

Alianta dintre Statele Unite și Papalitate constituie o paralela a activitatilor lui Clovis, regele Frantei, care se renuntase la convingerile religiei predominante a natiunii lui, pentru a veni în ajutorul Catholicismului, în lupta cu Arianismul. Alianta dintre Clovis și Catholicism a avut ca rezultat asaltul împotriva ostrogotilor, vandalilor și herulilor, care nu însemna doar razboiul împotriva celor trei natiuni, ci și un razboi împotriva filozofiei religioase a arianismului sustinut de catre acestea. Dupa formarea aliantei, Clovis și alte natiuni ale Europei, care fusesera păgâne, au început cuceririle militare care au asezat Papalitatea pe tronul lumii.

Actiunea de smulgere a celor trei coarne din Daniel 7 a durat din anul 508 d.Hr. până în 538 d.Hr. La aceasta data s-a instaurat urâciunea pustiirii puterii Papalitatii.

Alianta dintre Clovis și Vatican a dus la 1260 de ani de domnie a Papalitatii și s-a încheiat prin primirea de catre aceasta a "ranii de moarte", în 1798. Franta lui Clovis a împuternicit Papalitatea la începutul celor 1260 de ani, iar Franta lui Napoleon și-a folosit puterea pentru a pune capat aceleiasi perioade. Ceea ce a început printr-o alianta, s-a sfârșit prin razboi și captivitate. Încheierea primei epoci de domnie papala, în 1798, este urmata de relansarea împotriva împaratului de la miază-zi, care initiaza epoca finala de domnie papala.

Aceasta încheiere este localizata din punct de vedere istoric în 1798, iar relansarea viitoare este identificata în termeni simbolici în Daniel 11:40. În acest verset, care descrie rezultatul

final al alianței lui Clovis, vedem cum Statele Unite, simbolizată prin "corabii și care", începe să repete infamul raport istoric al alianței lui Clovis. Autoritatea tiranică a Romei i s-a pus capăt, dar cu toate acestea, în același verset, vedem cum Roma începe să-și redobândească puterea poziției ei anterioare. Într-un comentariu istoric cu privire la anul 1798, sora White se referă la Statele Unite astfel:

"Ce națiune a Noii Lumi a venit la putere în 1798, făgăduind putere și măreție și atrăgând atenția lumii? Semnificatia simbolului nu admite nici o problema. O națiune și numai una singură îndeplinește caracteristicile specificate în profetie; aceasta indică în mod inconfundabil spre Statele Unite ale Americii. Din nou și din nou, oratorii și istoricii au folosit pentru descrierea apariției și dezvoltării acestei națiuni, în mod neintentionat, exact aceleași cuvinte ale scriitorului sfânt. Fiara era văzută 'iesind din pământ'; și, în conformitate cu traducătorii, termenul folosit aici pentru expresia 'iesind', înseamnă în sens literal 'a crește sau a răsări asemenea unei plante. . .

" 'Si ea avea două coarne ca ale unui miel' Apocalipsa 13:11. Coarnele asemănătoare cu ale unui miel indică tinerețea, inocența și spiritul reconciliant, care se potrivesc foarte bine caracterului Statelor Unite din 1798, perioada în care profetul o descrie 'ridicându-se din pământ'. Printre exilații creștini care au fugit la început în America, căutând un loc de refugiu din calea opresiunii regale și a intoleranței religioase, au existat mulți care erau decisi să instituie un sistem de guvernare întemeiat pe libertatea civilă și religioasă. Concepțiile lor se regăsesc în Declarația de Independență și evidențiază marele adevăr care spune că 'toți oamenii sunt creați egali' și au dreptul inalienabil la 'viață, libertate și realizarea fericirii'. Constituția garantează dreptul auto-governării și prevede că reprezentanții aleși prin votul popular să aplice și administreze legile. De asemenea, asigură libertatea credinței religioase, fiecărei persoane i se permite să se închine lui Dumnezeu în conformitate cu modul în care îi dictează conștiința. Republicanismul și Protestantismul au devenit principiile fundamentale ale națiunii. Aceste principii constituie secretul puterii și prosperității ei. Creștinismul persecutat și oprimat pretutindeni s-a îndreptat spre această țară cu speranță și interes. Milioane de oameni plecau spre tărurile ei, iar Statele Unite și-a ocupat locul printre cele mai puternice națiuni ale lumii". The Great Controversy, p. 440 - 441.

Demn de subliniat este faptul că sora White prezintă cartile Daniel și Apocalipsa ca fiind complementare. Dacă recunoaștem prezenta simbolică a Statele Unite în Daniel 11:40 - 41, putem corela această mărturie cu cea din Apocalipsa 13, potrivitându-se că o "mâna într-o mână". Știm că versetul patruzeci ne plasează din punct de vedere istoric în perioada "răzii de moarte". Apocalipsa 13 este mărturia privitoare la fiara ce primise rana de moarte și fiara care folosește puterea celei care primise rana de moarte. Aceste versete din Daniel se încadrează perfect în tabloul descris de Apocalipsa 13; și se potrivesc, de asemenea, cu mărturia Spiritului Profetiei cu privire la această perioadă de timp istoric.

În 1798, ateismul și-a instaurat capitala pe teritoriile Franței, migrând în Rusia, și dezvoltându-se apoi în imperiul Sovietic. În 1798, Catolicismul devenise fiara înjunghiată, îndepărtată de pe poziția geopolitică de împărat al lumii, dar destinată să revină în cele din urmă exact în aceeași poziție pe care o pierduse. Atât ateismul, cât și Catolicismul sunt descrise ca fiind într-un proces de schimbare. Tot într-un asemenea proces era și Statele Unite - deoarece în 1798 Statele Unite era o națiune încă tânără, asemenea unui miel. La începuturile ei, Statele Unite au fost susținute de puritatea doctrinei ei Protestante, dar, cu

timpul, aceasta va înceta sa mai fie un miel, îndata ce va începe sa vorbeasca asemenea unui balaur.

În Daniel 11:40 aceste trei entitati se afla în relatie, iar începând cu versetul 41 Statele Unite va completa procesul de metamorfozare descris în Apocalipsa 13:11, prin votarea Legii nationale duminicale. "Apoi am vazut ridicându-se din pamânt o alta fiara, care avea doua coarne ca ale unui miel si vorbea ca un balaur".

Inspiratia descrie în Daniel 11:40 trei puteri specifice si, de asemenea, identifica un punct de pornire din punct de vedere istoric. Cele trei puteri sunt plasate într-un context în care relatia dintre ele este marcata de lupta pentru dominarea lumii. Dar în evidentierea setei de putere descoperim de asemenea trei perspective ale unui conflict spiritual si filozofic.

Începând prin contraatacul împotriva puterii ateiste a împaratului de la miază-zi, succesiunea evenimentelor desfasurate în versetele urmatoare descrie dezvoltarea puterii spirituale a Catholicismului care vor învinge datorita sprijinului puterilor Protestantismului apostaziat. Victoriile spirituale reprezentate au o paralela literala, pe masura ce natiunile lumii ajung, una dupa alta, sub dominatia si controlul Papalitatii sustinute de Statele Unite.

Tara cea minunata a Statelor Unite constituie urmatoarea tinta a cuceririlor spirituale a împaratului papal de la miază-noapte:

"Cea mai mare si mai favorizata natiune de pe pamânt este Statele Unite. Aceasta tara a fost aparata de Providenta care a revarsat asupra ei cele mai alese binecuvântari. Aici au gasit refugiu cei oprinati si persecutati. Aici a fost învatata credinta crestina în puritatea ei. Acest popor a fost recipientul unei mari lumini si a unor haruri inegalabile. Dar darurile fusesera rasplatite prin lipsa de recunostinta si uitare de Dumnezeu. Cel Infinit are de reglat conturile cu natiunile si vinovatia lor este proportionala cu lumina respinsa. Împotriva tarii noastre, în registrele cerului se afla acum un raport înfricosator; dar faradelegea care va umple paharul nelegiurii lor este aceea de a anula legea lui Dumnezeu.

"Ultimul mare conflict în controversa dintre adevar si eroare, va avea loc între legile oamenilor si perceptele lui Iehova. Intram acum în aceasta ultima batalie - o batalie care nu se va da pentru suprematie între biserici rivale, ci între religia Bibliei si religia traditiei si a fabulelor. Agentii care se vor uni în acest conflict, împotriva adevarului si a neprihanirii, se afla acum în plina activitate. The Signs of the Times, 4 iulie, 1899.

"America, . . . locul în care a stralucit cea mai mare lumina pentru oameni, poate deveni locul celui mai mare întuneric si pericol, deoarece oamenii nu continua sa traiasca adevarul si sa umble în lumina". Selected Messages, book 3, p. 387.

"Poporul Statelor Unite a fost un popor favorizat; dar când restrânge libertatea religioasa, renunta la Protestantism si ofera sprijin Papalitatii, masura vinovatiei lui va fi deplina, iar 'apostazia nationala' va fi înscrisa în cartile cerului. Rezultatul acestei apostazii va fi ruina nationala". Review and Herald, 2 mai, 1893.

"Tara noastra se afla în pericol. Se apropie timpul când legiuitorii ei vor renunta la Protestantism si vor sustine apostazia Romana. Poporul pentru care Dumnezeu a lucrat atât de minunat, întarindu-i pentru a rasturna jugul insuportabil al Papalitatii, vor da forta credintei corupte a Romei printr-un act national si vor stârni tirania care nu are nevoie decât

de o scânteie pentru a aprinde din nou focul cruzimii si al despotismului. Ne apropiem deja cu pasi repezi de aceasta perioada". The Spirit of Prophecy, vol. 4, p. 410.

Pasajele precedente din Spiritul Profetiei, care evidentiaza obiectivul Statelor Unite, contin si o alta dezvaluire importanta pe care am amintit-o deja pâna în momentul prezent. În aceste noua citate am cautat sa identificam tara cea minunata moderna si am ajuns la concluzia ca este Statele Unite. Parcurgând înca o data declaratiile, veti descoperi, nu numai ca toate aceste pasaje mentioneaza Statele Unite, ci si faptul ca vorbesc despre o Lege nationala duminicala.

Toate referintele la "tara cea minunata" din Daniel 11, identifica intrarea Romei în aceasta tara, care slujeste ca loc de adapost pentru Israel. În conformitate cu Daniel, sora White aseaza informatiile privitoare la tara minunata moderna în legatura cu împaratul papal de la miza-noapte, care intra în aceasta tara prin intermediul unei legi nationale cu privire la duminica.

Istoria Israelului din vechime prezinta o paralela importanta pe care Israelul modern trebuie sa o cerceteze cu atentie si rugaciune. O lectie de cea mai mare importanta în aceasta serie de articole este recunoasterea faptului ca, întocmai precum Dumnezeu a pregatit "tara cea minunata" a Palestinei pentru Israelul din vechime, tot astfel El a pregatit "tara cea minunata" a Statelor Unite pentru poporul Adventist de Ziua a Saptea - Israelul Sau modern. Noi suntem cei carora ne-a fost încredintata misiunea proclamarii ultimului mesaj de avertizare a lumii, care este înspaimântator de nestiutoare cu privire la problemele implicate si cu privire la catastrofele iminente legate de aceste clipe finale ale timpului de proba. Israelului din vechime i se încredintase o lucrare asemanatoare, dar nu a reusit sa o îndeplineasca. Semnele timpului, alaturi de lumina revelatoare a profetiei, cer în mod imperativ ca noi, ca popor, sa începem sa dam la o parte în propria noastra viata orice obstacole care ar putea sa ne împiedice sa fim printre cei care proclama cu voce tare aceasta solie finala.

Marea Scapare

"Va intra si în tara cea minunata, si multe tari vor cadea. Dar Edomul, Moabul, si fruntasii copiilor lui Amon vor scapa din mâna lui" Daniel 11:41. (traducerea engleza)

În Daniel 11:40 - 42, în fiecare verset este simbolizata o zona specifica a cuceririlor Papalitatii. În articolele precedente am observat ca, în versetul 40, Uniunea Sovietica este simbolizata de împaratul de la miza-zi, iar în versetul 41, Statele Unite este simbolizata de tara cea minunata. În versetul 42, întreaga lume este simbolizata de Egipt, despre care vom discuta într-un articol viitor. În fiecare dintre aceste versete se afla termenul tara, scris cu litere italice pentru a evidentia un cuvânt care a fost înlocuit de traducatori.

În versetul 40, Papalitatea cucereste numeroasele tari care au format Uniunea Sovietica, iar în versetul 42, Papalitatea aduce toate aceste tari sub dominatia ei. Dar în versetul 41, când Papalitatea intra în tara cea minunata a Statelor Unite, este scris si ca multi (oameni) vor cadea - si nu multe tari vor cadea. (Comentariul se adreseaza traducerii engleze, dar este valabil si pentru traducerea Cornilescu - n. trad.)

Din neatenție, traducatorii versiunii biblice King James (si cei români - n.trad.) au

minimalizat o distinctie importanta în contextul acestor versete, prin excluderea cuvântului tari, care apare în versetul 41. Papalitatea intra mai întâi în tarile fostei Uniuni Sovietice; apoi, intra în Statele Unite; iar apoi, fiecare tara de pe glob este adusa în starea de supunere.

Un mars înainte

În Daniel 11:40 - 45, vedem Papalitatea marsaluind pe drumul ascensiunii ei spre tronul lumii, iar în cele din urma spre distrugerea ei finala. Aceste versete descriu succesiunea de evenimente progresive ale înaintarii împaratului de la mieza-noapte. În versetul 40, acesta se napusteste asupra împaratului de la mieza-zi; apoi înainteaza asupra tarilor lui; si apoi le îneca. În versetul 41, intra în tara cea minunata; iar în versetul 42 se deplaseaza în Egipt si, începând cu versetul 43, toate tarile "vin în alai dupa el". În versetul 44, porneste cu mânie sa nimiceasca, si în viitor, în versetul 45, își "întinde corturile palatului sau", dupa care își ajunge sfârșitul. Aceste evenimente revelatoare ofera un tablou ce ilustreaza faptul ca evenimentele simbolizate în contextul pasajului, se afla într-un proces de progresie. Tot într-un proces de progresie sunt si evenimentele asociate cu apropierea încercarii legate de Legea duminicala, simbolizata în versetul 41.

O dubla separare

Dupa cum Papalitatea intra, în sens spiritual, în tara cea minunata, prin actul de emitere a Legii duminicale, cei care "vor scapa din mâna sa" se afla în contrast cu cei care "au cazut". Separarea dintre cei cazuti si cei care scapa are loc mai întâi în rândul poporului lui Dumnezeu, iar apoi se întinde în întreaga lume. Legea duminicala constituie partea finala a unui proces de segregare a poporului lui Dumnezeu si începutul unui proces de segregare a lumii. Prima separare are loc în interiorul bisericii lui Dumnezeu si îi deosebeste pe cei care vor primi ploaia târzie, de cei care vor asculta de spiritele si doctrinele înselatoare ale diavolilor:

"Marea încercare care este foarte aproape [încercarea Sabatului], îi va cerne pe cei care nu au fost alesi de Dumnezeu, iar El va avea un popor curat, adevarat si sfintit, pregatit pentru ploaia târzie". Selected Messages, book 3, p. 385.

"Am vazut ca, daca nu vor câstiga biruinta asupra oricarei porniri firesti, împotriva mândriei, a egoismului, a iubirii de lume si asupra oricarei fapte si a oricarui cuvânt gresit, nici unul nu va putea împartasi 'înviorarea'. Prin urmare, trebuie sa venim tot mai aproape si tot mai aproape de Domnul si sa cautam staruitor acea pregatire necesara pentru a fi capabili sa rezistam în batalia zilei Domnului. Sa ne aducem aminte ca Dumnezeu este sfânt si ca numai fiintele sfinte pot trai vesnic în prezenta Sa". Early Writings, p. 71.

"Când legea lui Dumnezeu va fi anulata, biserica se va diviza prin încercari de foc, si numarul celor care vor da ascultare spiritelor si doctrinelor înselatoare ale diavolilor, va fi mai mare decât anticipam noi în prezent". Selected Messages, book 2, p. 368.

Cea de a doua separare începe atunci când mireasa curata a lui Dumnezeu va începe sa le cheme pe "celelalte oi" sa iasa afara din Babilon.

"Când cei care 'nu au crezut adevarul, ci au gasit placere în nelegiuire' (2 Tesaloniceni 2:12), accepta lucrarea unei mari rataciri si cred o minciuna, atunci lumina adevarului va straluci asupra tuturor celor ale caror inimi sunt deschise pentru a-l primi, si toti copiii Domnului,

care au ramas în Babilon, vor asculta chemarea: 'Iesiti din ea, poporul Meu'. Apocalipsa 18:4". Maranatha, p. 173.

Persecutia care însoteste încercarea legii duminicale, divide poporul lui Dumnezeu în cei care "accepta lucrarea unei mari rataciri" si cei care "sunt pregatiti pentru ploaia târzie".

"În absenta persecutiei, în rândul nostru s-au strecurat oameni care par demni de încredere si a caror crestinism este indiscutabil, dar care, daca ar izbucni persecutia, ar iesi din mijlocul nostru". *Evangelism*, p. 360.

"Pe masura ce se apropie furtuna, un mare numar dintre cei care marturisisera credinta în întreita solie îngereasca, dar care nu au fost sfintiti prin ascultarea de adevar, îsi vor abandona pozitiile si vor intra în rândurile opozitiei". *The Great Controversy*, p. 608.

O schimbare în rau

Când Statele Unite va forma o alianta cu Catholicismul, asa cum descrie Daniel 11:40, Statele Unite va înceta sa mai sustina definitia si principiile Protestantismului. Aceasta schimbare se va desfasura în mod progresiv, conducând la votarea Legii duminicale, simbolizata prin actul de întindere a mâinii. În afara de impunerea Legii duminicale, aceasta alianta va continua sa ia amploare, pâna în punctul în care Statele Unite va forta întreaga lume sa faca un chip fiarei, iar în cele din urma va fi promotorul unui decret de condamnare la moarte.

"Nu putem înțelege cum se poate disculpa Biserica Romana de acuzatia de idolatrie. . . . Dar aceasta este religia catre care protestantii încep sa priveasca într-o maniera atât de favorabila, si care în viitor se va uni cu Protestantismul. Cu toate acestea, unirea nu se va înfaptui printr-o schimbare a Catholicismului; deoarece Roma nu se schimba niciodata. Ea pretinde ca este infailibila. Cel care se va schimba va fi Protestantismul. Adoptarea ideilor liberale îi vor face în stare sa dea mâna cu Catholicismul". *Review and Herald*, 1 iunie, 1886.

Înainte de "impunerea stricta" a Legii duminicale, pe masura ce Statele Unite se apropie de Catholicism si pe masura ce se îndeparteaza de mostenirea ei protestanta, protectia divina care a fost oferita acestei natiuni, datorita principiilor protestantismului, va începe sa-i fie retrasa. Retragerea favorii divine aduce asupra natiunii calamitati si neazuri proportionale cu micșorarea distantei dintre Statele Unite si Catholicism. Aceste neazuri contribuie la initierea persecutiei, care la rândul ei, contribuie la separarea poporului lui Dumnezeu.

"Se va declara ca oamenii Îl ofenseaza pe Dumnezeu prin încalcarea sabatului duminical; ca acest pacat constituie cauza calamitatilor care nu vor înceta pâna când duminica nu va fi impusa cu strictete; iar cei care prezinta cerintele celei de a patra porunci, duc oamenii în ratacire, împiedicând revenirea favorii divine si prosperitatea. Astfel, se vor repeta, atât acuzatia adusa în trecut slujitorilor lui Dumnezeu, cât si argumentele pe care a fost întemeiata". *The Great Controversy*, p. 590.

Poporul acestei tari va dori o "revenire a favorii divine si a prosperitatii". Dorinta lor dupa restabilirea "prosperitatii" indica faptul ca, înainte de decretarea Legii duminicale, va exista o cadere economica.

"Mijloacele materiale investite pentru cauza lui Dumnezeu cu o atât de mare precautie în prezent, si care sunt retinute în mod egoist, vor fi aruncate în scurt timp la cârtite si la lilieci,

împreună cu toți idoli. Bani se vor devaloriza curând și brusc, în timp ce conștiințele oamenilor se vor deschide în fața realității scenelor vesniciei". Welfare Ministry, p. 266. Instabilitatea economică crescândă și calamitățile tot mai devastatoare care vor contribui la solicitarea unei paziri a duminicii pe de o parte, și la accelerarea persecuției pe de alta parte, vor contribui la adâncirea separării din interiorul poporului Dumnezeu. Atunci, lucrarea noastră de avertizare va fi împiedicată de persecuție, de crize economice, de calamitățile tot mai mari și de apostazia din rândurile noastre:

"Lucrarea pe care biserica nu a reușit să o îndeplinească în timp de pace și prosperitate, va trebui realizată în miezul unei crize teribile și în cele mai descurajatoare și potrivnice circumstanțe. Avertismentele împotriva conformării cu lumea, care au fost aduse la tăcere sau evitate, trebuie proclamate în mijlocul celei mai înfocate opoziții a vrăjmașilor credinței. Și, în acel timp, clasa celor superficiali și conservatori, a căror influență a întârziat progresul lucrării, va renunța la credință și va intra în rândurile vrăjmașilor ei declarați, pe care îi simpatizaseră multă vreme". Testimonies, vol. 5, p. 463.

Zguduirea

Acest proces de separare este numit "zguduire". Zguduirea își va încheia lucrarea în poporul lui Dumnezeu la scurt timp după ce Legea duminicală este votată în Statele Unite, urmând a fi impusă tuturor locuitorilor pământului. Legea duminicală reprezintă linia de sosire pentru cei care se declară a fi Adventiști de Ziua a Șaptea, și linia de start pentru cei pe care zguduirea îi determină să plece din Adventism în lume. Criza referitoare la sfântenia Sabatului sau a duminicii, va constitui linia de demarcație între ascultare și neascultare în această lume. "Sabatul va fi marele test al loialității, deoarece este punctul cel mai controversat al adevărului. Când oamenii vor fi supuși acestui test final, linia de demarcație dintre cei ce Îi slujesc și cei ce nu Îi slujesc lui Dumnezeu, va fi trasată. În timp ce pазirea sabațului fals în conformitate cu legile statului și împotriva poruncii a pătră, va constitui votul de recunoaștere a unei puteri aflate în opoziție cu Dumnezeu, pазirea adevăratului sabaț, în ascultarea de legea lui Dumnezeu, va fi o dovadă a loialității față de Creator. În timp ce, prin acceptarea semnului de supunere față de puterile pământesti, o clasă de oameni va primi semnul fiarei, ceilalți vor alege semnul supunerii față de autoritatea divină și vor primi sigiliul lui Dumnezeu". The Great Controversy, p. 605.

La înaltimea chemării

Odată cu intensificarea persecuțiilor, cei care doar au pretins că dețin adevărul, dar nu l-au experimentat, vor continua să fugă din rândurile Adventismului. În acel timp, cei care nu numai că au marturisit adevărul, ci l-au și experimentat, vor deveni mai zelosi, pe măsura ce se va accentua apostazia din lume și din biserică:

"Când legea lui Dumnezeu este anulată, când numele Lui este dezonorat, când se considera că pазirea Sabatului zilei a șaptea constituie un act de trădare față de țară, când, în orbirea minții și în împietrirea inimii, lupii îmbracați în haine de oi caută să-și liniștească conștiința, vom renunța noi oare la loialitatea noastră față de Dumnezeu? Nu, nu. Facătorul de rele este plin de ură satanică împotriva celor ce sunt loiali poruncilor lui Dumnezeu, dar valoarea legii lui Dumnezeu ca normă de conduită trebuie dovedită în mod vizibil. Pe măsura ce lumea și biserica se unesc în anularea legii, zelul celor care ascultă de Domnul va crește. Ei vor spune asemenea psalmistului: 'Eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul; da, mai mult decât aurul curat' Psalmii 119:127. Aceasta se va întâmpla în mod sigur, când legea lui Dumnezeu

va fi anulata printr-un act national. Când duminica va fi înaltata si sustinuta prin lege, atunci principiul motivator al poporului lui Dumnezeu va fi evidentiat, asa cum a fost evidentiat principiul celor trei evrei, atunci când Nebucadnetar le-a poruncit sa se închine înaintea chipului de aur din câmpia Dura. Când adevarul va fi înlocuit cu falsitatea, vom putea înțelege care este datoria noastra". Manuscript Releases, vol 13, p. 71.

Timpul judecatilor distrugatoare

Separarea poporului lui Dumnezeu, care "scapa" de împaratul de la mieza-noapte, de aceia care sunt "cuceriti" de catre acesta, va atinge punctul culminant când legea lui Dumnezeu va fi anulata "într-o maniera specifica". Acest act de apostazie nationala este urmat de ruina nationala, deoarece judecatile distrugatoare ale lui Dumnezeu se revarsa:

"Vine un timp când legea lui Dumnezeu va fi anulata într-o maniera specifica. Prin acte legislative, conducatorii natiunii noastre vor întari Legea duminicala si astfel poporul lui Dumnezeu va ajunge într-un mare pericol. Când natiunea noastra va decreta în consiliile ei legislative, legi care prin care constiintele oamenilor vor fi înlantuite în ceea ce priveste privilegiile lor religioase, obligând pazirea duminicii si exercitând presiuni împotriva celor care pazesc sabatul zilei a saptea, în tara noastra vor fi anulate toate prevederile si scopurile legii lui Dumnezeu; iar apostazia nationala va fi urmata de ruina nationala." Review and Herald, 18 decembrie, 1888.

"Protestantii vor influenta pe conducatorii tarii sa conceapa legi care restaureaza suprematia pierduta a omului faradelegii, care sta în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Principiile Bisericii Romano-Catolice vor fi luate sub protectia si grija statului. Aceasta apostazie nationala va fi urmata rapid de ruina nationala. Protestul adevarului Bibliei nu va mai fi tolerat de catre cei care nu au facut din legea lui Dumnezeu o norma de conduita". Review and Herald, 15 iunie, 1897.

Usa închisa

Când Legea duminicala va fi impusa, "ruina nationala" va urma "cu rapiditate". În acest timp al "judecatilor distrugatoare", pentru Adventistii de Ziua a Saptea din Statele Unite, perioada de proba se va încheia.

"Multi dintre cei care cunoscusera adevarul, au trait o viata lipsita de loialitate fata de Dumnezeu si s-au îndepartat de credinta. Locurile ramase goale în rândul credinciosilor, vor fi ocupate de catre cei pe care Domnul Hristos i-a prezentat ca venind în cel de-al unsprezecelea ceas. Duhul lui Dumnezeu lupta pentru a câstiga inimile multora. Pentru cei care nu au avut ocazia de a învăta adevarul, timpul judecatilor distrugatoare ale lui Dumnezeu este un timp al harului. Domnul îi cauta cu duiosie. Inima Lui plina de mila este impresionata; mâna Lui este încă întinsa pentru a-i salva, în timp ce, pentru cei care nu vor dori sa între, usa harului este închisa. Un mare numar dintre cei care aud adevarul pentru prima data în aceste zile din urma, vor fi primiti". This Day With God, p. 163.

Cei aflati în Babilon, pentru "inimile carora lupta Duhul lui Dumnezeu", vor raspunde soliei vestite cu glas tare si vor lua locurile adventistilor care "au trait o viata lipsita de loialitate fata de Dumnezeu". Pentru acestia, timpul "ruinei nationale" va fi "un timp al judecatilor distrugatoare ale lui Dumnezeu", în timp ce, pentru cei care nu avusesera "nici o ocazia de a

învata adevarul", va fi "un timp al harului". Timpul harului si timpul judecatii sunt determinate de propriul nostru raspuns fata de lumina care a fost la dispozitia noastra a tuturor.

Ce ar fi putut face

Mai mult decât oricare alt popor, Adventistii de Ziua a Saptea nu vor avea nici o scuza pentru faptul ca nu au înaltat Sabatul în timpul impunerii Legii duminicale, deoarece noi nu suntem judecati numai pentru ceea ce stim, ci si pentru ceea ce am fi putut cunoaste, daca am fi folosit fiecare ocazie de iluminare:

"Pedepsa celor care avusesera ocazii abundente de a cunoaste adevarul, dar care în orbire si necredinta au luptat împotriva lui Dumnezeu si a solilor Sai, va fi proportionala cu lumina pe care au respins-o. Dumnezeu i-a favorizat într-o mare masura, oferindu-le avantaje si daruri deosebite, pentru ca ei sa poata lasa ca lumina lor sa straluceasca mai departe si asupra altora. Dar în perversitatea lor, ei i-au dus pe altii în ratacire. Dumnezeu îi va judeca pentru binele pe care l-ar fi putut face, dar nu l-au facut. El le va cere socoteala pentru ocaziile gresit folosite. Ei au parasit calea lui Dumnezeu, mergând pe propriile lor cai, si vor fi judecati dupa faptele lor. Traind în contradictie cu principiile adevarului, ei L-au dezonorat pe Dumnezeu. Au ajuns niste néintelepti înaintea ochilor Lui, deoarece au schimbat adevarul Sau într-o minciuna. Pe cât de renumiti au fost datorita harurilor revarsate asupra lor, pe atât de renumiti vor fi datorita severitatii pedepsei care va cadea asupra lor". Review and Herald, 25 iunie 1901.

Pe masura ce adevarul, aflat în miezul controversii, se va raspândi în lume prin Adventism, cei care se afla în lume, vor fi supusi aceluiasi test de verificare la care fusesera supusi adventistii. Încercarea va determina modul în care raspundem adevarului în momentul în care ne este adus la cunostinta. Primirea "semnului fiarei" presupune în mod necesar o alegere constienta cu privire la Sabatul lui Dumnezeu.

Nimeni nu va primi "semnul fiarei", pâna când "adevarul nu i-a fost descoperit cu claritate". Pentru Adventistii de Ziua a Saptea, acest subiect a fost prezentat în mod clar, cu mult timp înainte aparitia Legii duminicale. Ei au fost "luminati cu privire la obligativitatea respectarii adevaratului Sabat" si pentru ei, "a încalca legea lui Dumnezeu" si "a asculta o porunca a carei autoritate nu este mai înalta decât autoritatea însasi a Romei", înseamna "a recunoaste suprematia Papalitatii", a primi semnul fiarei si a pune capat timpului de proba acordat.

Marea scapare

În versetul 41 sunt mentionati cei "care vor scapa din mâna lui". În aceasta expresie, termenul "mâna" constituie un simbol profetic ce descrie puterea si autoritatea exercitate prin intermediul unei cuceriri.

"Asa vorbeste Domnul: 'Iata, voi da pe Faraon Hofra, împaratul Egiptului în tara lui Iuda, în mâinile vrajmasilor lui, în mâinile celor ce vor sa-l omoare, cum am dat pe Zedechia, împaratul lui Iuda, în mâinile lui Nebucadnetar, împaratul Babilonului, vrajmasul Sau, care voia sa-l omoare'" Ieremia 44:30. Vezi de asemenea Zaharia 11:6.

Când împaratul de la mieza-noapte intra în tara cea minunata, unii scapa din mâna lui, iar altii sunt doborâti. Cuvântul "mâna" este folosit pentru a reprezenta puterea si autoritatea

exercitate de Papalitate atunci când intra în Statele Unite și face să cada multe țări.

Autoritatea Papalității este exprimată prin Legea duminicală:

"Scriitorii papali citează, ca semn al autorității Bisericii Catolice, 'actul de schimbare a Sabatului cu duminică, act pe care protestanții îl acceptă; . . . deoarece prin pazirea duminicii, ei recunosc puterea bisericii de a stabili sărbători și de a emite porunci a caror încălcare însemna pacat.' - Henry Tuberville, An Abridgement of the Christian Doctrine, pagina 50. Prin urmare, ce altceva este schimbarea Sabatului, dacă nu simbolul, sau semnul autorității Bisericii Romane - 'semnul fiarei'?" The Great Controversy, p. 448.

"Semnul, sau sigiliul, lui Dumnezeu este dezvăluit în pazirea Sabatului zilei a șaptea, memorialul Creației Domnului.

... Semnul fiarei este opusul acestuia - pazirea primei zile a săptămânii. Acest semn îi separă pe cei care recunosc supremația autorității papale, de cei care recunosc autoritatea lui Dumnezeu". Testimonies, vol 8, p.117.

Când Daniel 11:41 este înțeles în acest context, folosirea termenului "mâna" reprezintă preluarea de către papalitate a autorității spirituale în Statele Unite, prin decretarea Legii duminicale. În marturia din Apocalipsa 13:16, care spune că "toti" oamenii trebuie să primească un semn pe "mâna dreaptă", Ioan folosește de asemenea termenul "mâna", pentru a identifica semnul autorității Papalității. În Daniel 11:42, impunerea Legii duminicale este simbolizată prin caderea Statelor Unite în "mâna" Papalității. Salvarea celor care "vor scăpa" din mâna lui, are loc abia atunci când este decretată Legea duminicală, deoarece, înainte de aceasta, nu se poate vorbi despre o problemă juridică.

Actul de întindere a mâinii Protestantismului spre Catholicism este de fapt un act de subjugare spirituală a Protestantismului de către autoritatea Papalității. Referindu-se la aceleași subiecte și la aceeași perioadă de timp, Spiritul Profetic de asemenea folosește în sens simbolic termenul "mâna" și descrierea marsului împăratului de la mieza-noapte. Observați cum este menționat termenul "mâna":

"Când națiunea noastră se va dezice de principiile ei de guvernământ, într-o asemenea măsură încât să pună în aplicare o Lege duminicală, prin acest act, Protestantismul va da mâna cu Papalitatea". Testimonies, vol. 5, p. 712.

"Prin decretul de impunere a institutiei Papalității și de încălcare a legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va îndepărta în totalitate de neprihanire. Când Protestantismul își va întinde mâna dincolo de prapăstie, pentru a strânge mâna puterii Romane, când va traversa abisul pentru a da mâinile cu spiritismul, când, sub influența acestei triple alianțe, țara noastră va respinge orice principiu aflat în Constituția ei, ca țara protestantă și republicană, și va asigura propagarea minciunilor și înșelăciunilor papale, atunci putem ști că a sosit ceasul lucrărilor miraculoase ale Satanei și că sfârșitul este aproape". Marturii, vol. 5, p. 451.

"Cel care se va schimba este Protestantismul. Adoptarea ideilor liberale de către acesta, îl va face în stare să dea mâna cu Catholicismul". Review and Herald, 1 iunie, 1886.

"Protestanții din Statele Unite vor fi primii care își vor întinde mâinile dincolo de prapăstie, pentru a da mâna cu spiritismul; ei vor traversa abisul pentru a-și strânge mâinile cu puterea Romană; și sub influența acestei triple alianțe, țara aceasta va pasi pe urmele Romei în încălcarea drepturilor libertății de conștiință". The Great Controversy, p. 588.

"Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiti?" Amos 3:3.

Sora White, nu numai ca foloseste termenul "mâna" pentru a simboliza sustinerea autoritatii Romei de catre Statele Unite, prin impunerea Legii nationale duminicale, ci, de asemenea, descrie Papalitatea din aceasta perioada istorica, ca fiind lansata într-o succesiune de cuceriri spirituale. Daniel îl descrie pe împaratul de la mieza-noapte marsaluid în Uniunea Sovietica, apoi în Statele Unite, si apoi în întreaga lume. Sora White descrie aceste scene în mod asemanator si prezinta înaintarea Romei, prin declaratia, "aceasta tara va pasi pe urmele Romei în încalcare a drepturilor libertatii de constiinta".

Edom, Moab, Amon

"Va intra si în tara cea minunata, si multe tari vor cadea. Dar Edomul, Moabul si fruntasii copiilor lui Amon vor scapa din mâna lui". Danie 11:41.

În cele doua articole precedente ale acestei serii, am identificat tara cea minunata din Daniel 11:41 ca fiind Statele Unite si, de asemenea, am observat ca, atunci când Papalitatea, simbolizata prin împaratul de la mieza-noapte, va intra în Statele Unite, multi vor cadea, iar altii vor scapa din "mâna lui". Cei care vor cadea, își vor da mâna cu Papalitatea, simbolizând o recunoastere a autoritatii spirituale a puterii papale, iar acest fapt va avea loc când împaratul de la mieza-noapte va "intra" în tara cea minunata, prin intermediul decretarii Legii nationale duminicale în Statele Unite.

Un mars înainte

În ultimul articol am descris acest verset ca ilustrând o succesiune progresiva de evenimente, care se desfasoara odata cu apropierea crizei legate de Legea duminicala, impusa cu tot mai multa insistenta în Statele Unite. Pe masura ce înainteaza în timp, evenimentele si criza produsa se accentueaza, accelerând procesul de "zguduire".

Pentru Adventism, zguduirea culmineaza cu purificarea finala a bisericii Adventiste de Ziua a Saptea. Aceasta purificare este determinata de apostazia adventistilor care nu au trait niciodata "adevarul" în experienta lor personala, si ca urmare, sunt nepregatiti sa reziste în fata persecutiei declansate împotriva poporului lui Dumnezeu, datorita pazirii Sabatului. În acest timp, influenta si autoritatea Papalitatii continua sa sporeasca, aducându-si la îndeplinire cuceririle spirituale asupra lumii înainte de "a-si ajunge sfârșitul".

În aceasta perioada de timp, poporul lui Dumnezeu va fi purificat, pregatind calea pentru revarsarea ploii târzii, care va da putere poporului lui Dumnezeu pentru a rezista în timpul strâmtorarii, precum si pentru a proclama ultima solie de avertizare. Ultima solie de avertizare este solia "vestita cu glas tare" care, de asemenea, devine din ce în ce mai puternica, pe masura ce înainteaza în întreaga lume.

"Cuvântul lui Dumnezeu, care se afla în legea Sa, este adus la cunostinta fiecărei fiinte inteligente. Pe masura ce ne apropiem de testul final, adevarul prezent, solia celui de-al treilea înger, trebuie proclamat cu glas tare, adresându-se o putere crescândă." Ellen G. White 1888 Materials, p. 1710. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.)

Scapati din propriile lor tari

În istoria recenta, numerosi cetateni de diferite nationalitati s-au refugiat datorita guvernelor represive din tarile lor. Fie ca ne gândim la vietnamezi, sau mai recent la cetatenii cubanezi sau haitieni, care au încercat sa fuga din tarile lor, înțelegem, nu numai ca au scapat din propriile lor tari, dar si faptul ca au continuat sa-si pastreze particularitatile nationale. Vietnamezii sunt refugiatii, dar continua sa fie vietnamezi. Tot astfel putem spune ca, Edom, Moab si Amon îi reprezinta pe acei "refugiatii" care au parasit Babilonul în timpul soliei vestite cu glas tare si reprezinta tripla împartire a Babilonului modern.

Înca de la începutul dezbaterei privitoare la Edom, Moab si Amon, trebuie sa înțelegem ca, aceste simboluri sunt localizate în succesiunea evenimentelor, în perioada de început a timpului soliei vestite cu glas tare, când Legea duminicala tocmai fusese impusa în Statele Unite. În acea perioada, criza strabate Adventismul si, prin intermediul lui, ajunge în întreaga lume, iar imediat dupa aceea este descris Edomul, Moabul si copiii lui Amon ca fiind cei ce "scapa" din mâna Papalitatii.

Termenul tradus aici prin "a scapa" are sensul de "a aluneca din mâna, a scapa pe furis", semnificând de asemenea o actiune de "eliberare sau salvare". Aceasta definitie implica faptul ca, înainte de a scapa, cele trei popoare erau prinse în mâna Papalitatii. Mesajul pe care poporul lui Dumnezeu îl proclama în aceasta perioada de timp, este chemarea de a iesi din Babilon, iar Edom, Moab si Amon simbolizeaza acele popoare care încep sa raspunda soliei finale din Apocalipsa 18:4, în care este adresata chemarea: "iesiti din ea poporul Meu".

"De aceasta data, cu privire la Babilon se declara ca, 'pacatele ei s-au îngramadit, si au ajuns pâna la cer; si Dumnezeu Si-a adus aminte de nelegiuirile ei' Apocalipsa 18:5. Cetatea Babilonului a umplut deja masura vinovatiei, iar pedeapsa distrugerii este pe punctul de a cadea asupra ei. Dar Dumnezeu înca mai are un popor care se afla în Babilon; si înainte de revarsarea judecatilor Lui, cei credinciosi trebuie chemati sa iasa afara, ca sa 'nu fie partasi la pacatele ei, si sa nu fie loviti cu urgiile ei". Aceasta miscare este simbolizata de coborârea din cer a îngerului care lumineaza pamântul cu slava sa, si striga cu glas tare, anuntând pacatele Babilonului. În continuarea soliei, se aude chemarea: 'Iesiti din ea poporul meu'. Aceste avertismente se alatura soliei celui de-al treilea înger, rostita cu un strigat puternic.

Cele trei popoare simbolice, care raspund chemarii de a iesi din Babilon si de a scapa în acest fel din mâna Papalitatii, sunt reprezentate de asemenea si de "celelalte oi" pe care Domnul Hristos a fagaduit ca le va chema la Sine:

"Mai am si alte oi, care nu sunt din staulul acesta; si pe acelea trebuie sa le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, si va fi o turma si un Pastor" Ioan 10:16.

Ilustratia prin care Domnul Hristos descria "ziua aratarii Fiului Omului" contine o aluzie la aceste popoare:

"Dar, în ziua în care a iesit Lot din Sodoma, a plouat foc si pucioasa din cer, si i-a pierdut pe toti. Tot asa va fi si în ziua când se va arata Fiul Omului" Luca 17:29 - 30.

Sora White ne ajuta sa înțelegem mai bine acest pasaj, prin descrierea perioadei timp a "strigatului cu glas tare":

"Slujitorii lui Dumnezeu, înzestrati cu putere de sus si cu fete luminate, stralucind în sfânta consacrare, au iesit pentru a proclama solia venita din Cer. Suflete împrastiate pretutindeni, în toate organismele religioase, au raspuns chemarii, iar cei pretiosi au fost zoriti sa iasa din

bisericile blestemate, asemenea lui Lot care a fost zorit sa iasa din Sodoma înainte de nimicirea acesteia". Early Writings, p. 278 - 279.

Partea 4: De la Revenire din Moarte pina la Nimeni Nu Va Veni In Ajutor

Revenirea din moarte

Sora White declara ca a vazut "companie dupa companie parasind armata Domnului si alaturându-se vrajmasului", si apoi "popor dupa popor, ieseau din rândurile vrajmasului si se uneau cu poporul pazitor al poruncilor lui Dumnezeu". Aceste popoare vin din "bisericile blestemate", si de asemenea din "rândurile vrajmasului".

"În viziune mi-au fost aratate doua armate aflate într-un teribil conflict. Una dintre armate se afla sub steaguri ce purtau însemnele lumii; cealalta era condusa de stindardul însângerat al printului Emanuel. Standard dupa standard, erau lasate sa se prabuseasca în tarâna, în timp ce companie dupa companie parasea armata Domnului, alaturându-se vrajmasului si popor dupa popor, ieseau din rândurile vrajmasului si se uneau cu poporul pazitor al lui Dumnezeu". Testimonies, vol. 8, p. 41.

Întelegem ca cele trei popoare îi reprezinta pe acei membrii care raspund soliei vestite cu glas tare. Aceste popoare sunt cele care vor fugi din Babilon. Ele au fost prinse în lanturile Babilonului modern, dar odata ce adevarul devine limpede, aceste popoare raspund chemarii de a se desparti de Babilon. Ele sunt acele "alte oi", sau "ceilalti copii ai Domnului care ramân în Babilon" si pe care Domnul îi va chema sa iasa afara în timpul ploii târzii.

"Când cei care 'nu au crezut adevarul, ci au gasit placere în nelegiuire" (2 Tesaloniceni 2:12), vor fi lasati sa accepte o lucrare de amagire si sa creada o minciuna, atunci lumina adevarului va straluci asupra tuturor celor ale caror inimi sunt deschise pentru a-l primi, si toti copiii Domnului care ramân în Babilon vor asculta chemarea: 'Iesiti din ea, poporul Meu' Apocalipsa 18:4". Maranatha, p. 173.

O istorie a opozitiei si a urii

Pentru a identifica cine sunt si ce anume simbolizeaza aceste popoare, trebuie sa aplicam regula de interpretare profetica pe care am utilizat-o anterior în aceasta serie de articole. Regula ne impune sa întelegem Edom, Moab si Amon în sens spiritual, si nu ca popoare literale. Pentru a întelege aplicatiile spirituale moderne ale profetiei, este necesar sa întelegem mai întâi paralela literala istorica, si procedând astfel, sa stabilim fundamentul informatiilor care constituie temelia aplicatiei spirituale moderne.

Edom înseamna "rosu" si este celalalt nume al lui Esau si al descendentilor lui:

"Si Esau a zis lui Iacov: 'Da-mi, te rog, sa manânc din ciorba aceasta rosiatica, fiindca sunt rupt de oboseala'. Pentru aceea s-a dat lui Esau numele Edom. Iacov a zis: 'Vinde-mi azi dreptul tau de întâi nascut!' Esau a raspuns: 'Iata-ma, sunt pe moarte; la ce-mi slujeste dreptul acesta de întâi nascut?' Si Iacov a zis: 'Jura-mi întâi'. Esau i-a jurat, si astfel si-a vândut dreptul de întâi nascut?" Geneza 25:30 - 34.

"Vegheatii sa nu fie între voi nimeni desfrânat sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare si-a vândut dreptul de întâi nascut" Evrei 12:16 - 17.

Poporul Edomit era fratele poporului Israel. Esau fusese un om desfrânat si lumesc, care a

renunat la dreptul de întâi născut pentru plăcerile acestei lumi. Moab înseamnă, "de la tatal", iar ca popor a fost descendentul relației incestuoase dintre Lot și fiica cea mare a acestuia. Amon înseamnă, "unchi din partea tatălui", și ca popor, a fost descendentul relației incestuoase dintre Lot și fiica cea mică a acestuia.

"Cele două fete ale lui Lot au rămas astfel însărcinate de tatal lor. Cea mai mare a născut un fiu, caruia i-a pus numele Moab; el este tatal Moabitilor din ziua de azi. Cea mai tânără a născut și ea un fiu, caruia i-a pus numele Ben-Ammi: el este tatal Amonitilor din ziua de azi" Geneza 19:36 - 38.

Observăm ca cele trei popoare din Daniel 11:41 se afla într-o relație de înrudire spirituală cu poporul lui Israel și sunt caracterizate de desfrâu sau incest, ceea ce reprezintă implicarea lor în legături nelegiuite - o caracteristică principală a Babilonului modern. Istoria acestor popoare descrie o ură straveche și respingerea lucrării poporului lui Dumnezeu, ilustrând opoziția spirituală manifestată împotriva poporului lui Dumnezeu din zilele noastre. "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: 'Pentru că Edomul s-a dat la răzbunare față de casa lui Iuda, pentru că s-a făcut vinovat și s-a răzbunat pe ea'. Ezechiel 25:12.

"Am auzit ocarile Moabului și batjocurile copiilor lui Amon, când defăimau pe poporul Meu, și se ridicau cu trufie împotriva hotarelor lor. De aceea, pe viața Mea, zice Domnul ostirilor, Dumnezeu lui Israel, ca Moabul va fi ca Sodoma, și copiii lui Amon ca Gomora: un loc acoperit cu maracini, o groapă de sare, un pustiu vesnic; ramasita poporului Meu îi va jefui, ramasita neamului Meu îi va stăpâni". Tefania 2:8 - 10.

Observați ca profetia prezicea ca ramasita poporului lui Dumnezeu, nu numai ca le va jefui, ci le va și stăpâni. În timpurile stravechi, aceste trei popoare se împotriviseră poporului lui Dumnezeu, iar închinarea lor falsă a fost o continuă ispita pentru acesta. În ciuda legăturilor de rudenie cu Israelul din vechime, Edomul, Moabul și Amonul au fost vrajmăși ai poporului lui Dumnezeu, practicând o formă de închinare falsă, în contrast cu adevărata închinare a lui Dumnezeu. Luând considerare legăturile de rudenie și opoziția lor față de Israelul antic, Dumnezeu apreciază în mod deosebit faptul că aceste popoare acceptă adevărata închinare înaintea lui Dumnezeu Vezi 1 Regi 11:5, 7; 2 Cronici 25:14.

"Amonitul și Moabitul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilei neam, pe vecie, pentru că nu v-au iese înaintea cu pâine și apă, pe drum, la ieseirea voastră din Egipt, și pentru că au adus, pe pret de argint, împotriva ta pe Balaam, fiul lui Peor, din Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme. Dar Domnul, Dumnezeul tau, n-a voit să asculte pe Balaam; și Domnul, Dumnezeul tau, a schimbat blestemul acela în binecuvântare, pentru că tu ești iubit de Domnul, Dumnezeul tau. Să nu-ți pese nici de propășirea lor, nici de bunăstarea lor, toată viața ta, pe vecie. Să nu urăști pe Edomit, căci este fratele tau; să nu urăști pe Egiptean, căci ai fost străin în țara lui: fiii care li se vor naște, în al treilea neam, să intre în adunarea Domnului" Deuteronom 23:3 - 8.

Sora White ne informează că Daniel și Apocalipsa "se completează" reciproc. Când sunt privite ca o singură entitate simbolică, cele trei popoare reflectă împărțirea Babilonului modern, completând descrierea Babilonului modern din cartea Apocalipsei.

Babilonul și tripla alianță

"Si femeia, pe care ai vazut-o, este cetatea cea mare, care are stapânire peste împaratiile pamântului" Apocalipsa 17:18.

În profetie, "o mare cetate" reprezinta o împaratie. Vezi Apocalipsa 11:8; 21:10. Solia celui de-al doilea înger este o chemare de a iesi din împaratia Babilonului, deoarece în aceasta solie, Babilonul este identificat ca fiind "cetatea cea mare".

"Apoi a urmat un alt înger, al doilea, si a zis: 'A cazut, a cazut Babilonul, cetatea cea mare, care a adaptat toate neamurile din vinul mâniei desfrânarii ei!' " Apocalipsa 14:8.

Apocalipsa descrie natura tripartita a "cetatii celei mari" (împaratia Babilonului):

"Cetatea cea mare a fost împartita în trei parti, si cetatile neamurilor s-au prabusit. Si Dumnezeu Si-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca sa-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui" Apocalipsa 16:19.

"Apoi am vazut iesind din gura balaurului, si din gura fiarei, si din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, care semanau cu niste broaste" Apocalipsa 16:13.

Tripla confederatie a Babilonului modern este reprezentata de balaur, fiara si profetul mincinos. Aceasta tripla alianta este constituita din spiritism, simbolizat de balaur; Catholicism, simbolizat de fiara; si Protestantismul apostaziat, simbolizat de profetul mincinos. Protestantismul nu poate fi etichetat ca fiind apostaziat pâna când nu se împlineste Apocalipsa 13:11, si pâna când nu vorbeste ca un balaur prin emiterea Legii nationale duminicale. Prin urmare, acesta este momentul în care cele trei duhuri necurate sunt descrise ca asociindu-se într-o tripla alianta.

"Prin decretul de impunere institutiei Papale si încalcare a legii lui Dumnezeu, natiunea noastra se va îndeparta pe deplin de neprihanire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prapastie, pentru a prinde mâna puterii Romane, când vom traversa abisul pentru a da mâinile cu spiritismul, când, sub influenta acestei triple aliante, tara noastra se va dezice de orice principiu al Constitutiei ei, ca tara protestanta si republicana, si va asigura propagarea minciunilor si a înselaciunilor Papalitatii, atunci putem sti ca a venit timpul lucrarilor miraculoase ale Satanei si ca sfârșitul este aproape". Testimonies, vol. 5, p. 451.

În timp ce aceste trei puteri se unesc împotriva legii lui Dumnezeu si împotriva poporului Lui, ele manifesta aceeasi ura si rezistenta pe care au manifestat-o predecesorii lor literali în istoria Edomului, Amonului si Moabului. Prin urmare, aceste trei popoare reflecta tripla constitutie a Babilonului modern si pe de alta parte, îi reprezinta pe acei oameni care fug din Babilonul modern. Tripla alianta dintre balaur, fiara si proorocul mincinos, care constituie marea cetate a Babilonului va fi oficializata în timpul Legii duminicale, în care Edom, Moab si Amon sunt descrise ca scapând din mâna Papalitatii.

Confirmarea din partea profetilor

În concordanta cu profetiile din Daniel si Apocalipsa, multe alte profetii biblice care prezinta scenariul sfârșitului descriu de asemenea trei vrajmasi care se opun lucrării lui Dumnezeu si a poporului Sau.

În Numeri 22, descoperim o paralela clara a perioadei timpului ploii târzii, în care copiii lui Israel se aflau pe punctul de a intra în Tara Fagaduintei. Apoi, Moab, Madian si Balaam sau ridicat pentru a se opune planurilor lui Dumnezeu si ale poporului Sau.

În relatarea timpului lui Neemia, un fragment istoric despre care sora White spune ca "simbolizeaza" lucrarea pe care trebuie sa o îndeplineasca poporul lui Dumnezeu din zilele

noastre, îi descoperim pe Sanbalat, un moabit; Tobia, un amonit; și pe Ghesem, un arab, ridicându-se împotriva lucrării lui Dumnezeu și împotriva poporului Sau.

În istorisirea triumfului lui Iosafat, aflata în 2 Cronici 20, când Iosafat intra în război cu Edom, Moab și Amon, avându-i în fruntea ostirii pe cântareți, descoperim o ilustrare a triumfului final a poporului lui Dumnezeu.

O alta ilustrare deosebit de sugestivă a ultimelor evenimente ale istoriei, se afla în istoria lui Ghedeon din Judecatori 6 - 8, unde Ghedeon se războiește împotriva Madianiului, descendent al lui Avraam; a lui Amalec, descendent al lui Esau, și de asemenea împotriva fiilor Rasaritului.

Dar una dintre cele mai importante pasaje profetice care identifică trei vrajmasi, se afla în Isaia 11:10 - 15. Sora White comentează primele trei versete ale acestui pasaj:

"'Asa vorbeste Domnul Dumnezeu, care strânge pe cei risipiti ai lui Israel: 'Voi mai strânge și alte popoare la cei strânsi acum din el' Isaia 56:8.

"'Cautati în cartea Domnului, și cititi!' În ziua aceea, Vlastarul lui Isai va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și slava va fi locuinta Lui. În același timp, Domnul își va întinde mâna a doua oară, ca să rascumpere ramasa poporului Sau, risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam, la Sinear și la Hamat, și în ostroavele marii. El va înalta un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiunitii lui Israel, și va aduna pe cei risipiti ai lui Iuda, de la cele patru capete ale pământului.' Isaia 11:10 - 12.

"Aceste cuvinte descriu lucrarea noastră. Aceasta scriptură trebuie să fie acceptată de către poporul nostru ca fiind o solie pentru zilele noastre. Vestile bune ale mântuirii trebuie să fie duse la cei care nu le-au auzit". Review and Herald, 23 Iunie, 1904.

Acest pasaj din Isaia reprezintă lucrarea noastră în legătura cu problema Sabatul, deoarece acesta este definită ca fiind un steag, o emblema sau un stindard:

"emblema - 5251: definiție derivată din poziția 5264; un steag; un sigiliu; semnificațiile implică și ideea de loc de refugiu; în sens general, un semnal; în sens figurat, un punct de referință, o vela (nautică), un însemn, un stindard.

"5264: o lumină calauzitoare ce strălucește de la distanță; a fi remarcabil asemenea unui semnal luminos; a se înalta ca un far: a înalta o emblema, a purta un stindard". Strong's. Emblema sau steagul care este asociat cu "cartea legii", și care va fi "înaltat" este Sabatul: "Este timpul ca adevărul Sabat să fie prezentat înaintea poporului, atât prin scrieri, cât și prin predicare. Dacă porunca a patra a Decalogului, precum și cei care o respectă sunt ignorați și disprețuiți, puținii credincioși știu că este timpul să nu se ascundă, ci să înalte legea lui Iehova, fluturând steagul pe care este înscris mesajul celui de-al treilea înger, 'Aici este răbdarea sfinților, care pazesc poruncile lui Dumnezeu, și credința lui Isus' Apocalipsa 14:12". Evanghelizare, p. 281; vezi de asemenea Testimonies, vol. 6, p. 352 - 353; și Early Writing, p. 74.

Sora White comentează și următorul verset din profetia lui Isaia:

"Pizma lui Efraim va înceta, și vrajmasii lui Iuda vor fi nimiciti; Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, și Iuda nu va mai fi vrajmas lui Efraim" Isaia 11:13.

"Crucea lui Hristos este garanția înfratirii și unirii noastre. Trebuie să sosească timpul când străjerul va privi fata în fata, când trâmbița va da un semnal puternic; când 'Efraim nu va mai

fi gelos pe Iuda, si Iuda nu va mai fi vrajmas lui Efraim" Review and Herald, 3 ianuarie, 1899.

Prin urmare, înțelegem ca acest pasaj reprezintă lucrarea noastră cu privire la subiectul Sabatului. De asemenea, reprezintă perioada de timp în care poporul lui Dumnezeu se va uni și va duce "vestile bune ale mântuirii" la "toti cei care nu le-au auzit încă".

Urmatorul verset din profetia lui Isaia identifica trei popoare care vor scăpa din mâna împăratului de la miază-noapte din profetia lui Daniel:

"Ci vor zbura pe umarul Filistenilor la apus, și vor jefui împreună pe fiii Rasaritului. Edom și Moab vor fi prada mâinilor lor, și fiii lui Amon le vor fi supuși.

"Domnul va seca limba mării Egiptului, Își va ridica mâna asupra Râului în mânia Lui, îl va împarti în șapte părți, așa ca Îl vor putea trece încalțati.

"Și va fi un drum pentru ramașita poporului Sau, care va mai rămâne în Asiria, cum a fost pentru Israel, în ziua când a ieșit din țara Egiptului" Isaia 11:14 - 16.

Problema care confruntă lumea în această perioadă de timp este legea lui Dumnezeu, și vedem ca "Edom, Moab și fiii lui Amon vor fi prada" poporului unificat al lui Dumnezeu. Cele trei popoare care scapasera din mâna Papalității în profetia lui Daniel, vor ajunge sub "mâna" sau dominarea poporului lui Dumnezeu și "le vor fi supuși", ceea ce simbolizează acceptarea din partea lor a puterii și autorității care motivează poporul lui Dumnezeu. Prin urmare, aceste trei popoare, nu numai ca sunt jefuite, ci și stăpânite, ca o împlinire a profetiei din Tefania 2:8 - 10 pe care am citat-o anterior.

"Și multe popoare și multe neamuri vor veni astfel să caute pe Domnul ostirilor la Ierusalim, și să se roage Domnului. Așa vorbesc Domnul ostirilor: În zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un iudeu de poala hainei, și-i vor zice: "Vrem să mergem cu voi; căci am auzit ca Dumnezeu este cu voi!" Zaharia 8:22 - 23.

Acest pasaj se încheie cu înfățișarea eliberării finale, în timp ce ramașita urmează "calea" pregătită pentru ei, "asa cum fusese pregătită pentru Israel în ziua în care a ieșit din țara Egiptului".

Vedem ca aici Edom, Moab și Amon sunt descrise chiar în perioada de sfârșit a ploii târzii, deoarece eliberarea finală este următoarea scenă a pasajului din Isaia. În prezentarea momentului de încetare a soliei vestite cu glas tare, Isaia menționează popoarele Amon, Moab și Amon, în timp ce, în Daniel 11:41, cele trei popoare sunt prezentate chiar la începutul vestirii acestei solii. Între cele trei popoare descrise în Isaia și cele din Daniel, există o singură diferență. Această diferență constă în faptul că în Daniel se vorbește despre frunții copiilor lui Amon", în timp ce Isaia spune simplu, "fiii lui Amon".

În Daniel 11:41, termenul "frunții" înseamnă primele roade, și provine din rădăcina unui cuvânt care are sensul de a scutura sau a zgudui. În Daniel, Edom, Moab și Amon sunt primele roade ale soliei vestite cu glas tare, care încep să se alature poporului lui Dumnezeu în timpul votării Legii duminicale în Statele Unite, care are loc în aceeași perioadă în care zguduirea ajunge în toată lumea prin adventism. Când Isaia descrie încetarea timpului ploii târzii, cele trei popoare nu mai sunt primele roade și, prin urmare, nu mai reprezintă "frunții" copiilor lui Amon.

Dacă înțelegem aceste trei popoare ca fiind o reflecție în Daniel a triplei subîmpărțiri a

Babilonului identificat în Apocalipsa, recunoaștem o puternică legătură dintre cele două cărți profetice. Acest acord este cel la care ni s-a spus că trebuie să așteptăm când ajungem să înțelegem aceste cărți profetice "asa cum ar trebui".

Daniel 11:41 oferă informații cu privire la evenimente ce înaintea progresiv, cum ar fi zguduirea, persecuția, purificarea poporului lui Dumnezeu, Legea duminicală și ploaia târzie. Dacă această înțelegere a evenimentelor este corectă, nu înseamnă că propria noastră experiență trebuie să progreseze în raport cu timpurile în care trăim? Unul dintre punctele forte ale acestei interpretări a lui Daniel 11:40 - 45 este reprezentat de evenimentele care au loc în lumea noastră în prezent. Noi putem asista cu certitudine la semnele timpului care, pe măsură ce se produc, dovedesc că subiectele descrise în aceste ultime trei articole legate de Daniel 11:41 sunt tot mai apropiate, cu fiecare zi care trece.

Revenire din moarte

"Își va întinde mâna peste felurile țării; și nici țara Egiptului nu va scăpa. Ci se va face stăpân pe vistieriile de aur și de argint, și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii și Etiopienii vor veni în alai după el". Daniel 11:42 - 43.

Anterior, în această serie de articole, am identificat folosirea profetică a termenului "mâna" ca fiind o ilustrare a unei puteri ce aduce țara după țară sub dominația, influența sau controlul ei. În succesiunea de evenimente începută în versetul 40 din Daniel 11:40 - 45, am văzut cum împăratul de la mieza-noapte se napusteste asupra împăratului de la mieza-zii. Cu toate acestea, nici unde în descrierea căderii împăratului de la mieza-zii sub dominația împăratului de la mieza-noapte, nu întâlnim folosirea profetică a cuvântului "mâna". Împăratul de la mieza-noapte "intra" în țările lui, dar nu-și "întinde mâna asupra" lui.

În versetul 40 vedem că împăratul de la mieza-zii începe să fie pur și simplu înlăturat, pe măsură ce împăratul de la mieza-noapte trece prin țările care constituiseră domeniul împăratului de la mieza-zii. Am interpretat mesajul versetului 40 ca reprezentând căderea Uniunii Sovietice în 1989, prin eforturile combinate ale Papalității și Statelor Unite. Deși versetul 40 prezintă războiul dintre ateism și Papalitate, care a început în timpul Revoluției Franceze și a continuat până în 1989, nu ilustrează faptul că Uniunea Sovietică a ajuns sub controlul Papalității în 1989, ci, pur și simplu, identifică punctul de pornire pentru versetul final al lui Daniel 11.

În Daniel 11:41, prin simbolurile folosite în acest verset, înțelegem Statele Unite sunt aduse sub controlul spiritual la Papalitate. Mai înainte, am discutat despre învățătura soarelui White, care spune că "o mare parte din istoria" prezentată în Daniel 11 se va "repetă", atunci când se va împlini ultimul verset al acestui capitol. Unele dintre aceste scene istorice au fost constituite de evenimente legate de ridicarea la putere a Papalității, care a marcat începutul Evului Mediu Întunecat. Însăși ridicarea Papalității pentru a conduce lumea a fost o repetare a istoriei, deoarece, pentru a ajunge în conducerea lumii, Roma păgână a cucerit trei zone geografice, iar Papalitatea, înainte de a urca pe tronul lumii, de asemenea, a trebuit să smulgă trei coarne.

Roma modernă este prezentată mai întâi ca întorcându-se și îndepărtând împărăția de la

miaza-zi - "împaratia" ateismului care i-a produs rana de moarte în 1798. Apoi, cel de-al doilea obstacol este tara cea minunata a Statelor Unite. Dupa Statele Unite, are loc înlaturarea celei de a treia piedici, prin aducerea "Egiptului", adica a restului lumii, sub controlul ei spiritual, revenind astfel la pozitia ei din trecut, în calitate de conducator al lumii.

Pentru a prelua tronul lumii, Roma pagâna, Roma papala a Evului Mediu Întunecat, si Papalitatea de azi, fiecare dintre cele trei, cucereste trei obstacole. Desi aceste faze istorice sunt paralele în privinta celor trei obstacole, ele difera în câteva aspecte. Roma pagâna a cucerit lumea în sens literal, folosindu-se de puterea militara proprie. Roma papala a Evului Întunecat a preluat tronul lumii cucerirea literala a celor trei coarne, desi nu au realizat aceasta prin propria armata, ci prin folosirea fortelor armate ale aliatilor simpatizanti. Slavava spirituala a fost împusa abia dupa subjugarea literala a celor trei coarne. Papalitatea din zilele noastre va cuceri tara cea minunata si Egiptul mai întâi în sens spiritual, si abia dupa aceea vor urma consecintele literale.

În Daniel 11:42, Statele Unite ajung sub controlul Papalitatii prin decretarea Legii nationale duminicale - semnul autoritatii papale. În versetul 41, subjugarea Statelor Unite este reprezentata prin "mâna" care se întinde si prin identificarea celor care scapa din mâna Papalitatii.

Ultimul obstacol

În Daniel 11:42 vedem ca împaratul de la miaza-noapte își "întinde" înca o data "mâna". De data aceasta, împotriva ultimului obstacol aflat în calea ei, care este identificat ca fiind "felurile tari" si "tara Egiptului". "Tara Egiptului" simbolizeaza toate tarile din întreaga lume.

"De ce este atât de greu de trait o viata umila de renuntare la sine? Deoarece, aceia care pretind a fi crestini, nu sunt morti fata de lume. Este usor sa traim dupa ce am murit fata de lume. Dar multi tânjesc dupa prajii si ceapa Egiptului. Ei sunt înclinati sa se îmbrace si sa actioneze cât mai mult cu putinta asemenea lumii si se asteapta sa mearga totusi în cer. Asemenea crestini urca pe alte cai. Ei nu intra pe poarta cea strâmta si nu merg pe calea îngusta". Testimonies, vol. 1, p. 131. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.)

"Sunt coplesita tristete când ma gândesc la starea noastra ca popor. Domnul nu a închis cerul pentru noi, dar propria noastra viata si continua noastra retragere, ne-au separat de Dumnezeu. Mândria, invidia si iubirea de lume au ramas în inimile noastre, fara teama de a fi condamnate sau alungate. . . . Biserica a întors spatele Conducatorului ei, Domnul Hristos, si a încetat sa-L urmeze, retragându-se încetul cu încetul spre Egipt. . . Oare nu am cautat noi prietenia si aplauzele lumii, mai degraba decât prezenta lui Hristos si o mai profunda cunoastere a vointei Lui?" Ibid., vol. 5, p. 217 - 218.

"Multi nu devin mai puternici, deoarece nu Îl cred pe Dumnezeu pe cuvânt. Ei se conformeaza lumii. Cu fiecare zi ce trece, ei își ridica corturile lor tot mai aproape de Egipt, în timp ce ar trebui sa-si aseze tabara la tot mai aproape de Canaanul ceresc". Sign of The Times, 6 martie, 1884.

"Plagile care au cazut asupra Egiptului când Dumnezeu era pe punctul de a elibera poporul Israel, au un caracter asemanator celor care vor cadea asupra lumii chiar înainte de eliberarea

finala a poporului lui Dumnezeu". The Great Controversy, p. 627 - 628.

"Domnul Dumnezeu lui Israel își va executa judecatile îndreptate împotriva dumnezeilor acestei lumi, așa cum a făcut-o împotriva zeilor Egiptului". Manuscript Releases, vol. 10, p. 240.

Contextul pasajului aflat în atenția noastră, indică faptul că următorul pas al Papalității după votarea Legii duminicale, este acela de a se îndrepta împotriva celorlalte țări ale lumii. Această succesiune de evenimente este identificată și de Spiritul Profetiei:

"Când America, țara libertății religioase, se va uni cu Papalitatea, încalcând libertatea de conștiință și obligându-i pe oameni să respecte sabbatul fals, popoarele din toate țările globului vor fi determinate să-i urmeze exemplul". Testimonies, vol. 6, p. 18.

"Țările străine vor urma exemplul Statelor Unite. Deși vor începe cu Statele Unite, aceleași crize vor veni asupra poporului nostru din toate părțile lumii". Ibid., p. 395.

Nu numai sora White susține această succesiune a cuceririi lumii de către Papalitate, ci este și ordinea evenimentelor descrise în Apocalipsa 13:11.

Cuvântul "vorbea" descrie acțiunea unui guvern:

"'Vorbirea' națiunii reprezintă acțiunea autorității ei juridice și legislative". The Great Controversy, p. 442.

"Chipul fiarei" este o descriere a folosirii puterii seculare pentru a impune o doctrină religioasă:

"Când bisericile din țara noastră se vor uni în privința unor asemenea puncte de credință pe care le susțin în comun și vor influența Statele să impună decrete în sprijinul instituțiilor lor, atunci putem spune că America protestantă a făcut o icoană a ierarhiei Romane". The Spirit of Prophecy, vol. 4, p. 278.

Atât actul de "a vorbi ca un balaur", cât și acela de "a face o icoană fiarei", vor avea loc în mod oficial în timpul Legii naționale duminicale. Există, fără îndoială, multe evenimente care conduc spre acest act culminant al apostaziei, dar acesta are loc după evenimentul din Apocalipsa 13:11, când Statele Unite va obliga lumea să facă un chip fiarei:

"Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și traia". Apocalipsa 1:14, ultima parte.

Lumea își va face propria ei icoană a fiarei, iar Statele Unite îi va conferi putere. Prin definiție, pentru ca lumea să facă o icoană fiarei și pentru a "impune" și "susține" "decretele" "bisericilor" este necesară instituirea unei organizații mondiale, cum ar fi Națiunile Unite: "I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei". Apocalipsa 13:15.

Înșelat prin spiritism

Când Statele Unite votează Legea națională duminicală, nu numai că vorbește asemenea unui balaur ci și înalță o icoană fiarei. După această acțiune, țara cea minunată a Statelor Unite va înșela întreaga lume prin intermediul puterilor spiritiste care au fost atât de profund asociate cu istoria Egiptului:

"Atenția mi-a fost îndreptată spre copiii lui Israel din Egipt. Am văzut [ca] atunci când Dumnezeu a lucrat prin Moise înaintea lui Faraon, vrajitorii s-au ridicat și au declarat că și ei

pot face aceleasi minuni. Am vazut ca aceeasi lucrare se desfasoara acum în lume si în pretinsele biserici crestine ale caror lucrari se aseamana lucrarilor vrajitorilor din vechime". Manuscript Releases, vol. 19, p. 129 - 130.

Prin aceste înselaciuni, lumea întreaga va fi determinata sa se închine Papalitatii: "Si amagea pe locuitorii pamântului prin semnele, pe care i se daduse sa le faca în fata fiarei". Apocalipsa 13:14, prima parte.

Sclavia spirituala descrisa de Ioan este reprezentata de Daniel în versetul 42, când împaratul de la miază-noapte își întinde "mâna" asupra "tarilor" si "Egiptului". Când Statele Unite "fac ca pamântul si locuitorii lui sa se închine fiarei dintâi; a carei rana de moarte fusese vindecata" (Apocalipsa 13:12), lumea se va închina în realitate Satanei, deoarece a se închina "fiarei" înseamna "a se închina balaurului care îi daduse putere fiarei".

"În mândria si aroganta lui, Satana s-a autodeclarat domnul de drept si definitiv al lumii, posesorul tuturor bogatiilor si a slavei ei, pretinzând închinarea tuturor celor care traiesc în ea, ca si când el ar fi fost creatorul lumii si al tuturor lucrurile care sunt în ea". Review and Herald, 1 septembrie, 1874.

"Cum ai cazut din cer, Luceafar stralucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pamânt, tu biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: 'Ma voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi sedea pe muntele adunarii dumnezeilor, la capatul miază-noaptei; ma voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt'" Isaia 14 - 12. "Satana este la lucru, înca de la caderea sa, pentru a se instaura ca domn al acestei lumi". Review and Herald, 9 martie, 1886.

Cele doua clase de oameni din lume

Dupa ce Ioan îi identifica pe "locuitorii pamântului" care "fac o icoana fiarei", în Apocalipsa 13:16, declara ca "toti" oamenii vor fi afectati de aceasta icoana. Întreaga lume va urma exemplul Statelor Unite, dar, dupa ce îi descrie pe "toti" cei care vor fi afectati de aceasta actiune, Ioan împarte acest grup în doua clase - "mari si mici, bogati si saraci, slobozi si robi". Daniel, de asemenea, împarte lumea în "bogati si saraci". Egiptul antic avea doi vecini cu o istorie interesanta:

Libienii, la miază-zi de Egipt, au trait la periferia desertului care i-a împiedicat sa prospere în vreun fel. De-a lungul întregii lor istorii, libienii au trait cu un ochi îndreptat spre Egipt si spre fertila vale a Nilului. Ei au încercat de multe ori sa invadeze Egiptul, dar întotdeauna au fost respinsi. Egiptul simbolizeaza întreaga lume, în timp ce Libia reprezinta acea zona pe care noi o numim astazi Lumea a Treia. Libia simbolizeaza tarile sarace, lipsite de privilegii si napastuite, care tânjesc dupa prosperitatea Lumii Occidentale.

Etiopia antica includea, nu numai Nubia, ci si o parte Arabiei Vestice, care se învecina cu Marea Rosie. Egiptenii erau invidiosi pe Etiopia, datorita minelor de aur din muntii ei, a bogatiilor ei în vite, fildes, piele si abanos si datorita faptului ca produsele care veneau din Africa Centrala ajungeau în Egipt prin intermediul negustorilor etiopieni. Bogatia Egiptului trecea mai întâi prin mâinile abile ale negustorilor etiopieni. Daca Egiptul reprezinta lumea moderna, Libia - tarile sarace ale lumii a treia, atunci Etiopia reprezinta tarile cele mai bogate ale lumii.

Descrierea lui Daniel se potrivește marturiei lui Ioan în ceea ce privește precizarea faptului ca Papalitatea va conduce lumea, atât pe cei mici, cât și pe cei mari, pe cei bogati și pe cei saraci, pe cei liberi și pe robi - Libia și Etiopia. Vezi Daniel 11:43; Apocalipsa 13:16.

"Pe măsura ce ne apropiem de încheierea istoriei lumii, profetiile redată de Daniel solicită o atenție specială din partea noastră, deoarece se referă chiar la timpul în care trăim noi. Acestea trebuie corelate cu învățăturile ultimei cărți a Scripturilor Noului Testament". Prophets and Kings, p. 547.

Daniel adaugă faptul că libienii și etiopienii vor veni alai după el (împăratul de la miez-noapte). Vezi Daniel 11:43. În traducerea engleză, ". . . se vor afla pe urmele pașilor săi".

"pași - 4703: provenit din definiția de la poziția 6805; un pas; în sens figurat - a se întovăși, a merge alături.

"6805: rădăcina primitivă a cuvântului care înseamnă, a pași, ca în exemplul: a pași regulat; (în sus) a urca, a escalada; (alături) a marșului, a merge în alai; (în jos sau în sens cauzal) a se arunca în mod violent asupra: - a traversa, a trece peste". Strong's Exhaustive Concordance. A te afla pe urmele împăratului de la miez-noapte, sau a merge în alai după el, înseamnă a marșului alături de el în cucerirea întregii lumi. Ioan declară că cea de a doua fiară face ca "pământul și locuitorii lui să se închine primei fiare" Apocalipsa 13:12. În cartea, Keys of This Blood, scrisă de Malachi Martin, găsim un paragraf interesant. Martin este un membru al Vaticanului, care a scris multe cărți despre Catolicism. În Keys of This Blood, Martin argumentează motivele pentru care el crede că papa va fi așezat pe tronul întregii lumii chiar în acest secol.

Referindu-se la structura țărilor lumii, Malachi Martin descrie cu profunzime modul în care sunt privite acestea de către Papa. Iată câteva citate din Keys of This Blood, care arată cum ar fi trasată "o hartă contemporană" de către Papa:

"Pe scurt, această hartă contemporană a Rusiei ar fi expresia grafică a atrocităților pe care am ajuns să le descriem atât de moderat, ca fiind divizarea lumii în miez-noapte și miez-zi, ceea ce înseamnă a vorbi, în termeni simpli, despre divizarea națiunilor și a populațiilor din interiorul națiunilor, în bogati și saraci. . .

"Totuși o asemenea hartă a Rusiei este cea pe care o prezintă lumii Papa Ioan Paul în critica morală a aranjamentelor geopolitice care se pregătesc pentru viitor. . .

"Pe harta modernă a Rusiei, care este supusă atât de mult atenției lui Ioan Paul, termenii miez-zi și miez-noapte nu au un sens strict geografic, ci sunt frontiere globale care separă bogăția și sărăcia, nu numai între țări, ci și în societățile din interiorul țărilor. . .

"Fie că se adresează Statelor Unite, sau lumii întregi, critica morală a lui Ioan Paul, care folosește termenii miez-noapte și miez-zi este simplă și clară. Într-o economie ajustată din punct de vedere moral, insistă el, cei bogati nu ar trebui să ajungă mai bogati, iar cei saraci nu ar trebui să ajungă mai saraci". Keys of This Blood, Malachi Martin, p. 163 - 164, 171.

Egiptul nu va scăpa

În Daniel 11:42, țara Egiptului reprezintă întreaga lume care, în conformitate cu Daniel, nu va scăpa. Termenul tradus în acest verset prin "scăpa" este diferit de termenul tradus prin cuvântul "scăpare" din versetul precedent. Versetul precedent sugerează că Edom, Moab și

fruntasii copiilor lui Amon vor fi salvati prin "alunecarea" sau "scaparea" din mâna care le prinsese în strânsoare. Cuvântul scapare din versetul 42 sugereaza faptul ca Egiptul nu va gasi nici o posibilitate de eliberare din pumnul de fier al Romei.

"scapare - 6413: femininul cuvântului definit în pozitia 6412; eliberare; în mod concret, o parte care ramâne: - eliberare, (ceea ce este) scapat, ceea ce ramâne - ramasita.

"6412: un refugiat: - cel care a scapat, fugar". Strong's Exhaustive Concordance.

În versetul 41, în timp ce Statele Unite voteaza Legea nationala duminicala, vorbeste ca un balaur si înalta o icoana fiarei, vor cadea multi oameni - dar nu multe tari. Apoi, lumea va urma exemplul Statelor Unite, de fapt, toate tarile pamântului vor cadea, alaturându-se alaiului care merge dupa Papalitate.

Versetul 41 ni-l prezinta pe Papa în curs de a aduce lumea în armonie cu Papalitatea. Aici vedem cum este învins cel de-al treilea obstacol, fapt care îi permite Papalitatii sa urce pe tronul lumii. În acest moment, împaratul de la miaza-noapte înceteaza sa fie o simpla biserica, si revine pe pozitia de conducator geopolitic al lumii. Aceasta pozitie de autoritate îi fusese luata în Daniel 11:40, când împaratul de la miaza-zi "se împunsese cu el", în 1798. Când Papalitatea își va întinde mâna asupra lumii si asupra tarilor ei si, ca urmare, i se va oferi "controlul" asupra economiei mondiale, rana de moarte va fi pe deplin vindecata. Stim ca Papalitatea își va asuma controlul economiei mondiale, deoarece Ioan ne spune ca "nimeni nu va putea cumpara sau vinde, fara sa aiba semnul acesta, adica numele fiarei, sau numarul numelui ei" Apocalipsa 13:17. Marturia lui Daniel este corelata cu marturia lui Ioan, deoarece în versetul 43 afirma ca, în aceasta perioada de timp, împaratul de la miaza-noapte "se va face stapân pe visteriile de aur si de argint si pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului" Daniel 11:43.

Daniel foloseste Egiptul pentru a ne prezenta scenariul necesar identificarii acestor evenimente ale sfârșitului. El foloseste Egiptul pentru a simboliza lumea, iar vecinii antichi ai Egiptului pentru a simboliza divizarea lumii în bogati si saraci, liberi si robi. Daca ne amintim rolul vrajitorilor egipteni în rezistenta fata de plagile trimise de Dumnezeu, istoria Egiptului ne ajuta sa înțelegem influenta spiritista care a amagit si a atras lumea în acceptarea acestei înselaciuni. De asemenea, istoria Egiptului ofera un scenariu perfect pentru a ne ajuta sa recunoastem eliberarea finala a poporului lui Dumnezeu, care este reprezentata de trecerea Marii Rosii. Cu toate acestea, interpretarea Egiptului ca fiind o ilustrare a lumii, ne ofera chiar mai multe informatii care au un impact asupra acestei perioade de timp.

Apostazia duce la ruina

În Daniel 11:43, vedem ca Papalitatea preia controlul "visteriilor de aur si argint si asupra tuturor lucrurilor scumpe ale Egiptului". În Daniel 11:41, Statele Unite începe unirea cu Papalitatea, prin legiferarea respectarii duminicii. În acest moment, legile cauzei si efectului încep sa aiba un impact tot mai puternic asupra lumii:

"Ne apropiem de aceasta perioada cu pasi repezi. Când bisericile protestante se vor uni cu puterea civila pentru a sustine o religie falsa, împotrivindu-se principiilor pentru care predecesorii lor au suferit cele mai sângheroase persecutii: când statul își va folosi puterea pentru a impune doctrine si pentru a sustine institutiile bisericesti - atunci putem spune ca America protestanta a facut o icoana Papalitatii si urmeaza o apostazie nationala care va sfârși în mod sigur printr-o ruina nationala". Signs of Times, 22 martie, 1910.

În timp ce Statele Unite, si apoi întreaga lume, legifereaza si impun apostazia si împotrivirea fata de Dumnezeu, fiecare pas al îndepărtării de adevar este urmat de judecati din ce în ce mai distrugatoare:

"Principiile romano-catolice vor fi luate în grija si protectia statului. Aceasta apostazie nationala va fi urmata cu rapiditate de ruina nationala". Last Day Events, p. 134.

Fiecare pas al apostaziei va aduce o mai mare devastare asupra lumii. În Daniel 11:42, când Daniel îl descrie pe împăratul de la nord întinzându-si mâna asupra Egiptului si asupra tarilor lumii, apostazia va ajunge foarte aproape de punctul ei culminant. În acel timp, lumea va fi tinta judecatilor lui Dumnezeu, iar Duhul lui Dumnezeu se va retrage si razvratirea omului va fi aproape de masura deplina. În aceasta stare de lucruri, lumea va cauta un salvator care sa le promita o revenire a prosperitatii. Vedem în acest scenariu o strategie perfecta menita sa-i creeze Papei ocazia de a adresa promisiuni de pace unei populatii devastate. Aceasta situatie de criza își gaseste paralela în istoria plagilor Egiptului:

"Egiptul a fost devastat de plagile care au cazut asupra lui, înainte ca Faraon sa fie de acord sa asculte de Marele EU SUNT. Faraon a insistat în încapătânarea sa, pâna când Egiptul a fost ruinat si pâna când toti egiptenii, de la cel mai umil slujitor si pâna la împăratul de pe tron, au început sa caute trupurile decedate ale întâilor lor nascuti". Review and Herald, 23 Aprilie, 1901.

În aceasta situatie copleșitoare, populatia Egiptului era terorizata si dispusa sa renunte la "visteriile lor de aur si de argint si la toate lucrurile scumpe".

"Egiptenii se îmbogatisera prin exploatarea nedreapta a Israelitilor si, în cele din urma, când erau pe punctul de a porni în calatoria spre noul lor camin, israelitii aveau dreptul sa pretinda rasplata anilor lor de truda. Ei trebuiau sa ceara articole de valoare, care puteau fi transportate cu usurinta, iar Dumnezeu le-a dat trecere înaintea Egiptenilor. Minunile uimitoare facute pentru eliberarea lor, au raspândit teroarea în sufletele opresorilor, asa ca cererile lor aveau sa fie îndeplinite". Patriarchs and Prophets, p. 253.

Când omenirea se va confrunta cu judecatile distrugatoare, când apostazia mondiala va prelua controlul asupra Papalitatii, starile din lume vor provoca o asemenea stare de panica, încât oamenii își vor vinde cu usurinta privilegiile economice în schimbul falselor promisiuni de pace. Istoria Egiptului raspândește o lumina deosebit de puternica în înțelegerea pasajului din Daniel 11:42 - 43.

Zvonuri înspăimântatoare

"Dar niste zvonuri, venite de la rasarit si de la miază-noapte, îl vor înspăimânta, si atunci vor porni cu o mare mânie, ca sa prapadeasca si sa nimiceasca cu desavârsire pe multi" Daniel 11:44. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.)

În versetul 44, termenul tradus prin înspăimântare este folosit si în Daniel 5:6, 9:

"Atunci împăratul a îngalbenit, si gândurile atât l-au tulburat ca i s-au desfacut încheieturile soldurilor, si genunchii i s-au izbit unul de altul. . . . Din pricina aceasta împăratul Belsatar s-a spăimântat foarte tare, fata i s-a îngalbenit, si mai marii lui au ramas încremeniti". În Strong's Concordance, definitia sugereaza în primul rând ideea de a tremura înăuntru, sau de a fi alarmat dintr-o data, agitat, înspăimântat, deziluzionat. În Daniel 11:44, împăratul de la

miaza-noapte aude un mesaj care îi stârnește o reacție interioară, asemănătoare reacției lui Belsatar când a văzut aparând pe perete acea scriere misterioasă.

"Zvonurile" reprezintă un mesaj care îl va tulbura profund pe împăratul de la miază-noapte. Cheia înțelegerii mesajului care îl înfurie și îl alarmează pe împăratul de la miază-noapte este identificată prin semnificația simbolică a termenilor "rasarit și miază-noapte". Aceste direcții sunt asociate cu persoana Domnului Hristos. Rasaritul simbolizează venirea Domnului Hristos, iar miază-noapte este direcția din care sunt lansate atacurile vrăjmasilor lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu le folosește pentru a-și aplica judecatile retributive împotriva apostaziei Israelului. Miază-noapte semnifică un mesaj al judecatii.

"Deodată, la rasarit va apărea un mic nor negru, de mărimea unei jumătăți de palmă. Acesta este norul care Îl înconjură pe Mântuitor și care, de la distanță, pare a fi învaluit în întuneric. Poporul lui Dumnezeu știe că acesta va fi semnul Fiului omului". *The Great Controversy*, p. 640.

"Cuvântul, care a fost spus lui Ieremia despre tot poporul lui Iuda, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda - acesta era cel dintâi an al lui Nebucadnetar, împăratul Babilonului - cuvânt, pe care l-a rostit Ieremia înaintea întregului popor al lui Iuda și înaintea tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicând: . . . Iată, voi trimite să aducă toate popoarele de la miază-noapte, zice Domnul; și-i voi trimite la robul Meu Nebucadnetar, împăratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvârșire și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niste darămaturi vesnice". Ieremia 25:1 - 2, 9. "Cel ce se afla la cârma bisericii Sale și conduce destinele popoarelor aduce la îndeplinire ultima lucrare ce urmează a fi realizată pentru această lume. El îi însărcinează pe îngeri cu misiunea de a executa judecatile. Pastorii trebuie să se trezească și să înțeleagă situația. Lucrarea judecatii începe în sanctuar. 'Și iată că au venit șase oameni de pe drumul porții de sus, dinspre miază-noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de în, și cu o calimara la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă'. Vezi Ezechiel 9:2 - 10. Porunca este, 'Ucideti, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar nu va atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locasul Meu cel sfânt! Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului'. Dumnezeu a zis. 'Voi face să cada asupra capului lor faptele lor'". *Testimonies to Ministers*, p. 431 - 432.

Miază-noapte reprezintă și controversa, care a început în ceruri, între Satana și Hristos, deoarece Satana dorește să ia locul lui Dumnezeu în curțile cerului:

"Tu ziceai în inima ta: 'Ma voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capatul miază-noaptei'" Isaia 14:13.

"Capatul miază-noaptei" este biserica lui Dumnezeu sau muntele Sau cel sfânt:

"Frumoasa înaltăime, bucuria întregului pământ, este muntele Sionului; în partea de miază-noapte este cetatea Marelui Împărat". Psalmii 48:2.

Reacția împăratului de la miază-noapte la mesajul venit dinspre miază-noapte este o aluzie la încercarea Satanei de a uzurpa poziția lui Dumnezeu.

Rasaritul și miază-noaptea, nu numai că reprezintă un mesaj al judecatii și revenirii lui

Hristos, ci Îl si identifica pe Domnul Hristos în persoana:

"Cine a ridicat de la rasarit pe acela care în neprihanirea Lui, îl cheama sa calce pe urmele Lui? Cine îi supune neamuri si împarati? Cine le face sabia praf, si arcu o pleava luata de vânt? . . . Am sculat pe cineva de la mieza-noapte, si vine de la rasarit; el cheama Numele Meu; trece peste voivozi ca pe noroi si-i calca în picioare cum calca olarul lutul. Cine a vestit lucrul acesta de la început, ca sa-l stim, si cu mult înainte, ca sa zicem: 'Are dreptate?' Nimeni nu l-a vestit, nimeni nu l-a proorocit, si nimeni n-a auzit cuvintele voastre. Eu, Cel dintâi, am zis Sionului: 'Tata-i, Iata-i!' Si Ierusalimului: 'Îti trimit un vestitor de vesti bune!'" Isaia 41:2, 25 - 27.

Acest pasaj în identifica pe Domnul Hristos ca fiind Cel ce va fi ridicat de la rasarit si de la mieza-noapte. Este solia neprihanirii lui Hristos, ultima solie a harului pentru o lume aflata pe moarte - solia caracterului lui Hristos. Vezi Christ's Object Lessons, p. 415. În Daniel 11:44 se afla aceleasi "vesti bune" din Isaia 41, si, de asemenea, aceleasi "vesti bune" pe care Domnul Hristos le-a anuntat la începutul slujirii Sale:

"Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, caci Domnul M-a uns sa aduc vesti bune celor nenorociti: El M-a trimis sa vindec pe cei cu inima zdrobita, sa vestesc robilor slobozenia, si prinsilor de razboi izbavirea; sa vestesc un an de îndurare al Domnului, si o zi de razbunare a Dumnezeului nostru; sa mângâi pe toti cei întristati" Isaia 61: 1 - 2. Deosebirea dintre "zvonurile" sau "vestile" din Daniel 11:44 si mesajul adresat de Domnul Hristos la venirea Sa pe pamânt, consta în faptul ca "ziua razbunarii Dumnezeului nostru" nu a avut loc atunci. Ceea ce îl face pe împaratul de la mieza-noapte sa tremure si sa se înspaimânte este recunoasterea "razbunarii" legate de vestile din Daniel 11:44.

"Vestile bune" ale neprihanirii Domnului Hristos sunt însotite întotdeauna de o revarsare a Duhului Sau:

"Care a fost rezultatul revarsarii Duhului în Ziua Cinzecimii? Vestile bune despre Mântuitorul înviat au fost purtate pâna în cele mai îndepartate locuri ale lumii". The Acts of the Apostles, 48.

În curând, aceasta solie a vestilor bune va fi proclamata înca o data. De aceasta data, nu va fi în contextul legat de "învierea Mântuitorului", ci în contextul revenirii Lui Hristos si al încheierii judecatii care precede "ziua razbunarii Domnului", Isaia 34:8. Aceasta solie va avea ca rezultat teama si retragerea puterilor asociate cu împaratul de la mieza-noapte.

Daniel 11:40 - 43 descrie primirea rânii de moarte de catre Papalitate în 1798, urmata de o revenire în trei etape a Papalitatii, la pozitia ei anterioara ca putere. Aceasta se întoarce mai întâi împotriva armatelor împaratului de la mieza-zi, apoi intra în tara cea minunata a Statelor Unite. Dupa aceea, toate natiunile pamântului, simbolizate prin tara Egiptului, sunt aduse în captivitate. Dupa doborârea acestor trei obstacole, vedem cum împaratul de la mieza-noapte controleaza toate finantele lumii, reprezentând faptul ca Papalitatea a revenit pe deplin la pozitia pe care o avusese în timpul celor 1260 de ani de suprematie.

Dupa aceasta, în versetul 44, Daniel ne îndreapta atentia catre batalia finala dintre Papalitate si Dumnezeu. Sigilarea poporului lui Dumnezeu începe în versetul 41, odata cu decretarea Legii duminicale în Statele Unite, dar versetul 44 identifica mai direct solia care constituie sigiliul, si ilustreaza de asemenea reactia satanica fata de acea solie. Solia care constituie

sigiliul este solia care vine dinspre Rasarit:

"Si am vazut un alt înger, care se suia dinspre rasaritul soarelui, si care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, carora le fusese dat sa vatam pamântul si marea, zicând: 'Nu vatamati pamântul si marea, nici copacii, pâna nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!'" Apocalipsa 7:2 - 3.

Solia îngerului care sigileaza este solia celui de-al treilea înger:

"Apoi l-am vazut pe cel de-al treilea înger. Îngerul meu însotitor mi-a spus: 'Lucrarea lui este înfricosatoare. Misiunea Lui este teribila. El este îngerul care trebuie sa separe grâul de neghina, si sa sigileze, sau sa lege snopii pentru grânarul ceresc. Aceste lucruri ar trebui sa absoarba întreaga atentie!'. Early Writings, p. 118.

Prin solia celui de-al treilea înger, biserica si apoi lumea - vor fi testate. Este solia care îl înfurie pe împaratul de la miaza-noapte:

"Când vestirea soliei celui de-al treilea înger se încheie, nu va mai fi nici o mijlocire a harului pentru locuitorii vinovati ai pamântului. Poporul lui Dumnezeu își va fi încheiat lucrarea. Ei au primit 'ploaia târzie', 'înviorarea din partea lui Dumnezeu' si sunt pregatiti pentru încercarea care se afla în fata lor. Îngerii coboara si urca în graba în cer. Întorcându-se de pe pamânt, un înger anunta ca lucrarea lui s-a încheiat; lumea a fost supusa testului final, si toti cei care s-au dovedit loiali perceptelor divine au primit deja 'sigiliul viului Dumnezeu' Apocalipsa 7:2. Apoi, Isus înceteaza lucrare de mijlocire din sanctuarul ceresc. El își ridică mâinile si spune cu glas tare, 'S-a ispravit' si ostirile îngeresti își aseaza își scot coroanele în timp ce El face un anunt solemn: 'Cine este nedrept, sa fie nedrept si mai departe; cine este întinat, sa se întineze si mai departe; cine este fara prihana sa traiasca si mai departe fara prihana. Si cine este sfânt, sa se sfinteasca si mai departe!' Apocalipsa 22:11. Fiecare caz este hotarât, fie pentru viata, fie pentru moarte. Domnul Hristos a facut ispasirea pentru poporul Sau si a spalat pacatele lor. Numarul supusilor Lui este complet; 'domnia, stapânirea si puterea tuturor împaratiilor care sunt sub ceruri', (Daniel 7:27) este pe punctul de a fi data în mâinile mostenitorilor mântuirii, iar Isus va domni ca Împarat al împaratiilor si Domn al domnilor.

"Când paraseste sanctuarul, întunericul învaluie locuitorii pamântului. În acel timp îngrozitor, cei neprihaniti trebuie sa traiasca fara mijlocitor, înaintea unui Dumnezeu sfânt. Piedicile asezate în calea celor nelegiuiti sunt îndepartate, si Satana detine controlul deplin asupra celor ramasi pentru totdeauna nepocaiti. Îndelunga rabdare a lui Dumnezeu s-a sfârșit. Lumea a respins harul Sau, a dispretuit dragostea Sa, si a încalcat legea Sa. Cei nelegiuiti au trecut pragul timpului lor de proba; Duhul lui Dumnezeu, caruia i s-au împotrivit fara încetare, în cele din urma, va fi retras. Lipsiti de apararea harului divin, ei nu mai au nici o protectie în fata celor nelegiuiti. Atunci, Satana va aduce asupra locuitorilor pamântului un ultim mare necaz. În timp ce îngerii înceteaza sa tina în frâu vânturile pasiunii umane, toate elementele razboiului se vor lasate sa se dezlantuie. Când David a hulit pe Dumnezeu, prin numaratoarea poporului, un înger a provocat o distrugere teribila ca pedeapsa pentru pacat. Aceeasi putere distrugatoare exercitata de îngerii sfinti la porunca lui Dumnezeu, va fi exercitata de catre îngerii rai, când el le va îngadui. În prezent, exista puteri pregatite, care nu fac altceva decât sa astepte permisiunea divina, pentru a devasta totul.

"Cei care onoreaza legea lui Dumnezeu au fost acuzati ca aduc judecatile asupra lumii, si vor fi priviti ca si când ei ar fi cauza convulsiilor îngrozitoare ale naturii, a razboiului si varsarii de sânge care umplu pamântul de blestem. Puterea care însoteste ultima avertizare i-a înfuriat pe

cei rai; mânia lor este aprinsa împotriva tuturor celor ce au primit solia, si Satana îi va instiga provocând o si mai intensa manifestare a spiritului de ura si persecutie.

"Când prezenta lui Dumnezeu a fost retrasa, în cele din urma, de la natiunea iudaica, preotii si poporul nu au stiut nimic. Desi se aflau sub controlul Satanei si erau animati de cele mai oribile si mai rele pasiuni, ei continuau sa se considere alesii lui Dumnezeu. Slujba la templu continua; jertfele erau aduse pe altare întinate, si binecuvântarea divina era invocata zilnic asupra unui popor vinovat de varsarea sângelui Fiului iubit al lui Dumnezeu, care cauta sa-i nimiceasca pe apostolii si slujitorii Sai. Deci, când este pronuntata decizia irevocabila a sanctuarului si când destinul lumii este hotărât pentru totdeauna, locuitorii pamântului nu vor sti nimic. Formele de religie vor fi continuate de un popor, de la care Duhul lui Dumnezeu s-a retras pentru totdeauna; si zelul satanic pe care printul întunericii li-l va inspira pentru savârsirea planurilor lui distrugatoare, va fi asemanator zelului pentru Dumnezeu.

"În timp ce Sabatul ajunge un subiect special de controversa în întreaga crestinatate, si în timp ce autoritatile religioase si civile se unesc pentru a impune pazirea duminicii, refuzul unei minoritati de a ceda solicitării populare, îi va face obiectul unei anateme universale. Vor fi amenintati, spunându-se ca putinii care se opun unei institutii a bisericii si legii statului nu merita a fi tolerati; ca este mai bine sa sufere ei, decât sa fie aruncata o natiune întreaga în confuzie si nelegiuire. Acelasi argument a fost adus de catre 'mai marii poporului', împotriva Domnului Hristos, cu optsprezece secole în urma. Vezi Fapte 4:8. 'Este în folosul vostru sa moara un singur om pentru norod, si sa nu piara tot neamul' Ioan 11:50. Acest argument va parea convingator; si, în cele din urma, se va da un decret împotriva tuturor celor care sfintesc Sabatul poruncii a patra, declarându-i vrednici de cea mai severa pedeapsa si, dupa un anumit timp, oferindu-le oamenilor libertatea de a-i ucide. Romanismul din Lumea Veche si Protestantismul apostaziat din Lumea Noua, vor alege un procedeu similar împotriva celor care onoreaza toate poruncile divine.

"Atunci, poporul lui Dumnezeu va fi aruncat în miezul acelor scene de suferinta si necaz pe care profetul le descrie ca fiind timpul strămtorii lui Iacov. 'Asa vorbeste Domnul: "Auzim strigate de groaza; e spaima, nu este pace! . . . Pentru ce au îngalbenit toate fetele? Vai! caci ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbavit din ea". Ieremia 30:5 - 7". The Great Controversy, p. 613 – 616

Solia vestita cu glas tare începe sa fie proclamata în graba, odata cu votarea legii nationale duminicale. Din acest moment, persecutia se intensifica - incluzând în viitor martirajul:

"Când se va desfasura aceasta mare lucrare, înainte de conflictul final, multi vor fi închisi, multi vor fugi din orase pentru a-si salva viata, si multi vor fi martirizati pentru ca au ramas de partea lui Hristos si au rezistat în apararea adevarului". Maranatha, p. 199.

"Întreaga lume va fi stârnită împotriva Adventistilor de Ziua a Saptea care nu-si vor aduce omagiul Papalitatii, prin respectarea duminicii, institutia puterii anti-crestine. Scopul lui Satana este acela de a face sa fie stersi de pe fata pamântului, pentru ca suprematia lui asupra lumii sa nu mai poata fi disputata". Review and Herald, 22 August, 1893.

Ceea mai vie prezentare

"Timpul de strâmtorare si agonie din fata noastra va necesita o credinta care sa poata suporta oboseala, amânarea si foamea - o credinta care nu va ceda numeroaselor încercari. . . .

"Timpul de strâmtorare cu n-a mai fost' (Daniel 12:1), este foarte aproape de noi; si noi vom avea nevoie de o experienta care în prezent ne lipseste si pe care multi sunt prea nepasatori sa o obtina. Adesea se întâmpla ca necazul sa fie mai mare în anticipare decât în realitate; dar nu este cazul crizei care se afla în fata noastra. Nici cea mai vie reprezentare nu poate atinge magnitudinea acestei încercari". The Great Controversy, p. 621 - 622.

Când se încheie timpul de proba al lumii, nu vor mai fi martiri:

În versetul 44 Papa si aliatii lui vor porni "ca sa prapadeasca si sa nimiceasca cu desavârsire pe multi". Textul ebraic indica un infinitiv al acestor doua cuvinte (a prapadi si a nimici), lasând sa se înțeleaga ca verbul va porni sugereaza în principal, mai degraba intentia, decât o actiune reala. Actiunile intentionate, dar care nu se vor înfaptui niciodata în aceasta succesiune de evenimente, se refera la un decret mondial de condamnare la moarte. De asemenea, expresia "sa nimiceasca cu desavârsire" provine din cuvântul ebraic charam, care în conformitate cu Strong's Concordance, înseamna "a se dedica practicilor religioase, în special distrugerii". Concluzia la care ajungem este ca, în încercarea de a distruge poporul lui Dumnezeu, împaratul de la miază-noapte are motivatii predominant religioase.

Vestirea soliei venite de la rasarit si de la miază-noapte, adica solia celui de-al treilea înger, se apropie de încheiere, odata cu încheierea timpului de proba pentru lume. Vrajmasii poporului lui Dumnezeu ajung în totalitate sub controlul spiritului lui Satana:

"Atentia mi-a fost îndreptata spre timpul în care vestirea soliei celui de-al treilea înger va înceta. Puterea lui Dumnezeu a venit asupra poporului Sau; ei si-au încheiat lucrarea si au fost pregatiti pentru ceasul încercarii care se afla în fata lor. Ei au primit ploaia târzie, sau înviorarea venita din prezenta Domnului, iar marturia vie a fost reînviata. Ultima mare avertizare a fost auzita pretutindeni, si a stârnit si înfuriat pe locuitorii pamântului care nu au primit solia". Early Writings, p. 279.

În ultimul articol al acestei serii, vom vedea ca Daniel 11:45 descrie termenii relatiilor dintre împaratul de la miază-noapte, biserica lui Dumnezeu si locuitorii pamântului, la încheierea timpului de proba.

Nimeni nu va veni în ajutor

"Îsi va întinde corturile palatului sau între mare si muntele cel slavit si sfânt. Apoi isi va ajunge sfârșitul, si nimeni nu-i va fi într-ajutor". Daniel 11:45. (vom lua în considerare traducerea engleza în care cuvântul mare este la plural: ". . . între mari . . ." - n.trad.) Acest verset descrie locul în care isi va gasi sfârșitul împaratul de la miază-noapte. Desi Versiunea King James sugereaza ca Papalitatea se afla pe muntele cel sfânt si slavit, multe alte traduceri ale Bibliei arata ca acest verset ar putea fi tradus astfel încât sa indice faptul ca Papalitatea isi aseaza corturile palatului (corturile de razboi) între mari si muntele cel sfânt: "Si isi va întinde corturile palatului sau între mari si muntele sfânt si slavit (Sion); dar isi va ajunge sfârșitul si nimeni nu-i va fi într-ajutor". Daniel 11:45, Amplified Version. (Accentuarea cuvintelor este adaugata cu exceptia cazurilor în care se fac specificari în acest sens.) "Si isi va instala corturile palatului sau între mari si muntele cel sfânt si slavit; dar isi va ajunge sfârșitul, si nimeni nu îl va ajuta". Daniel 11:45, New King Version. Vezi de asemenea American Standard Version si Young's Literal Translation.

În conformitate cu următoarele versete, "Muntele cel sfânt slavit", este biserica lui Dumnezeu:

"Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, ca muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înalta deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngramadi spre el. Popoarele se vor duce cu gramada la el, și vor zice: "Veniti să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe caile Lui, și să umblăm pe carările Lui". Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului" Isaia 2:2 - 3.

"Marea" reprezintă omenirea:

"Apoi mi-a zis: "Apele, pe care le-ai văzut, pe care sade desfrânată, sunt noroade, neamuri și limbi" Apocalipsa 17:15.

Una dintre întrebările cel mai frecvent ridicate cu privire la Daniel 11:40 - 45 este dacă muntele cel sfânt și slavit din versetul 45 are aceeași semnificație ca și țara cea minunată din versetul 41. Să le comparăm. Ambele simboluri conțin adjectivele traduse prin "slavit" (În traducerea Cornilescu adjectivele sunt traduse diferit: "țara cea minunată" și "muntele slavit". Traducerea engleză prezintă același adjectiv care în traducerea română poate fi: "țara cea minunată" și "muntele cel minunat" sau "țara slavita" și "muntele slavit" - n.trad.). Dar dacă scoatem cuvântul "slavit" (sau minunată) din cele două expresii, observăm că există o distincție între o țară și un munte.

Țara din versetul 41 este locul în care au fost așezați, poporul lui Dumnezeu și adevărul, pentru a facilita proclamarea ultimului mesaj de avertizare. Biserica ridicată pentru a proclama acest mesaj este muntele cel sfânt din versetul 45. Ambele sunt "slavite", în felul lor, dar o biserică și țară în care a fost ridicată această biserică sunt două entități diferite, deși se află în strânsă legătură.

Aceste versete descriu timpul în care omenirea va fi împartită în două grupe. Papalitatea este prezentată ca fiind la mijloc, între cele două grupe de oameni, deoarece Papalitatea fusese obiectul principal folosit de Satana pentru a împiedica omenirea să audă ultimul mesaj de avertizare. Avându-l pe Papa între ei, oamenii care resping ultimul mesaj de avertizare sunt de o parte, în timp ce poporul lui Dumnezeu se află de cealaltă parte:

"În zilele noastre, în lume există numai două clase de oameni, iar la judecată vor fi recunoscute doar două clase - cei care încalca legea lui Dumnezeu, și cei care pazesc legea Lui. În marea batalie se dezvăluie două mari puteri opuse. De o parte stă Creatorul cerului și al pământului. Toți cei ce sunt alături de El poartă semnul Lui. Ei sunt ascultători față de poruncile Lui. În partea cealaltă, stă printul întunericului, alături de toți cei care au ales apostazia și răzvrătirea". Review and Herald, 7 mai, 1901.

Daniel 11:45 descrie linia de demarcație care separă omenirea, ilustrată prin corturile palatului omului faradelegii. Într-o parte se află cei care reflectă caracterul înaltării de sine a omului faradelegii, în timp ce în cealaltă parte îi vedem pe cei care reflectă iubirea și sacrificiul de sine a Domnului Isus, Regele lor. În acest verset, principiul fundamental al tainei nelegiurii - auto înaltarea - este simbolizat prin împăratul de la miez-noapte care își întinde în mod ostentativ corturile înaintea ochilor întregului univers, și se proclamă pe sine împărat al celor reprezentați prin "mare", pregătindu-se în același timp să-i nimicească pe cei care constituie muntele cel sfânt și slavit. În punctul culminant al acestui act arogant, împăratul de la miez-noapte își ajunge sfârșitul - și nu-i va fi nimeni într-ajutor.

În lexiconul ebraic din Strong's Exhaustive Concordance, se afla urmatoarele definitii care ne pot ajuta sa înțelegem câteva dintre cuvintele cheie ale versetului 45:

"a întinde - 5193: radacina primitiva a cuvântului; a înfige, a fixa; termen folosit în mod specific cu referire la plante (literal sau figurativ): - a înradacina, a planta.

"tabernacolele (corturile în traducerea Cornilescu) - 168: provenit din definitia de la pozitia 166; un cort (vizibil de la distanta în mod clar): - acoperis, (locuinta) (loc), casa, tabernacol, cort.

"166: radacina primara a termenului; a fi clar: - stralucire.

În versetul 45 este prezentata actiunea de a se interpune, între mesajul lui Dumnezeu si destinatarul acestuia, iar ilustratia apare si în Spiritul Profetiei:

"Desi nu a fost capabil sa-L alunge pe Dumnezeu de pe tronul Sau, Satana I-a atribuit în mod acuzator lui Dumnezeu caracteristici sale satanice, în timp ce el a pretins ca detine attributele lui Dumnezeu. Satana este un înșelator si, prin isetimea si prin practicile lui frauduloase, a atras spre sine omagiul care ar fi trebuit sa-i fie adus lui Dumnezeu, si si-a instalat tronul satanic între închinatorii umani si Tatal divin". Manuscript Releases, vol. 7, p. 215.

"Chiar înainte de venirea Fiului Omului, din partea vrajmasului exista - si a existat timp de ani - o hotarâre de a împrastia întunericul exact între om si Mântuitorul lui". Manuscript Releases, vol. 6, p. 7.

"Marele Învatator a fost în lume; El a fost în lumina lumii; dar Satana si-a interpus umbra diabolica între El si sufletele pe care Hristos a venit sa-i salvaze". The Signs of the Times, 20 martie, 1901.

"Va conjur pe cei ce va opuneti luminii adevarului, pentru a sta în calea poporului lui Dumnezeu. Lumina trimisa din Cer trebuie sa straluceasca asupra lor cu raze limpezi si puternice". Review and Herald, 27 mai, 1890.

"Nimeni sa nu-si asume riscul de a se interpune între popor si mesajul Cerului. Solia lui Dumnezeu va ajunge la popor; si daca nu ar fi fost nici voce omeneasca pentru a-l rosti, chiar pietrele îl vor striga cu glas tare". Counsels to Writers and Editors, p. 38.

"Sabatul este testul Domnului, si nici un om, fie el rege, preot sau conducator, nu este autorizat sa se interpuna între Dumnezeu si om". Testimonies, vol. 9, p. 234.

În articolul precedent am dezbatut Daniel 11:44 si am observat reactia împaratului de la miază-noapte la auzirea "zvonurilor" care vin dinspre "rasarit si miază-noapte". Acest verset descria teama si furia împaratului de la miază-noapte la auzirea soliei vestite cu glas tare. Când acesta porneste "sa prapadeasca si sa nimiceasca pe multi", timpul de proba se încheie si lumea este divizata în doua clase. Versetul 45 continua descrierea acestei divizari, si foloseste simboluri profetice care indica spre Armagedonul descris în Apocalipsa 16.

Între Mari si Muntele sfânt

La rasarit de Marea Mediterana, la sud-vest de Marea Galileii si la nord de Marea Moarta, se afla Meghido. La aproximativ 35 de mile nord-vest de Meghido este Ierusalimul, la numai 10

mile nord-vest de Meghido este Muntele Carmel. Între Meghido si Ierusalim sunt situati Muntii Garizim si Ebal, muntii blestemului si binecuvântarii. Acesta este cadrul geografic în care este reprezentat sfârșitul Papalității descris în mod simbolic în Daniel 11:45. Istoria biblica a acestor locuri este abundenta în informatii simbolice si indica razboiul care se va încheia cu cea de a doua venire a lui Hristos.

Majoritatea comentatorilor Bibliei localizeaza împaratul de la miază-noapte din Daniel 11:45 chiar în mijlocul acestei zone geografice vechi testamentale. Aceasta zona geografica este chiar locul în care se desfasoara batalia Armaghedonului, descrisa în Apocalipsa 16. Desi aluzia la Meghido este usor de sesizat în Daniel 11:45, pentru a fi consecventi în aplicarea regulilor de interpretare profetica, trebuie sa continuam sa descoperim aplicatia spirituala a localizarii din acest verset, si nu pe cea literala.

În Catholicism, în Protestantism si chiar în Adventismul contemporan, exista persoane care interpreteaza acest verset ca pe o referire la Israelul literal. Informatia geografica si istorica oferita de acest verset, descrie zona în care este localizata spiritual întreaga lume, în timpul izbucnirii razboiului Armaghedonului. Identificarea muntelui cel sfânt si slavit ca fiind Ierusalimul literal si modern, ar însemna sa fim neconsecventi cu modul de interpretare a celor cinci versete precedente, deoarece acestea au fost înțelese într-un context modern spiritual. Daca cineva alege sa interpreteze muntele cel sfânt si minunat din acest verset ca fiind Ierusalimul din zilele noastre, atunci consecventa aplicatiilor profetiei necesita ca toate celorlalte simboluri din aceasta succesiune sa fie interpretate literal. Acest lucru nu este posibil, deoarece Edomul din versetul 41 nu mai exista ca natiune sau ca popor.

Daca ar trebui sa revedem interpretarea pasajul din Daniel 11:40 - 45, începând cu primul articol care a fost publicat în Ianuarie 1996 si pâna la acest ultim articol, am descoperi ca aplicatiile personajelor si a simbolurilor au fost realizate cu consecventa, pornind de la înțelegerea faptului ca aceste evenimente se desfasoara în perioada de dupa cruce.

Un apel la trezire

Am vazut ca succesiunea cuceririlor realizate de catre Papalitate la revenirea sa pe "pozitia de putere din trecut", este aceeași succesiune evidentiata în cartea Apocalipsei. De asemenea, am înțeles aceasta succesiune ca fiind o repetare a "istoriei" descrise în Daniel 11:30 - 35, pe care sora White o prezinta ca fiind tiparul cu care trebuie comparate evenimentele finale raportate în Daniel 11.

În timp ce am evidentiat faptul ca ultimele scene profetice se refera la omul faradelegii, am observat de asemenea ca în privinta înțelegerii cartilor Daniel si Apocalipsa, va fi o "crestere a cunostintei", care va "pregati pe poporul lui Dumnezeu sa reziste" în zilele de pe urma, si ca aceasta "crestere a cunostintei" va include si cunostinta privitoare la "omul faradelegii". Nu numai ca am stabilit câteva legaturi între aceste versete si cartea Apocalipsei, dar tema predominanta a acestor versete poate fi verificata cu usurinta, prin intermediul evenimentelor care se petrec în zilele noastre. Am considerat ca cea mai mare nevoie a poporului lui Dumnezeu este o reînviore si o reforma spirituala si am subliniat faptul ca sora White a afirmat ca aceasta nevoie se va împlini în urma unei înțelegeri a profetiilor Daniel si Apocalipsa.

La începutul acestui studiu, am comparat evenimentele descrise în primul capitol al cartii Testimonies, volumul 9, și am descoperit că sora White considera aceste evenimente finale ca fiind o împlinire a Daniel 11. Ceea ce este și mai solemn, este faptul că, referindu-se la aceste evenimente din Daniel 11, sora White a afirmat că "evenimentele finale se vor desfășura cu rapiditate". Frați și surori, evenimentele finale și rapide, descrise în Daniel 11:40 - 45 au început deja să se desfășoare cu șapte ani în urmă, în 1989, odată cu caderea Uniunii Sovietice. Este un timp solemn, în care să ne trezim în fața semnelor timpului!

"Există o zi pe care Dumnezeu a prezis-o ca fiind ziua în care se va încheia istoria acestui lăum. "Evanghelia aceasta a Împăratiei va fi propovăduita în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul" Matei 24:14. Profetia se împlineste cu repeziune. Ar trebui să se vorbească mult mai mult despre aceste subiecte minunate. Ziua în care destinul fiecărui suflet va fi decis pentru totdeauna este aproape. Ziua Domnului este la ușă. Falsul străjer anunță că totul este bine; dar ziua lui Dumnezeu se apropie în grabă. Zgomotul pașilor ei este atât de tăcut, încât lumea nu se trezește din somnul de moarte în care a căzut. În timp ce străjerul anunță, "Pace și liniște", "o mare prăpadenie neașteptată va veni peste ei", "și nu va fi chip de scăpare" (1 Tesaloniceni 5:3). "Căci ziua aceea va veni ca un lat peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului" Luca 21:35. Ea va veni ca un hot asupra omului păcătos și iubitor de plăceri. Pe furis și fără a fi observat, hotul își lansează atacul asupra prazii, când totul pare a fi în siguranță și când oameni se odihnesc liniștiți și mulțumiți. După ce va fi prea târziu pentru a preveni raul, se va descoperi că unele ușă și ferestre au rămas nepazite. "De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți" Matei 24:44. Oamenii se pregătesc acum pentru liniște și odihnă, imaginându-și că se află în siguranță sub îndrumarea bisericilor populare; dar toți trebuie să fie atenți, deoarece, dacă nu vor fi atenți, vrajmasul va găsi o poartă deschisă prin care să reușească să intre. Pentru a păstra acest subiect în atenția oamenilor este nevoie de multe eforturi. Avertismentul solemn că ziua Domnului va fi iminentă și neașteptată, nu trebuie prezentat în mod viu doar înaintea lumii, ci și înaintea propriei noastre biserici. Avertizarea plină de teamă a profetiei se adresează fiecărui suflet. Nimeni să nu creadă că se află în siguranță în fața pericolului de a fi luat prin surprindere. Nici o interpretare a profetiei să nu vă rapească convingerea cu privire la evenimentele care demonstrează că marele eveniment este aproape". Fundamentals of Christian Education, p. 335 - 336.